

“Parasız sağlık” balonu patladı

Sağlık alanının sermayeye peşkeş çekilmesini sağlayan proje, emekçilere ağır faturalar olarak geri dönüyor. İlk etapta sağlık güvencesi olmayan kimse kalmayacak denilerek pazarlanan, daha sonra “Genel Sağlık Sigortası” primi adı altında tüm işçileri emekçileri hatta işsizleri haraca bağlayan, sonrasında tedavilere ek ücret (ek haraç) ödemeyi zorunlu hale getiren uygulamalar, şimdi de bazı hastalıkların ve ilaçların kapsam dışına alınması ile devam ediyor. » **sayfa 5**

15. yılda coşkulu ve kitlesel etkinlik

Yurtdışından komünistler, bir ayı aşkın bir süreyi kapsayan yoğun politik-pratik faaliyetin ardından “Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!” gecesini başarı ile gerçekleştirdiler.

Haziran ruhu canlılığını, gençlik de coşkusunu geceye hak kıldı.

Başından sonuna dek her vesileyle devrim ve sosyalizm vurgusu ve bu çerçevede de kavgayı büyütme çağrısı yapıldı.

Ekim Devrimi'nin 96., Yeni Ekimler'in Partisi'nin 15. yılında yapılan gece, coşku, kitlesellik ve devrimci atmosferi ile geleceğe ışık tuttu. » **sayfa 18**

Baskı ve gericiliğe karşı mücadeleye!

AKP iktidarı, gerek toplumu yeniden güçlü bir denetim mekanizması içerisine sokmak, gerekse gerici propaganda ile sersemletmek için seçim hazırlıklarına hız vermiş bulunuyor. Bu süreçte gerici-baskıcı politikaların dizginlerinden boşaltılmış olması ise temel bir olgu olarak öne çıkıyor.

» Geline aşamada kürtaj yasağından 4+4+4'e, üç çocuk tartışmalarından evlerde nasıl kalınacağına kadar yaşamın her alanında gerici politikaların sonuçlarını görmek mümkün. Son günlerde dinci partinin şefi Tayyip Erdoğan tarafından gündeme getirilen “kızıl-erkekli evler” tartışması da bu aynı gericiğin bir devamı niteliğindedir. Fakat bu türden politikalar salt başına gericiğin toplumsal yaşama taşınması amacıyla yürütülmüyor. AKP iktidarı aynı zamanda bu ve benzeri tartışmalar üzerinden toplumu taraflaştırmayı ve seçim sandığında bunun sonuçlarını almayı da hesaplıyor.

» AKP iktidarı Kürt sorununda da gerici politikalara sarılmış görünüyor. Nusaybin'de yükselen utanç duvarı ve AKP'nin Diyarbakır “çıkarması” üzerinden Barzani'li, Şivan Perwer'li, İbrahim Tatlıses'li hazırlanan mizansen tam da bunu anlatıyor. Geline yerde attığı her adımı seçim yatırımı olarak değerlendiren AKP gericiği, Diyarbakır ziyaretini bir seçim şovuna dönüştürmenin hesabını yapıyor.

Bir taraftan seçimlerde Kürt halkının oylarını almak için türlü manevralar yapan AKP gericiği öte yandan Kürt sorunu üzerinden gerici politikalarını derinleştirmeye devam ediyor.

Baskı ve gericiliğe karşı mücadeleye!

İmkanları devrimci bir tarzda değerlendirmek, giderek dozu artacak olan gerici propagandanın etkisini kırmak ve sermaye düzeninin gerçek yüzünü ortaya koymak açısından önem taşımaktadır.

Burjuva düzende seçim dönemleri, gerici propagandanın tırmandığı, düzen partilerinin toplumu aldatmak için adeta birbiriyle yarıştığı süreçler olarak şekillenir. Şayet söz konusu olan sosyal mücadelelerin yükseldiği dönemler değilse, toplumsal yaşamın her alanına burjuva gericiliği büyük bir ağırlık olarak çöker.

Haziran Direnişi ile korkuları büyüyen ve saldırganlıkta gemi azıya alan AKP iktidarı da, gerek toplumu yeniden güçlü bir denetim mekanizması içerisine sokmak, gerekse gerici propaganda ile sersemletmek için seçim hazırlıklarına hız vermiş bulunuyor. Direnişin etkisini kırmak, dahası karşıtını toplumsal bir kuvvete dönüştürmek için elinden geleni yapan gerici iktidar, seçimleri bu açıdan bir olanağa çevirmeye çalışıyor. Bu süreçte gerici-baskıcı politikaların dizginlerinden boşaltılmış olması ise temel bir olgu olarak öne çıkıyor.

Elbette tablonun bu biçimde karşımıza çıkması nedensiz değil. Zira yeni bir seçim döneminin ön günlerinde açmazları giderek derinleşen, bir dizi cephede köşeye sıkışan, dahası kendi içerisindeki çatlakları giderek büyüyen bir iktidar gerçekliği bulunuyor. Bütün bunlar AKP gericiliğini daha da saldırganlaştırıyor.

Öte yanda düzen muhalefeti de bir başka gericilik odağı olarak işliyor. Dinci-gerici koalisyon karşısında dün kaybettikleri mevzileri yeniden kazanmak, en azından kısmi bir seçim başarısı elde etmek için çaba gösteren bu güçler ise, milliyetçi-şoven burjuva gericiliğine ve Kürt düşmanlığı ortak eksenine sarılmış görünüyor.

Baskı ve gericilik tırmandırılıyor

Hatırlanacağı üzere geçtiğimiz yıllarda türban, laiklik, irtica tehlikesi, cumhuriyetin kazanımlarının korunması vb. argümanlar düzen içi iktidar kavgasında öne çıkmış, düzen güçleri bu söylemler üzerinden yıllara yayılan kıyasıya bir mücadele içerisine girmişlerdi. Ulusalci-seküler düzen güçleri toplumu manipüle etmek ve bu yolla sermaye devleti içerisinde tuttuğu mevzileri korumak için laik-anti laik ikilemi ve irtica tehlikesi üzerine kurulu bir politika izlerken, dinci-gerici koalisyon daha çok "türbana özgürlük" vb argümanlar üzerinden toplumu saflaştırmaya çalışmıştı.

Bu gerici kavgada dinci-gerici koalisyon ABD ve yerli işbirlikçilerinin de desteğiyle galip gelmiş ve sermaye devletinin dümenini eline almıştı. AKP iktidarı gelinek yerde tam da bu konumu üzerinden toplumsal yaşamı gericileştirmek, kendi Ortaçağ zihniyetini toplumsal yaşama taşımak için elinden geleni yapıyor.

Gelinen aşamada kürtaj yasağından 4+4+4'e, üç çocuk tartışmalarından evlerde nasıl kalınacağına kadar yaşamın her alanında gerici politikaların sonuçlarını görmek mümkün. Son günlerde dinci partinin şefi Tayyip Erdoğan tarafından gündeme getirilen "kızlı-erkekli evler" tartışması da bu aynı

gericiliğin bir devamı niteliğindedir. Fakat bu türden politikalar salt başına gericiliğin toplumsal yaşama taşınması amacıyla yürütülmüyor. AKP iktidarı aynı zamanda bu ve benzeri tartışmalar üzerinden toplumu taraflaştırmayı ve seçim sandığında bunun sonuçlarını almayı da hesaplıyor. Dün türban üzerinden yaratılan saflaşma, bugün "kızlı-erkekli evler" tartışması üzerinden yeniden devreye sokulmak isteniyor.

AKP iktidarı bu gerici politika ile aynı zamanda toplum üzerindeki denetim mekanizmalarını güçlendirmeyi amaçlıyor. Zira gericiliğin karanlık perdesi ile örtülmeye çalışılan katı bir baskı politikasıdır söz konusu olan. Öyle ki "Kızlı-erkekli evler" tartışması üzerinden her eve polis zoruyla girmenin kapıları aralanıyor. Bu yolla toplum ihbarcılaştırılmaya ve birbirine düşmanlaştırılmaya çalışılıyor. Dahası, terör demagojisi ve gerici manevralarla bütün bir topluma baskıcı politikalar onaylatılmak isteniyor.

Bütün bu gelişmeler bir dizi alanda sıkışmış bulunan AKP iktidarının baskı ve gericiliği tırmandırmaktan başka bir çaresinin olmadığını gösteriyor. Fakat AKP iktidarının bu türden manevraları hızla kendi iç çelişkilerinin derinleşmesine ve bu temelde gündeme gelen gerici çekişmelerin de su yüzüne çıkmasına neden olabiliyor. Somutta "Kızlı-erkekli evler" tartışması üzerinden yaşanan Erdoğan-Arınç gerilimi, AKP içerisinde var olan çatlakların giderek büyüdüğünü bir kez daha gözler önüne sermiş bulunuyor.

Kürt sorununda gerici manevralar

AKP iktidarını sıkıştıran bir başka sorun alanı ise Kürt sorunu. Sermaye devleti tarafından son yıllarda açılım aldatmacalarıyla ve müzakere oyunları ile ötelenmeye çalışılan bu sorun, gelinek yerde Rojava süreci ile birlikte yeni bir boyut kazanmış, AKP iktidarını yeni bir kısılcın içerisine sokmuş bulunuyor.

AKP gericiliği bugüne kadar birçok kez Kürt sorunu üzerinden devreye soktuğu açılım aldatmacalarıyla Kürt hareketini oyalamayı, Kürt halkının mücadelesini ise geri bir noktaya itmeyi amaçlamıştı. Bunda yer yer başarılı olsa da her seferinde süreç kaçınılmaz bir biçimde tıkanmış ve sorun çok daha kapsamlı bir şekilde karşısına çıkmıştı. Son müzakere

aldatmacasının da akibeti şimdiden bu noktaya gelmiş bulunuyor. Dahası, Rojava'da yaşanan gelişmeler sermaye devleti açısından sorunu çok daha ağırlaştırmış bulunuyor.

Bu nedenle AKP iktidarı bir kez daha Kürt sorununda gerici politikalara sarılmış görünüyor. Nusaybin'de yükselen utanç duvarı ve AKP'nin Diyarbakır "çıkarması" üzerinden Barzani'li, Şivan Perwer'li, İbrahim Tatlıses'li hazırlanan mizansen tam da bunu anlatıyor. Gelinek yerde attığı her adımı seçim yatırımı olarak değerlendiren AKP gericiliği, Diyarbakır ziyaretini bir seçim şovuna dönüştürmenin hesabını yapıyor.

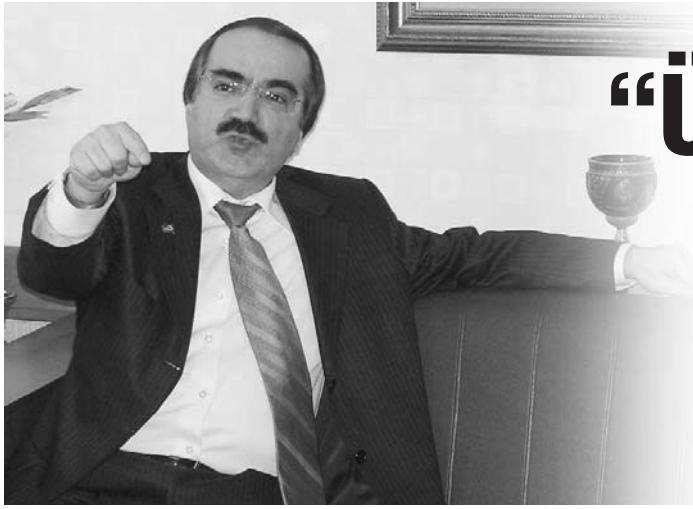
Bir taraftan seçimlerde Kürt halkının oylarını almak için türlü manevralar yapan AKP gericiliği öte yandan Rojava'da dinci-gerici çeteler üzerinden gerçekleştirilen saldırılarla, Nusaybin'de her geçen gün yükselen utanç duvarıyla Kürt sorunu üzerinden gerici politikalarını derinleştirmeye devam ediyor.

Baskı ve gericiliğin panzehiri devrimci sınıf mücadelesidir

Kitleleri manipüle etmek için seçim endekslilik politik manevraların giderek artacağı, buna paralel olarak baskının ve gericiliğin dizginlerinden boşalacağı günlere giriyoruz. Bir dizi cepheden burjuva gericiliğinin karabasan gibi toplumun üzerine çörelendiği şu günlerde, kıdem tazminatı hakkının gaspından kölelik dayatmalarına kadar işçi sınıfını hedef alan kapsamlı yıkım saldırıları da kapıda bekletiliyor.

Bu kapsamda bir saldırının işçi ve emekçilerde biriken öfkeyi büyüteceğinden, mücadele ve örgütlenme eğilimini güçlendireceğinden ve politize edeceğinden kuşku duymamak gerekiyor. Tam da bu nesnel zemin devrimci sınıf mücadelesini büyütme ve emekçilerde mayalanan öfkeyi sermaye düzeninin temellerine yöneltmek açısından önemli imkanlar sunacaktır.

Bu imkanları devrimci bir tarzda değerlendirmek, gerek seçim döneminde giderek dozu artacak olan gerici propagandanın etkisini kırmak ve sermaye düzeninin gerçek yüzünü ortaya koymak açısından, gerekse de işçi sınıfını bağımsız devrimci sınıf çizgisine kazanmak bakımından ayrıca önem taşımaktadır.

“Üstün başarı belgeli” o vali!

AKP hükümeti siyasi arenada sıkıştıkça daha fazla teşhir olmaktan da kurtulamıyor. AKP elindeki sopaya dayanarak ayakta durmaktaydı. Özellikle Haziran Direnişi ile birlikte salladığı değnekten artık kimsenin korkmadığını fark etti. Durum böyle olunca geçirtilen vukuatlar artık daha fazla dikkat çeker oldu. Skandallar daha fazla göze batmaya başladı.

Sözlerini süslediği argo cümlelerle eline su dökülemez olan Erdoğan, bu alandaki ustalığını çıraklarına da aşlamakta. Bu çırakların başında ise OHAL döneminde de görev yapan, “üstün başarı belgeli” ve 2003 yılında yılın valisi seçilen Adana Valisi Hüseyin Avni Coş gelmekte. Vali AKP ile coştukça coşmakta. Adana’daki 10 Kasım törenlerinde kendisini protesto eden bir şahsa yönelik sarf ettiği küfürle bir kez daha gündeme gelen Coş’un vukuatları ise saymakla bitmez. Henüz ettiği küfürle gündemdeki yerini korurken, bu kez de valilik dolaplarında saklanan porno kasetlerle gündeme geldi. Taraf gazetesinin haberine göre Adana Valisi Hüseyin Avni Coş’un Özel Kalem Müdürü Vahdettin Sakallı’nın Adana’daki medya patronlarının seks kasetlerini valilikteki dolabında sakladığı iddia edildi.

Bilindiği üzere Erdoğan hazretlerinin “kızılı-erkekli öğrencilerin kaldıkları evler tez vakitte dağıtılmalı” yönlü desturundan aldığı güçle Adana valisi de anında “Coş”muş, “Başbakan’ın sözlerini talimat kabul ediyorum, gereği yapılır” fetvasını Adana ahalisine duyurmuştu. Tüm bu çabaları üzerinden Erdoğan tarafından yedirilmemesi gerekenler listesine eklenen Coş’un neden yedirilmediği ise geçmişindeki icraatlarında saklı. Erdoğan’ın bu kadir kıymet bilirliğinin gerisinde, Belediye Başkanlığı dönemine ait soruşturmalarda Coş’un kendisini aklayan müfettişlerden biri olması tesadüf olmasa gerek. Coş, Mülkiye müfettişiyken 2001 yılında iki meslektaşı Enver Salihoğlu ve Candan Eren ile birlikte İstanbul Büyükşehir Belediyesi’ndeki yolsuzluk iddialarını incelemekle görevlendirildi. Coş ve Salihoğlu “Yolsuzluk yoktur” derken, Eren, aksi yönde rapor hazırladı. AKP iktidara gelince hem Coş hem de Salihoğlu Vali oldu, Eren ise görevden alındı.

İlk Valilik makamgahını kurduğu yer olan Bingöl’de ise yine bugün pek çok kez duyduğu o sloganla karşılaşmıştı; “Vali istifa!”. 1 Mayıs 2003 tarihinde gerçekleşen depremin ardından Kızılay’ın bölgeye ulaştırdığı çadırların dağıtımında bazı kişilerin kollandığı gerekçesiyle yurttaşlar, Hükümet Konağı önünde Coş’u protesto etmişlerdi.

Sonrasında yine Vali olarak atandığı Kırklareli’de ise demokratik kitle örgütü, sendika ve meslek örgütleriyle yönelik baskıcı uygulamaları ile gündeme gelmişti. Daha da vahim olan ise bir kadın doktoru taciz ettiği iddiasının Meclis’e de taşınması olmuştu.

2007 yılında Aydın’da görev yaparken yandaşı

olduğu AKP dışındaki partilere ve kurumlara karşı yaptırım gücünü fazlasıyla kullanmıştı. CHP’li Belediye araclarına trafik cezaları yazdırmak ve trafikten alıkoymak, belediyenin aşevini kapatmaya çalışmak, belediye başkanına tehditler nedeniyle verilen korumaların geri çektilmesi gibi... Cuma vakti namaz kılmayanları, Ramazan ayında oruç tutmayanları azarlamak da onun için makamının göreviydi.

Harun Yahya ismiyle yazılan ‘Yaratılış Atlası’ isimli kitap, bilindiği üzere o tarihlerde halk kütüphanelerine alınmıyordu. Coş bunun üzerine 25 Eylül 2006 tarihinde Kültür ve Turizm Bakanı Atilla Koç’a yazdığı mektupta, bu kitabın ciddi bir çalışma olduğunu, halk kütüphanesine konulmasının faydalı olacağını iletti. Böylece Adnan Oktar’ın ilk defa bir kitabı Kırklareli Valiliği İl Yayın İnceleme Komisyonu kararıyla halk kütüphanesine bağış kitap olarak alındı. Coş’un sayesinde Adnan Oktar için yasak da kalkmış oldu.

Coş üslubuyla da öykündüğü Erdoğan’a olan hayranlığını 2009 yılında da dile getirmişti. Karadenizlilerin de bulunduğu bir etkinlikte Erdoğan için yaptığı “cesaretli, çalışkan, yüreği memleket için atan, ülkesi için her şeyi göze alan yiğit” güzellemesi ile Erdoğan’ın güzide valisi olmayı hak etmişti.

5 Eylül 2012’de Adana Valisi olarak atandığında ise ilk işlerinden birisi AKP’li belediyelerin kentsel dönüşüm projelerinin gerçekleşmesi için çaba göstermek oldu. Bu çerçevede Kürt emekçilerin yaşadığı mahalleler kentsel dönüşümün hedefi haline geldi. Öte taraftan Kürt hareketinin de oldukça güçlü olduğu bu mahallelere polis baskısı arttırıldı. Adana’daki bütün esnafa kamera taktırma zorunluluğunun getirilmesi, Valilik binasının duvarlarının yükseltilmesi, toplantı, gösteri, yürüyüş ve ifade özgürlüğü hakkının “Kabahatler Kanunu” gerekçe gösterilerek engellenmesi, para cezalarının kesilmesi de Coş’la artan baskıların örneklerindedir.

Hâkimiyeti altında tuttuğunu düşündüğü Adana’da ise el uzatmadığı bir yer bırakmadı. İçki yasakları yürürlüğe girmeden, Adana’nın Menderes Piknik Alanı’nda içki içilmesini yasaklamaya çalıştıysa da gösterilen tepki sonucu bundan geri adım attı. 2012 yılında Adana Demirspor’daki seçimlere müdahale etti. İstemediği adayların seçimlerden çekilmesini sağlayarak AKP-MHP ittifakının yönetime gelmesini sağladı. Yanı sıra Coş, Adana’da düzenlenen bir takım müzik organizasyonlarına yaptığı müdahalelerle de kendinden söz ettirdi.

Her ne kadar dizginsiz uygulama ve icraatlarıyla gündeme gelmiş olsa da Coş’un bu fütursuzluğu, yandaşı olduğu partinin Adana milletvekilini bile bezdirmiş durumda. Ancak Tayyip Erdoğan’ın “yedirilemez” raporu, Coş’un AKP hükümeti ile ne kadar derin bağlara sahip olduğunu göstermektedir.

Adana’da bulunanlar ve saklananlar...

Adana’da yakalanan silahların roketatar başlığı olmadığını ve patlayıcı içermediğini belirterek tam olarak ne olduklarını söylemekten kaçınmışlardı. Emniyet Genel Müdürlüğü “ne olduğundan emin olunmayan” imasıyla bilgileri bulanıklaştırmaya çalışmıştı. Açıklamada yalnızca havan topu mermisine “benzediği” yorumuna değinilmişti.

Fakat gözden sakındıkları silah üretimi gerçeği ortaya tüm detaylarıyla çıkmış bulunuyor.

Yakalanan mühimmatların Suriye’de kullanılan havan topu mermileri olduğu belirlendi. ANF’nin geçtiğimiz Eylül ayına ait fotoğraflarla karşılaştırmalı sunduğu bilgide benzerliklere vurgu yapıldı. YPG, gerici çetelerle girdiği çatışma sonucunda amatör üretim havan topları ve mühimmat ele geçirmişti. YPG militanlarının ele geçirdikleri silahlarla çektiği fotoğraflar, TIR’da bulunan ve polisin “ne olduğundan emin olunmayan parçalar” diye sunduğu malzemelerle örtüşüyor. Polis açıklama yaparken malzemenin muhtevasına dair kesin bilgiye ulaşması zor değilken bu içerikte bir açıklama sunulması dikkatin başka yöne çekilmesini amaçlıyor.

Kilit isim “aranıyor”!

Ele geçirilen silahlar Serakaniye’deki Elok, Cafa, Dirdara ve Hemid köylerinde El Kaide’ye bağlı Irak-Şam İslam Devleti (İŞİD) çetesine ait silahlardı.

Atölyeleri ve nakliye işini organize eden Heysem Topalca isimli Suriyelinin ise zincirin temel halkası olduğu anlaşılıyor. Topalca, Suriye’nin Türkmendağı bölgesinde faaliyet gösteren Bayır-Bucak Türkmen Taburu “komutanı” olarak görünüyor. Polis tarafından önce, Heysam Topalca’nın Hatay’da Suriyeli mültecilerin yaşadığı kampta kalan Suriye uyruklu Haisam Toubaljah olduğunun tespit edildiği ve gözaltına alındığı duyuruldu. Fakat en son yapılan manipülatif açıklamada Topalca’nın “arandığı” ifade edildi.

Cihatçı çetelerle ilişkileri bilinen ve El Kaide adına bölgede sınır sevkiyatları yapan Topalca’nın, Suriye’nin sınırdaki Şabanca karakolunu basıp 8 kişiyi öldürdükten sonra burayı üs haline getirdiği belirtiliyor.

Topalca’nın havan mermilerini üretmek için görev verdiği Adana Metal Sanayi Sitesi’ndeki atölyenin sahibi Eyüp Baksi’nin de El Kaide ile bağlantısı olduğuna dair poliste kaydı olduğu ifade ediliyor.

İlk sevkiyat değil

Heysem Topalca’nın adı, bölgede kaçakçılık yapan herkes tarafından biliniyor. Ayrıca Vatan gazetesinden Kenan Butakın’ın aktardığına göre, uyuşturucu ihbarı sonucu yakalanan silah teslimatı aslında 3. seferdi. Bundan önce iki kez aynı yük teslim edildi.

Üretilen silahların kilit ismi Topalca’nın, ayrıca bir soruşturmada daha adı geçiyor. Hatay Reyhanlı’daki bombalı saldırının zanlıları olarak yakalanan Y. Nazik ve M. Gezer, Yurt gazetesine 18 Temmuz’da yaptıkları açıklamada Topalca’nın kendilerini tuzağa düşürdüğünü söylemişti.

“Herkeseye parasız sağlık” balonu patladı

Emekçilerden kesilen primlerin ve vergilerin gerçekten emekçilerin sağlık ihtiyaçları için harcanması için mücadele edilmelidir.

Sermaye hükümeti AKP'nin topluma cıvalayarak sunduğu sağlıkta dönüşüm uygulamasının gerçek yüzü daha belirgin bir biçimde görülmeye başlandı.

Sağlık alanının sermayeye peşkeş çekilmesini sağlayan proje, emekçilere ağır faturalar olarak geri dönüyor. İlk etapta sağlık güvencesi olmayan kimse kalmayacak denilerek pazarlanan, daha sonra “Genel Sağlık Sigortası” primi adı altında tüm işçileri emekçileri hatta işsizleri haraca bağlayan, sonrasında tedavilere ek ücret (ek haraç) ödemeyi zorunlu hale getiren uygulamalar, şimdi de bazı hastalıkların ve ilaçların kapsam dışına alınması ile devam ediyor. Bu da yetmemiş olacak ki tamamlayıcı sigorta uygulaması ile emekçilerin elinde avucunda ne varsa sağlık ihtiyaçlarını karşılamak için harcamaları zorunlu hale getiriliyor.

Sağlıkta “dönüşüm” emekçilerin ölüme terkedilmesidir

Sağlıkta dönüşüm adı altında sağlık hizmetlerinin piyasalaştırılması sürecinde, “herkeseye sağlık hakkı” söylemlerinin koca bir yalan olduğu aşikârdır. Bu dönüşüm projesi özünde sağlık hizmetlerinin sağlık tekelleri için daha karlı hale getirilmesinden başka bir şey değildir. Emekçilerden kesilen primlerle oluşturulan SGK bütçesi, ilk önce sermaye gruplarına yatırım primi olarak sunuldu. Bunu da yetersiz gören sağlık tekelleri özel hastanelerdeki tedaviye ek ücret ödenmesini istediler. İlk etapta SGK'nın özel hastanede tedavi gören hastalar için ödediği bedelin %30'u kadar da hastalardan alınmaya başlandı. Bu da yetmedi %70 oldu. Bu da yetmedi %90 oldu. Bu da sağlık baronlarının gözünü doyurmadığı için fark ücreti bayram tatilinin birinci gününde resmi gazetede yayınlanan Bakanlar Kurulu kararı ile %200'e çıkarıldı. Diyaliz ve kanser hastaları gibi sürekli tedavi görmesi gereken hastalardan da % 200 oranında ek ücret alınması yönünde düzenlemeler yapılıyor. Bugün bir diyaliz hastası haftada en az üç kere diyalize girmek zorunda. SGK diyalize girilen her gün için diyaliz merkezine hasta başına 159,60 lira ödeme yapıyor. Hastadan %200 ek katkı alınması demek her tedavi için 319,20 lira ödeme yapmak demektir.

Diyaliz hastalarının büyük kısmının yoksul insanlardan oluştuğunu ve bu hastaların %80'inin özel hastanelerde tedavi gördüğünü düşünürsek, (devlet hastanelerinin kapasitesi diyaliz hastalarının %20'sinin tedavisini karşılamaya yeterli) bu uygulama ile binlerce diyaliz ve kanser hastasına paran varsa yaşa yoksa öl denildiğini açıkça görürüz.

Gündemde olan yeni bir hazırlıkla SGK'luların sağlık hizmetlerinden yararlandıkları kalemlerin sınırlandırılması için çalışmalar yürütüyorlar. Her geçen gün hayata geçirilen yeni uygulamalar, sağlık tekellerinin ağzını sulandırıyor. Emekçilere ise ölüm dayatılıyor.

Yeni saldırı ile “tamamlayıcı sigorta” teşvik ediliyor!

Sermaye hükümeti AKP, emekçilerin elinde avucunda ne varsa almak için tüm kozlarını oynuyor. Para babalarının kasalarını dolduran her uygulama emekçilerin sefaletini derinleştiriyor. Ortaçağ köleliğini aratmayacak uygulamalar artık toplumsal hayatın her alanında kendisini ortaya koyuyor. İşçi ve emekçilerin tüm gelirlerini ancak asgari yaşam ihtiyaçlarını karşılayacakları biçimde harcamalarını zorunlu hale getiriyorlar. Böylece kapitalistlerin daha çok kar etmesi sağlanıyor. Bu kölelik dayatmalarından biri de “Tamamlayıcı Sağlık Sigortası”dır. Salgınların ve her türlü hastalığın kol gezdiği çağımızda emekçilere tedavi olmak istiyorsan GSS primi dışında özel bir sigorta şirketine prim ödemek zorundasın, aksi durumda kamu hastaneleri dahil hiçbir sağlık kuruluşunda tedavi olamazsın deniyor.

Sağlık alanındaki tedavi haklarının sınırlandırılması çalışması özel sigorta şirketlerinin kasalarının doldurulması içindir. Hem SGK hem de özel sağlık sigortasına kaydı olanlar ancak elle tutulur bir tedavi olma hakkını kazanacaklar.

Sağlık hakkı için tek seçenek mücadeledir!

Kapitalist piyasa ekonomisinin hâkim olduğu her yerde en temel insani ihtiyaçlara ulaşmak neredeyse imkânsız hale geliyor. İşçi ve emekçilerden alınan vergiler ve sigorta primleri ile ücretsiz olarak sunulması gereken sağlık hizmetleri her geçen gün daha fahiş fiyatlarla sunuluyor. Sağlık hizmetini emekçiler için lüks haline getiren kapitalist sistem patronların kasalarını daha fazla dolduruyor.

Sağlıktaki piyasacı uygulamalar kapitalist düzende gerçek anlamda her düzeyde nitelikli ve parasız sağlık hizmetinin mümkün olmadığını bir kere daha göstermiştir. Sermaye hükümeti ve sağlık tekellerinin emekçilerin sağlık haklarını gasp eden uygulamalarına karşı nitelikli bir sağlık hakkı için mücadelenin başka yolu yoktur. Emekçilerden kesilen primlerin ve vergilerin gerçekten emekçilerin sağlık ihtiyaçları için harcanması için mücadele edilmelidir. Aksi durumda emekçilerden kesilen sağlık primleri ve çeşitli vergilerin kapitalistlere teşvik primi olarak peşkeş çekilmesini önleyemeyiz. Ve hatta emekçilerin parası ile kurulan hastanelerin kapısından dahi içeri giremeyiz. Bugün özel sektörde kurulan dev hastanelerin tamamı işçi ve emekçilerin alınterinin ürünüdür. Bu alanların kitlelere parasız ve nitelikli sağlık hizmeti veren kurumlara dönüşmesi için mücadeleyi büyütülmeliyiz. Her bireyin sağlık gibi temel ve yaşamsal haklardan kayıtsız şartsız faydalanması için mücadele etmeliyiz. Aksi durumda geniş işçi ve emekçi yığınlar sağlık haklarını kullanamadığı gibi sermayenin kar hırsının kurbanı olacaktır.

TMMOB'ye vesayet dayatması!

12 Eylül darbesiyle yasalaşan fakat bugüne kadar uygulamaya konmayan TMMOB'nin bakanlığa bağlanması AKP tarafından uygulamaya alındı. TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı yazılı bir açıklama yaparak, alınan kararı protesto etti.

“12 Eylül darbecilerinin uygulamaya utandırdığı vesayeti uygulayacakmış” denen açıklamada AKP'nin uzunca bir süredir TMMOB'yi yeniden yapılandırma, etkisizleştirme, işlevsizleştirme çabası güttüğü belirtildi.

Açıklamada, saldırıyla ilgili şunlar ifade edildi: “KHK'larla mühendislik, mimarlık ve şehir plancılığı hizmet alanlarına müdahale eden, mesleki denetimi kaldırarak meslek odalarının üyelerini denetlemesini yasaklamaya çalışan AKP, şimdi de 12 Eylül darbecilerinin getirdiği ama bugüne kadar ne darbecilerin ne de sonraki hükümetlerin uygulamadığı ‘vesayet’ sistemini ‘uygulama’ kararı aldı.”

7 Kasım'da Resmi Gazete'de yayımlanan Bakanlar Kurulu kararı ile saldırının resmîyet kazandığını hatırlatılan açıklamada, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın bir dizi odadan idari ve mali denetimi için kararname talebi olduğu belirtildi.

“Anlaşılan TMMOB'ye bağlı odalar bakanlıkların iştahını kabartmış durumda” denen ve 1983'te yasalaşan değişikliğin devreye sokulduğu ifade edilen açıklama şöyle devam etti:

“Bu düzenlemenin 30 yılı aşkın süre sonra bugün uygulanmaya kalkışılması, aslında 12 Eylül hukukunun bugün AKP eliyle yürütülüyor olmasındandır.

AKP vesayete sarılırken, sözde uyum sürecinde olduğumuz Avrupa ülkelerinde meslek örgütleri, devletten hem mali hem de idari olarak tamamen bağımsız kuruluşlardır.

12 Eylül bakiyesi olan ve özerkliği ortadan kaldıran bu düzenleme, AKP iktidarına kadar hiçbir iktidar tarafından kullanılmamış ve bu yönde bir çalışma yapılmamıştır. Herkes açıkça görüyor ki; Birliğimize yönelik baskı ve yetki gaspı AKP iktidarı döneminde hızlanarak artmaktadır. Bu vesayet bu şekilde algılanmalıdır.”

AKP'nin “vesayet rejimine” karşı olduğu iddialarına da değinilerek açıklamada son olarak şunlar ifade edildi: “İktidarı elde tutacak tüm 12 Eylül yasalarının yürürlükte olduğu, 12 Eylül yasalarının öngörmediği ve bu kadarı da fazla dediği noktalardaki demokratik alanları iktidar hızla kapatmaktadır.

AKP'nin kararnamenin gerekçesine 12 Eylül KHK'sinin yazılması bizce çok anlamlıdır.

Evet, 12 Eylül'ün yıldönümünde söylemiştik, yine söylüyoruz: 12 Eylül AKP ile sürüyor.”

Sermaye hükümeti AKP geçtiğimiz aylarda torba yasayla birlikte TMMOB'yi baskı altına almak için de maddeler geçirmişti. Son olarak Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nin deposu “korsan kitap” gerekçesiyle basılmıştı. Yeni vesayet baskısı da AKP'nin TMMOB'ye yönelik saldırılarının süreceğini gösteriyor.

Utku Kalı'ya tahliye!

Askeri istihbarat belgelerini sızdırdığı iddiası ve casusluk suçlamasıyla yargılanan ve 6 aydır tutuklu bulunan er Utku Kalı tahliye edildi. Kalı, savunmasında teknik bilgisiyle bir telefonu 10 saniyede sıfırlayabileceğine dikkat çekerek kendi yapsaydı delilleri silebileceğini söyledi. Görülen duruşmasında tanık asker ve komutanlar da dinlendi. Çelişkili ifadelerle daha önce verdikleri ifadelerin dayanaksız olduğu da açığa çıktı.

Kalı'nın salıverilmesinin hemen ardından ise, sinir krizi sırasındaki davranışları nedeniyle "emre itaatsizlik ve görevli memura etkin direnme" suçlamasıyla dava açıldı.

Öte yandan, er Kalı'nın gözaltına alındığı süreçte işkence ve kötü muameleye gördüğü yönündeki şikayeti üzerine Amasya Savcılığı'nca kovuşturmayla yer olmadığına hükmedilmişti. Savcılığın, işkence ile suçlanan askeri görevlilerin kimliklerini belirlemeyip ifadesini almadan, hali hazırda askerlik görevi devam eden kişilerin ifadesi üzerine dosyayı kapattığı anlaşılmıştı. Oysa ki Kalı hakkında "kötü muameleden kaynaklı travma sonrası stres bozukluğu ve intihar eğilimi" olduğu yönünde rapor verilmişti.

Katliamın faileri belli!

Cumartesi Anneleri 450. haftada yaptıkları eylemde '90'lı yıllarda Silopi'de kaybedilen Halil Birlik ve Mehmet Bilgeç'in akıbetlerini sordu.

Galatasaray Meydanı'nda yapılan eylemde kayıp yakınları 450 haftadır eylemlerinin devam ettiğini belirtilerek yakınlarının kemiklerini istedi ve faillerin cezalandırılması talep ettiler. Erdoğan'ın başlattığı "kızıl erkekli" öğrenci evleri tartışmasına dikkat çekilerek öğrencilerin yaşadığı sorunlara çözüm üretilmemesi eleştirildi.

BDP Şırnak Milletvekili Hasip Kaplan da eyleme katılarak bir konuşma gerçekleştirdi. Kaplan, Şırnak'taki asit kuyuları ve katliamları hatırlatarak konuşmasına başladı. 1990'lı yıllarda yapılan katliamların faillerinin şimdi hükümetin bir dizi önemli mevkilerinde görev yaptığını belirten Kaplan, Cumartesi Anneleri'nin mücadelesini kendilerinin de mecliste sürdüreceklerini ifade etti.

Basın açıklamasını Cumartesi Anneleri adına Pınar Yanardağ okudu. Açıklamada, Habur Sınır Kapısı'nda bulunan JİTEM karargahında faaliyet gösteren Silopi'deki Tim'in Halil Birlik ve Mehmet Bilgeç'i gözaltına alarak kaybetmesi anlatıldı. Gözaltına alınanların kurşuna dizildiği ve henüz canlıyken kayalıklarda sürüklenerek öldürüldüğü anlatıldı. Taksicinin verdiği ifadeyle katliamın ortaya çıktığı ve öldürülenlerin Aktepe Ateşalan'a götürülerek gömüldükleri anlatıldı.

Cinayetin ve faillerinin kimler olduğu belirtilerek cezalandırılmaları talebiyle açıklama sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Utanç duvarı inkar ve imha politikasının ürünüdür!

Bir taraftan "Çözüm süreci" aldatmacası sürerken öte yandan Kürt halkına sunulan inkar ve imha oluyor. Sermaye hükümeti AKP, Kürt halkına yönelik baskı politikalarını her geçen gün arttırıyor. Kalekol inşaatlarıyla, sınıra yapılan duvarlarla Kürt halkını hedef alan saldırılar tırmandırılıyor.

Rojava'da Kürt halkının üzerine gerici çeteleri süren Türk sermaye devleti, son olarak Nusaybin'e utanç duvarı örerek Kuzey ve Batı Kürdistan'ın arasındaki bağları daha da sınırlandırmak istiyor.

Öte yandan Kürt halkı duvar inşaatı başladığı andan beri çeşitli eylemlerle tepkisini ortaya koyuyor. Utanç duvarı son olarak 7 Kasım'da gerçekleştirilen kitlesel mitingle protesto edildi. Miting Kürt halkının utanç duvarına sessiz kalmayacağını bir kez daha gösterdi.

Devlet ise yalan ve çarpıtmalarla Kürt halkının tepkisini dindirmeye çalıştı. Kitlesel eylem karşısında aldatmacalara başvuran sermaye devleti açık grevindeki Nusaybin Belediye Başkanı Ayşe Gökkan'a duvar inşaatının durdurulduğu haberini ilettiler. Diğer yandan direniş iradesini kırmak için polis terörünü ve baskı mekanizmalarını devreye soktu.

Binlerin katıldığı miting için Kürdistan bölgesinde adı konmamış OHAL ilan edilerek şehirlerden gelişler engellendi, Nusaybin'e gelenlere trafik cezaları kesildi. Düzen kolluğu, miting bitiminde ise kitleye azgınca saldırdı.

Eyleme Suriye'deki Kürtler de sınır bölgesine gelerek destek verdiler. Qamişlo kentinden gelen yüzlerce Kürt sınır bölgesinde ellerinde YPG bayrakları ile sloganlarını haykırdılar.

Devlet duvar yapımına tekrar başladı

Nusaybin Belediye Başkanı Ayşe Gökkan'ın açık grevi ve yapılan protesto eylemleri sonucu durdurulan utanç duvarının inşaatı birkaç gün sonra yeniden başlatıldı. Verilen söz tutulmayarak duvarın yapımındaki ısrar gösterildi.

Amed'de kayıp yakınlarının eylemine katılan BDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş konuya dair şunları ifade etti: "Bu hükümetin sözünü tutmadığı anlamına geliyor. Duvar örme korkunun işaretidir. Türkiye'de sınırlara duvar örülerek daha büyük sorunların oluşmasına asla izin vermeyeceğiz. Halk bu konuda çok tepkilidir, tepkisini en üst düzeyde gösterdi. Bu sadece BDP'nin meselesi değil, Türkiye'nin batısının da buna ses vermesi gerekir. Türkiye'nin herhangi bir sınırında duvar örme çalışması var mı? Niye Kürtler

arasına duvar örülüyor. Bunu çıkıp açıklasınlar. Bir yandan 'Kürt sorununu çözüyorum' diyecek öbür yandan duvar örecektir. Tarihte örülen bütün duvarlar o devletlerin tarihine utanç diye yazılmıştır. AKP tarihe bu utanç yazdırmak istiyorsa kendisi bilir. Ama biz bu utanç asla kabul etmeyeceğiz. Bu duvarı yapamayacaklardır. Halk eninde sonunda o duvarı yıkar."

Utanç duvarı bir yandan Suriye'de özgürlüğü için mücadele eden Kürt halkına yardımların engellenmesi amacı taşıırken diğer yandan Türkiye'deki Kürt halkına da bir mesaj niteliği taşıyor. Duvarın örülmesine karşı yapılan eylemlere sermaye devleti askeriyle polisiyle pervasızca saldırıyor.

"İleri demokrasi"den güvenlik gerekçesi

"Türkiye Cumhuriyeti devleti orada ne yaptığını çok iyi biliyor" diyen İçişleri Bakanı Muammer Güler, "Onunla kimin korumasını sağlayacağını çok iyi biliyor. Biz bu konunun takipçisiyiz. Orada vatandaşa sıkıntı olacak, Suriye ile aramıza duvar örülecek bir şey yoktur. Suriye ile aramızda duvar mı olur?" diyerek tepkileri çarpıtmaya çalışıyorlar.

"Duvara karşı olunabileceğini, bunun demokratik hak olduğunu" söyleyen AKP Genel Başkan Yardımcısı Çelik ise şunları ifade etti: "Fili ve fiziki güç kullanarak 'biz engelleriz, şunu yaparız'. Kusura bakmayın bu kabul edilemez, hukuk devletinde bu kabul edilemez. Bir yere bir şey gerekiyorsa bu yapılır. Özellikle BDP'lileri de çözüm sürecine zarar vermemeye davet ediyoruz."

AKP şefleri bir yandan Kürt halkının meşru taleplerini yok sayıyor, halkın arasına duvar çekiyor öte yandan yaptığı açıklamalarla yine Kürt halkını suçlu gösteriyor. "Çözüm süreci" aldatmacasının artık elle tutulur hiç bir yanı kalmadığının en açık ilanlarından biri olan utanç duvarı inşaatı, önümüzdeki günlerde Kürt halkının en temel mücadele gündemlerinden birisi olacaktır.

Utanç duvarı yükselirken Diyarbakır'da "ne mutlu Türküm diyene" tabelasının kaldırılmasıyla, Siirt'in Aydınlar ilçesinin adının "Tillo" olarak değiştirilmesiyle Kürt halkı avutulmak isteniyor. "Çözüm süreci"nin Kürt halkına sunabileceği en ileri nokta tabelaların değişmesi oluyor. Fakat tabelalar değişirken sınırda utanç duvarı inkar ve imha politikasının dolaysız ürünü olarak yükseliyor.

Utanç duvarına geçit yok!

Nusaybin'de 7 Kasım'da gerçekleştirilen miting Kürt halkının utanç duvarına sessiz kalmayacağını bir kez daha gösterdi.

Mitinge katılmak için Kürdistan'ın çeşitli bölgelerinden yola çıkanlar polis tarafından engellenmeye çalışıldı. Tüm engelleme çabalarına karşın Nusaybin'deki eyleme binler katıldı. Eyleme Suriye'deki Kürtler de sınır bölgesine gelerek destek verdiler. Qamişlo kentinden gelen yüzlerce Kürt sınır bölgesinde ellerinde YPG bayrakları ile sloganlarını haykırdılar.

Mitingde Kürtçe, Türkçe, Arapça ve İbranice, "Utanç duvarını istemiyoruz!" pankartı açıldı. Alana yerleştirilen birçok pankartla duvara karşı mücadele edileceği belirtildi.

Mitingde, Nusaybin Belediye Başkanı Ayşe Gökkan'ın 9 gün sürdürdüğü açlık grevi eylemini bitirdiği açıklandı.

Binlerce kişinin katıldığı mitingin sonunda polis kitleye gaz bombalarıyla saldırdı. Kitle çöp kovalarını yollara devirerek taşlarla polis saldırısına karşılık verdi. Polisin saldırısı sırasında gerçek mermilerle havaya ateş açıldı.

Devlet duvar yapımına tekrar başladı

Nusaybin Belediye Başkanı Ayşe Gökkan'ın açlık grevi ve yapılan protesto eylemleri sonucu durdurulan utanç duvarı inşaatı mitingin ertesi günü yeniden başlatıldı.

Sabahın erken saatlerinde duvar inşaatında demir örme ve beton dökme işlemleri yapıldığı ifade edildi. Asker ve polis inşaat alanında yığınak yaparak eylemlere karşı önlemlerini artırdı.

KESK "utanç duvarını" protesto etti

KESK İstanbul Şubeler Platformu, Rojava sınırına yapılması planlanan utanç duvarıyla ilgili Galatasay Lisesi önünde basın açıklaması yaptı.

Basın açıklamasını okuyan Mustafa Turgut şunları söyledi: "AKP bir yandan Hatay'da fiili olarak sınırı ortadan kaldırmakta, gizli/açık yerlerde El Nusra üyeleri başta olmak üzere radikal dinci unsurların eğitimine, tedavisine, militan temin edilmesine göz yummakta, bir yandan Kürt nüfusun olduğu bölgelerde insanlık vicdanı ve bilincinde çoktan mahkum olmuş çağdışı sınır duvarları örmektedir! Kendi içinde çelişkili gibi görünse de, bu durum AKP'nin ideolojik zihniyetinin yansımasıdır. Oysa bilinmektedir ki, halkları birbirinden ayıran duvarlar tarihte hiçbir zaman kalıcı olmadı."

Utanç duvarına karşı AKP'ye yüründü!

BDP Kadın ve Gençlik Meclisi'nin çağrısıyla, Şişli Cami önünde biraraya gelen kitle burada pankart ve flamalar taşıyarak yürüyüşe başladı.

AKP Şişli İlçe Binası önüne kadar sürdürülen yürüyüşün ardından ilk olarak BDP İstanbul İl Eşbaşkanı Arife Çınar bir konuşma yaptı. Çınar, Nusaybin Belediye Başkanı Ayşe Gökkan'ın açlık grevini

bitirmesinin ardından utanç duvarının örülmesi için Türk devletinin yeni bir karar açıkladığını belirterek, bunun iki gün önce adalet ve içişleri bakanlıklarının verdikleri sözleri yalanlamak anlamına geldiğini belirtti.

Ayrıca idam edilen Kürtler hatırlatılarak İran devletinin tutumu da kınandı, bu vahşet politikalarıyla Kürt halkının mücadelesinin engellenemeyeceği ifade edildi. Açıklamanın okunması ile eylem sonlandırıldı. Kitlesele olan eyleme birçok ilerici kurum da destek verdi.

Adana'da da protesto

BDP Adana İl Örgütü İnönü Parkı'nda Rojava halkıyla dayanışma eylemi gerçekleştirdi.

Açıklamada Nusaybin sınırında Kürt halkı arasında örülen utanç duvarının AKP zihniyetinin faşizan kimliğine örnek olduğu belirtildi. Rojava özgürleşene kadar dayanışma içinde olunmaya devam edileceği ifade edilirken, Kürt halkının arasında örülen tüm duvarların Kürt halkının direnişi ile yerle bir edileceği belirtildi.

Kültür merkezlerinden tepki

Mezopotamya Kültür Merkezi, MED Kültür Merkezi ve ARZELA Kültür Merkezi çalışanları yaptıkları eylemle İran'daki idamları ve Nusaybin'de yükselen utanç duvarını protesto etti.

Sanatçılardan Mesut Med bir konuşma yaparak halk ayaklanmasının olduğu, direnişin sergilendiği her yerde katliamların da yaşandığını ifade ederek Rojava'ya yönelik saldırı ve katliamlara dikkat çekti. Basın açıklamasının ardından savaş ve çocuk ölümleriyle birlikte Kürt halkının yaşadığı yıkımları anlatan Kürtçe bir tiyatro gerçekleştirildi. Tiyatronun sonunda ise kartondan yapılmış olan utanç duvarı parçalanarak duvara izin verilmeyeceği anlatılmak istendi.

Kızıl Bayrak / İstanbul – Adana

Forumlardan Van halkıyla dayanışma eylemi!

Kadıköy Altıyol'da Boğa Heykeli önünde buluşan İstanbul forumları burada "Van'da deprem sürüyor!" yazılı pankartını açtılar. Sloganlar ile yolun bir kısmını kesen forumlar buradan vapur iskelesine doğru sloganlarla yürüyüşe geçtiler.

Eminönü-Karaköy iskelesi önüne gelindiğinde ilk sözü Van'dan eyleme katılmak için gelen deprem ve devlet mağduru Ali Ahi aldı. Üç konteyner kentin sorumlusu olan Ahi, Van'da depremin iki senedir devam ettiğini, binlerce insanın evsiz olduğunu söyledi. Ardından açlık grevinin devam ettiğini bunun da en temel insan hakkı olan barınma hakkı için yapıldığını ifade eden Ahi, insanların büyük zorluklar yaşadığını, fiziksel ve psikolojik hastalıklardan mustarip olduğunu vurguladı. Devletten acil taleplerinin konteyner kentlere elektrik verilmesi, sağlık ve eğitim koşullarının sağlanması olduğunu söyleyen Ahi, bunun yerine devletin deprem mağdurlarına ahlaksız teklifler yaptığını, 1 + 1 evler için aranan şartın dul, 3 çocuklu ve bir çocuğu da özürü olan kadınlar olduğunu belirtti. Konuşmada birçok insanın hala ağır hasarlı evlerde barınmak zorunda kaldığı ve Ankara'ya sadece yalan – yanlış raporların gönderildiği dile getirildi.

Basın açıklamasını okuyan Fikriye Yılmaz şunları söyledi: "Gezi Direnişi her türlü gayri insani devlet politikasının, hesap vermek yerine "Ben yaptım o kadar!" diyen politikacının, siyasi kayırmacılığı düstur edinmiş devlet görevlilerinin karşısındadır."

Kızıl Bayrak / İstanbul

“Kızlı-erkekli” isyan çıkaracaklar

“Kızlı-erkekli” tartışması somut karşılığını göstermeye başladı. Gençliğin kaldığı evlere polis baskınları, evden çıkarmalar yaşandı.

Dinci gerici parti AKP'nin şefi Tayyip Erdoğan'ın “kızlı-erkekli kalıyorlar” diyerek özellikle gençliği hedef aldığı konuşmasının ardından, saldırılar gelmeye başladı. Yaptıkları açıklamayla yoğun bir tepki alan gerici güruh, bir yandan ortamı yumaşatacak açıklamalar, adımlar atmaya çalışırken, bir yandan da pratik uygulamalarla söylediklerinin altında kalmamaya çalıştılar. Her ne yapsalar da Ortaçağ'dan kalma anlayışlarını gizleyemeyen gerici parti AKP kurmayları, bununla birlikte sirayet ettikleri yerlerde ihbarcılığı ve polis baskınlarını harekete geçirerek gençliğe baskı oluşturmayı ihmal etmediler.

Yurt eksikliği değil, “kızlı-erkekli” kalmaları problem

Gerici AKP şefi Tayyip Erdoğan'ın “kızlı-erkekli ev” tartışmasına dayanak yaptığı polis raporunun öğrencileri değil, fuhuşu hedef aldığı ortaya çıktı.

“Denizli ilinde şahit olduk. Yurtların yetersizliği beraberinde çeşitli sıkıntılar doğuruyor. Üniversite öğrencisi genç kız, erkek öğrenci ile aynı evde kalıyor” diyen Erdoğan, Denizli Emniyet Müdürlüğü'nün raporunu baz alarak gerici dayatmasını meşrulaştırmaya çalışmıştı. Fakat tartışmaların ardından kamuoyuna yansıyan polis raporu, sadece apartlara yönelik eleştirileri içeriyor. Üstelik raporda fuhuş ve öğrenciler arasında bir bağ kurulmuyor ve “kızlı-erkekli” kalınmasına ilişkin veri de bulunmuyor.

Tahminlere göre, Eskişehir'den sonra en yaygın apart uygulaması Denizli'de olduğu ifade edilen raporda, 45 bin öğrenciye karşılık devletin 5 bin kişilik yurdu bulunduğu, bunun için öğrencilere hizmet eden apart sisteminin yaygınlaştığı aktarılıyor.

Polis raporunda bu vurgu işlenirken AKP şefleri gerici dayatmaları için bu raporu öne çıkarıyor. Fakat rapor devletin yurt imkanları sağlamadığı için maruz kaldığı zorluklar dışında öğrencilere yönelik bir vurguyu taşıyor. Ayrıca bu tarz günlük apartlar öğrenciler tarafından kullanılmamasına karşın öğrencilerin ev kiralarken daha çok zorlukla karşılaşmasına neden oluyor. Öğrenciler durumdan kaynaklı iki kez mağdur olurken şimdi bir de bu raporlar dayanak yapılarak gerici saldırılar hayata geçiriliyor.

İçişleri'nden, gericiliğe gerekçe genelgesi...

AKP şefinin “delinin kuyuya attığı taş” misali açtığı tartışmanın ardından neredeyse tüm bakanlar durumu gerekçelendirmek için maharetlerini sergilediler. İçişleri Bakanı Muammer Güler de konu hakkında bir genelge hazırlığı içerisinde girdiklerini belirterek, “güvenlik”, “yasadışı örgüt” demagogilerini tekrarlayarak amaçlarının denetim olduğunu ifade etti.

Bu konuşmasının ardından İçişleri Bakanı Muammer Güler valiliklere genelge gönderdiklerini açıkladı. Güler'in bahsettiği genelge ile ilgili ayrıntılar

da zamanla ortaya çıkmaya başladı.

Genelgeye göre polis öğrenci evlerini basacak ama “kızlı-erkekli” oturdukları için değil, “adrese dayalı kimlik bildiriminde” bulunmadıkları için. Bahsi geçen haber her ne kadar gerici baskıları ‘polis sorumluluk alanı içinde’ diye vererek meşruiyet sağlamak istese de polisin yapacağı baskınların resmi bahanelerini sunuyor.

“Kimlik bildirimini” kılıfına giydirilen faşizan baskıda ihbar sistemine büyük bir önem veriliyor. Gericiliğin palazlandırılması ile birlikte ihbarlar üzerinden polis evlere giderek “kimlik bildirimini” yapıp yapılmadığını tespit edecek. “Kimlik bildiriminde bulunmadığı tespit edilen ya da bildirim yapılmadığından şüphe duyulan konutlarda kalanların durumu kontrol edilecek” ifadesi polisin başta muhalif, ilerici kişilerin kaldıkları yerler olmak üzere kadınlı-erkekli evlere baskın düzenleyeceğini ve fişlemelere imza atacağını gösteriyor.

İhbarlar başladı, öğrenciler hedefte

Tayyip Erdoğan'ın ‘kızlı-erkekli’ çıkışının ertesi günü Tophane’de yaşayan yüksek lisans öğrencisi Özge Altın’ın da yaşadığı ev, baskınlardan birine sahne oldu. Eve gelen polislerin ‘iki üniversiteli kadının’ yaşadığı ihbarını aldıklarını ve evin apart olup olmadığını kontrol edeceklerini söylediği ifade ediliyor. Tophane’de beş yıldır yaşayan İstanbul Şehir Üniversitesi Sosyoloji Bölümü yüksek lisans öğrencisi Özge Altın’ın evi, kendisinin evde olmadığı bir saatte 30 kadar polis, sivil polis, zabıta ve Maliye memuru tarafından baskına uğradı. Akşam okuldan döndüğünde aynı apartmanda yaşayan ev sahibinin Altın’a durumu anlatmasıyla olaydan haberi olan Altın, yaşananları Facebook hesabından yayınladı.

Bu olayın ardından bir ihbar haberi de Ankara’dan geldi. Seyranbağları’nda kiralık evde yaşayan 3 öğrencinin, apartman sakinleri ve ev sahibi tarafından ‘Bizim ahlak yapımıza uygun değil’ denilerek evi boşaltmaları istendi. Konya’nın Bosna Mahallesi’nde ikamet eden bir grup öğrenci ise “kızlı-erkekli” kaldıkları gerekçesiyle ev sahibi tarafından evden atıldılar.

Afyonkarahisar’da da öğrencilerin gittikleri kafelere polis “kızlı-erkekli” baskını düzenledi. Yeşilyol ve 2. Dumlupınar caddeleri üzerinde yer alan kafeler tek tek kontrol edildi. Resmi ve sivil polislerin katıldığı baskınlarda GBT kontrolü ve üst araması yapılırken, öğrencilerin adres bilgileri de toplandı.

“Kızlı-erkekli” ev araştırmaları yol yapımına karşı mücadelelerini sürdüren ODTÜ öğrencilerini taciz etmek için de uygulandı. Ankara 100. Yıl Mahallesi polisin “kızlı-erkekli” ev araştırması için kontrol ettiği bölgelerden biri oldu.

“Kadınlı-erkekli direnmeye devam ediyoruz!”

Erdoğan'ın “kızlı-erkekli” söylemlerle öğrenci evlerine yönelik başlatmış olduğu saldırıya TMMOB, DİSK, KESK ve İTO 11 Kasım'da Taksim'de yaptığı eylemlerle tepki gösterdi.

Galatasaray Lisesi önünde toplanan sendika ve oda üyeleri “Nerede, nasıl yaşayacağımızı sizden öğrenecek değiliz! Kadınlı-erkekli direnmeye devam ediyoruz! / Emek ve Demokrasi Güçleri” pankartını açarak sloganlarla eyleme başladı.

Kurumlar adına ortak basın açıklamasını ise KESK İstanbul Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Mustafa Turgut okudu. Açıklama iktidarın bu anlayışının kabul edilemeyeceği belirtilerek şu ifadelerle başladı: “İktidarın bedenimizin, yaşam tarzımızın, emeğimizin ve varoluşumuzun sınırlarını belirlemeye kalkışarak varlığımız üzerinde sürekli bir denetim kurmasını kabul etmiyoruz.”

Açıklamada kadın haklarına ve kadınlara yönelik yaptığı saldırılar özetlenerek, öğrenci evlerine yönelik tartışmalarla birlikte başlayan saldırılar teşhir edildi. Öğrenci gençlik başta olmak üzere toplum üzerinde oluşturulmaya çalışılan baskılardan bahsedilerek bunların bir işe yaramayacağı, işyerlerinde, sokaklarda, hayatın her alanında erkekli kadınlı mücadeleye devam edileceği vurgulandı.

Kamu emekçilerinden kadınlı-erkekli eylem!

İstanbul, Ankara ve Adana'da eyleme çıkan kamu emekçileri, soruşturma, sürgün saldırılarına karşı direneceklerini ifade ettiler.

İstanbul: Kadınlı-erkekli #direniyoruz!

Eğitim-Sen İstanbul Şubeleri AKP hükümetinin gerici açıklamalarını ve kamu emekçileri üzerindeki baskıları protesto etti. Galatasaray Lisesi önünde buluşan Eğitim-Sen'liler "Baskılara, sürgünlere, soruşturmalara, yaşam tarzına müdahaleye karşı kadınlı-erkekli #direniyoruz!" yazılı pankart açtılar.

Basın açıklamasını Eğitim-Sen 8 No'lu Şube Başkanı Mustafa Turgut okudu. Turgut, Türkiye'de eğitim başta olmak üzere temel insan haklarının tehditler ve şiddet yoluyla bastırılmaya çalışıldığını, bunun son örneğinin ise yaşam tarzına yönelik doğrudan müdahaleler ile görüldüğünü ifade etti.

Ankara'da sürgünlere eylemli yanıt

KESK Ankara Şubeler Platformu'nun çağrısıyla 9 Kasım'da YKM önünde biraraya gelen kitle buradan Milli Eğitim Bakanlığı'na bir yürüyüş gerçekleştirdi. Atatürk Bulvarı'nın tek şeridini trafiğe kapatan kitle, polislin 'durun görüşme sürüyor' diyerek engelleme girişimine aldırmadan yürümeye devam etti. Bakanlık önüne gelindiğinde ise basın açıklaması okundu.

Basın açıklamasında soruşturma ve sürgünlere dikkat çekilerek bu soruşturmalar karşısında yılmayacakları ve direnmeye devam edecekleri ifade edildi.

Basın açıklamasının ardından KESK adına yapılan konuşmada ise AKP'nin türban uygulamasının elinde patladığını, toplumu bunun üzerinden taraflaştırmadığı için şimdi de "kızlı-erkekli" aynı ev senaryosunu devreye soktuğu vurgulandı. Özellikle üniversite öğrencilerinin bunun için hedef seçildiğinin vurgulandığı konuşmada KESK'in bunlara karşı mücadeleyi büyüteceği vurgulandı.

KESK'in konuşmasının ardından söz alan bir öğrenci velisi ise okullarında öğrencilerin ajanlaştırıldığını, öğretmenleri ve arkadaşları hakkında ispiyonculuk yapmaları istendiğini söyledi. Bunlara karşı Gezi Direnişi'ne katılan hocalarının sonuna kadar yanında olduklarını belirtti.

Adana'da da baskı ve sürgünlere karşı eylem

9 Kasım'da İnönü Parkı'nda gerçekleştirilen eylemde basın metnini KESK Adana Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü ve Eğitim-Sen Şube Başkanı Kamuran Karaca okudu.

Basın metninde en temel insan hakları ve özgürlüklerin yok sayıldığı, en temel demokratik taleplerin bile tehditlerle, baskı ve şiddetle bastırılmaya çalışıldığı dile getirilirken son olarak yaşam tarzına yönelik müdahaleler kınandı.

Haziran Direnişi sonrasında belirgin bir şekilde baskıların arttığına değinilerek, Adana'da da sendika yönetici ve üyelerine açılan soruşturmaların devam ettiği belirtildi. Sendikaların yönetici ve üyeleri üzerinde yıldırma ve sindirme politikasının linç kampanyasına dönüştüğü ifade dilerek KESK'li bir yöneticinin Adana'dan Kars'a sürgün edildiği, dört kişiye uyarı cezası talep edildiği ve 140 üyeye yönelik soruşturmanın ise devam ettiği bilgisi verildi.

Gebze: "Yaşasın örgütlü mücadelemiz!"

Gebze Eğitim-Sen Şubesi'nin çağrısıyla eylemde, Eğitim-Sen binasının önünden Çeşme'ye kadar sloganlarla yüründü.

Çeşme'ye gelindiğinde AKP'nin gerici politikalarını ve 4+4+4 ile eğitime yansımalarını teşhir eden bir konuşma yapıldı. Basın açıklamasını okuyan Eğitim-Sen Gebze Şube Başkanı Güngör İrdem Haziran travmasını atlatamayan hükümetin otoriterliğe, radikal muhafazakarlığa daha da sıkı sarıldığını vurguladı.

Açıklamada, Gezi eylemlerine katılan İngilizce öğretmenleri Meral Akkaya'nın hiçbir soruşturma süreci yürütülmeden Kandıra Balıca İlköğretim Okulu'na sürüldüğü ifade edildi. Açıklama eğitim emekçilerinin 23 Kasım'da Ankara'da gerçekleştirileceği kitlesel basın açıklamasına çağrı yapılarak sona erdi.

Eyleme devrimci, ilerici kurum ve siyasi partiler de destek verdi.

"Gasp edilen ikramiyeleri öde!"

Büro Emekçileri Sendikası (BES), üyelerinin gasp edilen hakları için eylemler yaptı.

BES 1-2-3 No'lu Şubeleri "Gasp edilen ikramiyelerin ödenmesi için hükümeti Anayasa Mahkemesi'nin kararını uygulamaya davet ediyoruz!" ozaliti açarak İstanbul Çalışma ve İş Kurumu İl Müdürlüğü önünde eylem düzenledi.

BES 2 No'lu Şube Başkanı Özer Avans basın metnini okuyarak yaşanan sorunlardan bahsetti, çözümü noktasında adım atılmasını istedi.

Eylem süresince kurum güvenlikleri eylemcileri taciz ettiler. ÖGB'ler yer yer kamu emekçilerinin fotoğraflarını çekerek fişleme ve yıldırma politikaları için girişimlerde bulundu.

Avans'ın basın metnini okumasının ardından eylem sonlandırıldı.

Kadıköy'de SGK emekçilerinden eylem

BES 3 No'lu Şube üyesi kamu emekçileri eylem için Kadıköy Sosyal Güvenlik Merkezi önündeydi. Burada basın açıklaması gerçekleştiren Şube Başkanı Salih Aksoy şunları ifade etti: "Anayasa Mahkemesi'nin yayınlanan gerekçeli kararına göre SGK emekçilerinin ikramiyelerinin ödenmesi önünde hiçbir engel kalmamıştır, kurum müfettişlerine bugüne kadar ödenen ikramiyeler ayrımsız tüm SGK emekçilerine ödenmeli, yine fatura/reçete veya sağlık kurulu çalışanları ile süpervizör, muhasebe yetkilisi v.b çalışanlara ödenen ilave ek ödemelerde ayrımcı uygulamaya derhal son verilmelidir."

Yargı emekçileri Çağlayan'da eylem yaptı

13 Kasım'da Ülke genelinde aynı anda yapılan eylemlere Çağlayan Adliyesi'nde çalışan emekçiler de katılarak hükümetin kölece çalışma ve yaşam koşullarına seslerini yükselttiler. Eylem öncesinde BES üyeleri çevredeki emekçilere seslenerek, haklarına, emeğine sahip çıkmak isteyen emekçilerin eylemde yer alması gerektiğini söylediler.

Basın açıklamasını BES 2 No'lu Şube Örgütlenme Sekreteri Mehmet Demir okudu. Demir, AKP hükümetinin Memur-Sen'i de yanına alarak kamu emekçilerine açıkl sınırında ücretler dayattığını ifade ederek, yargı emekçilerinin yaşadığı sorunlardan bahsetti.

Ardından yargı emekçilerinin talepleri sıralandı ve basın açıklaması şu sözlerle son buldu: "AKP hükümetini bir kez daha uyarıyoruz! Taleplerimize kulaklarınızı tıkamayın! Taleplerimiz yerine getirilmezse 2014 yılı bütçesinin TBMM Genel Kurulunda görüşüleceği süreçte yapacağımız grevle kararlılığımızı bir kez daha ortaya koyacağız."

Türk Metal MKE'de ne istiyor?

Türk Metal 11 Kasım'da MKE fabrikasında işçilerle birlikte yönetime yürüdü. Yapılan protestonun nedeniyse ne ücret sorunu ne de hak gaspı.

Türk Metal yönetimini fabrikaya getiren, işçilerle birlikte yönetime yürüyüp basın açıklaması yaptıran neden "milli silah" projesi.

Milli Piyade Tüfeği (MPT) için proje çalışması Kırıkkale'deki MKE fabrikasında yapılmıştı silaha ilişkin tüm Ar-Ge çalışmaları burada yürütülmüş ve seri üretime hazır hale getirilmişti. Şimdi silahın özel sektörde üretileceğine ilişkin haberler çıkması üzerine Türk Metal 'eyleme' geçti.

Kırıkkale Şube Başkanı Mürsel Öcal işçilerle birlikte yaptığı basın açıklamasında şu şekilde konuştu: "Kendi işçimizin, mühendisimizin ürettiği Milli Piyade Tüfeği, birileri tarafından özel sektörde yapılması için lobi çalışmaları yapmaktadır. Türk Metal Sendikası Genel Merkezi ve Kırıkkale Şubesi olarak bugüne kadar bu projenin takipçisi olduk ve olmaya da devam edeceğiz. Öncelikle bilinmelidir ki, Milli Piyade Tüfeği, bizim 'çocuğumuz' kadar değerli bir üretdir. Bizim alın terimizin, bizim göz nurumuzun eseridir. Dolayısıyla, bu silahın üretimi, montaj testleri, kalite kontrolü, kabulü, yurt içi ve yurt dışı satışını yapacak tek yer, son karar mercii Makine Kimya Endüstrisi Kurumu'dur. Bu yönde atılacak adımları desteklemeye hazırız."

Pevrul Kavlak da Twitter hesabından "Sendika olarak Milli Piyade Tüfeği'nin MKE işçilerince üretilmesi için girişimlerde bulunduk" diyerek şube başkanının açıklamasına sunduğu desteği gösterdi.

Türk Metal çetesi işçi haklarını savunmak için yerinden kalkmazken söz konusu üretim süreci olduğunda seferber oluyor. İşçilere yapılan propaganda ile milliyetçi zehir sunularak "milli üretim" ve "ulusal değer" propagandaları empoze ediyor. İşçilerin patrona daha fazla kazandırma gayesi "milli değeri korumak" safsatısıyla sunuluyor. MPT'nin nerede üretileceği ancak Türk Metal gibi patronlara daha fazla kazandırmakla övünen bir 'sendikanın' derdi

olabilirdi.

Daha önce BMC fabrikasında da benzer bir rol oynayan Türk Metal patronun aylarca maaşları gasp etmesine sessiz kalıp işçilerin yükselen tepkilerini "Kirpi zırhlı araçları Mehmetçik'i koruyor" diyerek bastırmıştı. Böylece zırhlı araç üretimi işçiler maaş almamalarına rağmen devam ettirilmişti. Şirketi TMSF devraldığında da aynı zihniyet İzmir 1 No'lu Şube Başkanı Halil İbrahim Tosun tarafından "Yeni dönemde TMSF'nin fabrikayı tekrar üretim yapar hale getirmesini umuyoruz. İşçiler ve sendika olarak TMSF'yi destekliyoruz" diyerek lanse etmişti. İşçi haklarını savunmak yerine TMSF'nin fabrikadan kar eder hale gelmesini destekleyecekleri deklare ediliyordu.

İşçiler milliyetçi, şoven propaganda ile ikna edilirken 'üretime sahip çıkma' gayesi adı altında sermayenin çıkarları korundu.

Şimdi de MKE'de üretilecek tüfekler için "atılacak adımları desteklemeye hazırız" mesajı veren Türk Metal, işçileri gelecekte beklenebilecek hak gasplarına hazırlıyor. "Milli silahı MKE'de üretmek için fedakarlık" sözü şimdiden duyulabilir. Zira Türk Metal'in onlarca yılı bulan ihanet ve kirli işbirliği tarihi bunun gibi nice çarpıtma, aldatmaca ile doludur. Silahların MKE'de üretilmesi veya özel sektörde üretilmesi arasında işçi sınıfı için hiçbir çıkar söz konusu değildir. Bunun bilincinde olan çete şefleri konuşmalarında buna dair hiçbir söz etmeden cümle kurmaktadır. Ne Kırıkkale Şube Başkanı Mürsel Öcal ne de Pevrul Kavlak bu konuda bir vaat sunmuyor. Tek söyledikleri "silah MKE'de üretilmeli".

Sendikal örgütlenmeleri satan, patronların fabrika açılış törenlerinde daha fazla kazandırma sözleri veren Türk Metal çetesi bir pratiğiyle daha işçiler için hiç bir hak, gelecek sunmadığını, işçilerin örgütü olmadığını gösterdi.

DİSK Marmara Bölge Genişletilmiş Temsilciler Kurulu toplandı!

DİSK Marmara Bölge Genişletilmiş Temsilciler Kurulu, 7 Kasım'da toplandı. Kıdem tazminatına yönelik saldırının değerlendirildiği toplantıda mücadele vurgusu yapıldı.

DİSK Marmara Bölge Temsilcisi Ayhan Ekinci toplantıyı saygı duruşu ile başlattı. Ardından konuşan DİSK Genel Başkanı Kani Beko, kıdem tazminatının DİSK'in kırmızı çizgisi olduğunu vurguladı.

Lastik-İş Toplu Sözleşme Daire Başkanı Üzeyir Ataman'ın hazırladığı "kıdem tazminatı" başlıklı sunum gerçekleştirildi.

Birçok sendika yöneticisinin ve temsilcilerin konuştuğu toplantıda kıdem tazminatının gaspına yönelik saldırılar karşısında mücadele vurgusu öne çıktı.

Temsilcilerden eleştiriler...

DİSK, "Kıdem tazminatlarımız, iş güvencemiz yok edilemez! Köleliğe karşı Direnişçi" kampanyası çerçevesinde Çerkezköy'de DİSK Trakya Temsilciler Kurulu'nu topladı.

11 Kasım'da yapılan toplantının açılış konuşmasını DİSK Trakya Bölge Temsilcisi Arif Kuday yaptı. Konuşmasında kampanyayı anlatan Kuday, bütün illerde kampanya çerçevesinde sokaklara çıkacaklarını belirtti.

Ardından Lastik-İş Eğitim Uzmanı Üzeyir Ataman kıdem tazminatı fonunun dünü ve bugünü üzerinden işçi sınıfının kazanımları üzerinden veriler eşliğinde bilgilendirme yaptı. Sonrasında DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu torba yasa, kıdem tazminatı ve taşeronlaştırmaya karşı şimdiye kadar verdikleri mücadelelerini anlatarak DİSK üyesi işçilere büyük görevler düştüğünü belirtti.

Serbest kürsü bölümünde DİSK'in Gezi Parkı eylemlerindeki tutumları eleştiri konusu edildi.

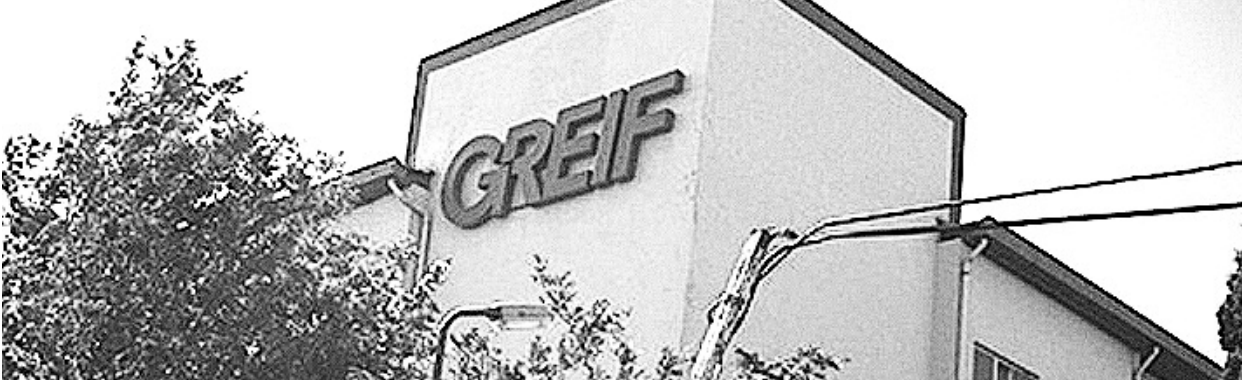
DİSK'in kitesini sokağa çıkarmadığı, buna uygun bir pratik sergilemediği, çaba göstermediği, eleştirilerde öne çıktı. DİSK'in pratiğinin eylemlerde sınıfta kaldığı ifade edildi. AKP iktidarının yargıya, DKÖ'lere, Gezi'ye saldırdığına dikkat çekilerek "fakat biz birşey yapmadık, süreci çok kötü değerlendirdik" dendi.

Temsilcilerden bu eleştiriler gelirken yöneticiler, eleştirilere karşı bir açıklama yapmadı, dinlemekle yetindiler.

DİSK Tekstil Lüleburgaz Şube Başkanı Savaş Testici ise sınıfa dönük saldırılara değinirken, DİSK'in bu saldırılara yanıt verme konusunda yetersiz kaldığını ifade ederek, DİSK yöneticilerinin toplantıda olmamasını eleştirdi. SETAŞ baştemsilcisi de bir konuşma yaparak toplantıya dair eleştiriler sundu.

Greif işçileri: Duvarları yıktık!

Greif'teki örgütlenme sürecini omuzlayan DİSK/Tekstil üyesi öncü işçilerle, örgütlenme deneyimleri ve işgal eylemi üzerine konuştuk.

- Greif işçisini örgütlenmeye yönelten nedenleri sıralar mısınız?

- Naylon bölümünden bir işçi: Greif'ta işçiler daha önce düşük ücretlerle taşeronlar bünyesinde çalışıyorlardı. Çalışma saatleri (12 saat) uzundu. Uzun çalışma saatleri nedeniyle sosyal hiçbir etkinliğimiz olamıyor. Daha sonra taşeronda çalışanlar Greif bünyesine geçirilince haklarımızın daha iyi olacağını düşünüyorduk, ama hiçbir ilerleme olmadı. Aynı şekilde işçi maaşlarını düşük ve çalışma saatlerini kafalarına göre yine fazlalaştırdılar. Benim çalıştığım bölümde çuvallı naylon üretimi yapıyoruz. Dokunan çuvalların iç kısmına ebatlara göre naylon kesiyoruz. Bu naylonlar diğer farklı bölümlerde birleştirilip müşteriye temin ediliyor. Bunun içerisinde çocuk yiyeceği, gıda, serum gibi şeyleri tutmak açısından hijyenik olması gerekiyor. Ücretler ise minimum asgari ücret düzeyinde. Prim sistemi var. Personeli daha çok çalıştırıp daha çok üretim yaptırmaya yönelik bir politika izliyorlar. İşçiye bir nevi teşvik gibi birşey. Greif Amerikan şirketi ve uluslararası bir tekel. Hadımköy'de taşeronlar haricinde 500 kişiyle, taşeronlarla beraber ise 1500 işçiyle üretim yapılıyor. Fabrikada baskılar yoğun. Molalarda bir dakikamız bile aranıyor. Arkadaşlarla iş icabı irtibata geçmemiz gerekiyor. Makinenin başından ayrılmamız isteniyor. Parmakları, ayakları kesilen arkadaşlar, kaburgasını sıkıştıran arkadaşlar oluyor. İş kazaları sıkça yaşanıyor.

“Duvarları yıktık”

- Bu süreçte birlik ve beraberliğinizi sağlamayı nasıl başardınız?

- İplik bölümünden bir işçi: İplik bölümü Greif'ta önceden beri mevcut olan bir bölüm. Diğer taşeronlar da Greif'in kendi bünyesine geçti. Taşerondan kaynaklı parçalı bir üretim vardı. İnsanlar arasında kutuplaşma vardı. Yanyana olan insanlar bile birbirlerini istemez duruma geldiler. İşverenin yaydığı dedikodularla bölümler birbirlerine kıskırtılıyordu. Birtakım bölümlerin öncelikle iş bırakması, bazılarının bölüm şeflerini toplantıya zorla çağırması gibi girişimlerden sonuç alınamadı. Bölümler arası veya tek tek sonuç alınamayacağını anladık. Biz de taşerondan Greif bünyesine geçişleri platform olarak kullanalım dedik. Onlar bize Amerikan tekeli olarak kurumsal bir firma olduklarını söylediler. Tamam siz kurumsal bir firmasınız ama biz işçi sınıfı olarak bu kurumsal

firmanın neresindeyiz? Bireysel veya bölümler arası değil, kendimiz biraraya gelip işçilerin çıkarları doğrultusunda ortak kararlılıkla örgütlü işçiler olduğumuzu göstermemiz gerektiğini düşündük. Böylece süreci başlattık. Çay paydoslarında, yemeklerde biraraya gelmeye başladık. Aradaki duvarların kaldırılması, yıkılması gerekiyordu. Aynı fabrikada çalışıyoruz ve aramızda sorun varmış gibi davranılıyordu. Bunu yıkmaya başladık. Daha sonra pikniklerle, mahallelerde yapılan toplantılarla görüşmelere başladık. Bununla bağlantılı olarak fabrikaya sendikayı getirme kararı aldık. Bazı arkadaşlarımız buna soğuk baktı. “Bizi atarlar, burada böyle bir şey olması zor” dediler. Biz de “Arkadaşlar, biz artık burada örgütlenme yaratmalıyız. Tek başına gidip konuşmayla bu olmayacak. Onlar kurumsal firmaysa biz de örgütlenmeliyiz. Bunun için ise sendika şart” dedik. Sonrasında da, üç kişi, beş kişi derken bölümler arasında komite kurduk. Bunları mahallelerinde, kahvelerde oturup konuştuk. Üç kişi, beş kişi, iki kişi derken örgütlenip çoğunluğu sağlamış olduk.

“Arkadaşımızı geri aldık”

- Geçtiğimiz günlerde üretimi durdurup işgal eylemi gerçekleştirdiniz. Eylem süreci nasıl gelişti?

- Kesimhane bölümünden bir işçi: Sendikaya üye olmamızda tüm arkadaşların bir amacı var. Bir haksızlık vardı. Daha önce de birtakım çalışmalarımız olmuştu ve bize çeşitli sözler verilmişti ama bunları göremedik. Eylem sürecine gelirse, zaten sendikaya üye olduğumuz için böyle bir işten çıkarmayı bekliyorduk. Ferhat arkadaşımızla irtibat halindeydik. Biz kesimhane olarak Ferhat'ın çıkarıldığı bilgisini aldık. Bunun için hazırдық. Hepimiz bu bilinçteydik. Ve orada, kendi bölümümüzde işi durdurma kararı aldık. Bu kararı diğer bölümlere aktardık. Arkadaşımızın işe geri alınması için üretimi durdurma kararı aldık. Yaklaşık 8 saat sürdü direnişimiz. Bu 8 saat boyunca fabrikada toplantı üstüne toplantı yapıldı. Yöneticiler sürekli yanımıza geldi. Birtakım sözler verildi. “Bu arkadaş geri alamayız” türünden sözler söylendi. Biz de “Bu arkadaşımız geri alınana kadar işbaşı yapmayacağız” dedik. Anadolu Yakası'ndaki fabrika da direnişe geçti. Sonradan birtakım sözler verildi ve arkadaşımızı geri aldık.

- Ferhat'ın işe geri dönüşünden sonra fabrikada moral, motivasyon nasıldı?

- Kesimhaneden bir işçi: Moraller gayet iyiydi. Çünkü grevi herkes kendi bölümünde yapıyordu. Genel Müdür Atilla Bey'in iplik bölümünde konuşması oldu. Güzel bir hava vardı. Biz de iplik bölümüne gittik ve toplantıya katıldık. Bu toplantıda genel müdür arkadaşımızın geri alınacağını söyledi ve Ferhat'ı geri aldılar.

“Güzel bir toplu sözleşme olmalı”

- Şimdi önünüzde toplu sözleşme süreci var. Neler yapılmalı, talepler ne olmalı?

- Granür bölümünden bir işçi: Şimdiye kadar tepki vermemiz gereken yerlerde gerekli tepkiyi verdik. Bundan sonraki süreçte maaşlarımızın, ikramiyelerimizin ve sosyal haklarımızın yükseltilmesi gerekiyor. Patronun karşısında dimdik duracak bir örgütlülük yaratmalıyız. Fabrikada herkesle irtibattayız. Hiçbir şeyden geri adım atmıyoruz. Önümüzdeki süreçte patronun, müdürlerin başka planları olabilir. İşçileri dağıtmak amacıyla birkaç kişiyi seçip onlara farklı şeyler yaptırmaya kalkabilirler. Bunlara karşı da hazırlıklıyız. Güzel bir toplu sözleşme yapmak istiyoruz. İkramiyeler, sosyal haklar ve maaşların düzgün olması gerekiyor. Şu anda sosyal bir hakkımız yok. Gecemiz, gündüzümüz hep orada geçiyor. Gereken en güzel şeyi yapacağız.

- Bulduğunuz havza gerek tekstil gerekse de diğer işkolları açısından örgütsüzlüğün hakim olduğu bir bölge. Sömürü ve kölelik koşullarının hüküm sürdüğü diğer işletmelerdeki sınıf kardeşlerinize ne söylemek istersiniz?

- İplik bölümünden bir işçi: Bulduğumuz bölgede irili ufaklı birtakım örgütlenme mücadeleleri olduğunu biliyoruz. Fakat örgütlülüğün zayıf kaldığı noktalar da yaşanabiliyor. Bilince dayalı olarak insanların çabuk kırıldığını da görüyoruz. Hiçbir zaman kendilerini bu örgütlülüğün dışında görmesinler. İlk önce kendilerinde bu örgütlülüğü görmeleri gerekiyor. Örgütlenmek anayasal bir haktır. Bundan korkmamaları gerekiyor. Araştırarak kendileri de bunu bulabilirler. Bölgeler açısından da bütün fabrikalar örgütlenmelidir. Gerekirse bizler de yardımcı olabiliriz. Örgütlenen arkadaşlarla birebir görüşerek örgütsüzlüğün üstesinden gelebiliriz. Kendilerinden hiçbir zaman taviz vermesinler. Üretimi biz yapıyor, biz yaratıyorsak yaşam tarzımızı, sosyal haklarımızı da biz korumalıyız. Kendilerine güvensinler. Bu süreçte komitelerin büyük yararı oldu. Zaten komitesiz birşey olmaz. Komite bir binanın temeli gibidir. Bu olmazsa çabuk yıkılır. Arkadaşlarımızın kendi aralarında komiteleşerek, daha sonra bölüm komitelerini kurarak ve birbirleriyle temaslarını koparmayarak bu örgütlülüğü yürütmeleri gerekiyor.

Greif işçileri gecede buluştu

Arkadaşlarının işten atılmasına fabrika işgali ile karşılık veren Greif işçileri, 10 Kasım'da düzenlenen gecede bir araya geldi.

Geçtiğimiz günlerde yaşanan işten atma saldırısına üretimden gelen güçlerini kullanarak, işgal eylemiyle yanıt veren DİSK/Tekstil üyesi Greif işçileri, 10 Kasım akşamı ilk geniş katılımlı toplantılarını gerçekleştirdiler.

Esenyurt'ta Yorum Düşün Salonu'nda düzenlenen birlik ve dayanışma gecesine, kazanımla sonuçlanan işgal eyleminin verdiği coşku, kararlılık ve moral hakimdi. Gecenin ana gündemi ise, Greif işçilerinin yaşadığı bu deneyim ışığında, saldırılar karşısında nasıl birlik olunacağıydı.

Yılın: Dayanışma ve sınıf bilinci önemli

Greif'in üç ayrı bölgedeki fabrikalarından 200'ü aşkın işçinin katılımıyla başlayan gecenin ilk konuşmasını DİSK/Tekstil Esenyurt Bölge Temsilcisi Engin Yılın gerçekleştirdi. İşgal eyleminin selamlanması ile başlayan konuşmada, kısa sürede kazanım getiren bu direnişten çok şey öğrenildiği söylendi. Esenyurt Hadımköy'de yaşanan işten atma saldırısına karşı Dudullu'da da eyleme geçen işçilerin, Hadımköy vazgeçtiği takdirde bile atılan işçi işe alınana dek direnişe devam edeceklerini söylediklerini ifade eden Yılın, dayanışmanın ve sınıf bilincinin önemine işaret etti.

"Söz, yetki, karar işçilere"

Yılın'ın ardından öncü bir Greif işçisi söz aldı. Salondaki işçiler tarafından sık sık alkışlarla destek verilen konuşmasında Greif işçisi "İşçi sınıfı olarak sınıf olduğumuz bilincini kuşanmalıyız" dedi. Örgütlülüğün önemine ve gücüne değinen işçi, düne kadar karşılarında 'Azrail kesilen' yönetimin, patronun işçileri örgütlenince nasıl geri adım attığını söyledi. "Üretimden gelen gücümüz her şeyimiz" diyen işçi fabrikadaki hak gasplarından ve sendikalaşmaya giden süreçten bahsetti. Bugün fabrikalarında dayatılan taşeronluğun ortadan kalkması, taşeron işçilerin

kadroya alınması için mücadele edilmesi gerektiğine değindi. Sendikal işleyişle ilgili de konuşan işçi sendika yönetimlerinde işçi ve emekçilerin olması gerektiğini söyleyerek söz, yetki, kararın işçilerde olduğunu ifade etti.

Ardından söz alan birçok işçi taşeronlaştırmadan sendika bürokrasisine karşı mücadeleye, TİS süreçlerine vb. gibi birçok konuda sözünü söyledi.

Greif işçilerinin konuşmalarının ardından sözü DİSK/Tekstil İstanbul Şube Başkanı Kazım Doğan aldı. Doğan işçilerin gerçekleştirdikleri eylemin kazanım getirdiğini sendika olarak da bundan sonraki süreçte işçilerin yanında olunacağını söyledi. Ardından söz DİSK/Tekstil Genel Başkanı Rıdvan Budak'a verildi.

İşçilerin eylemini selamlayan Budak bir taraftan da "niyetlerinin üretime zarar vermek değil üretimi ve kaliteyi arttırarak fabrikalarla kendi buldukları fabrikanın rekabetini sağlayabilmek olduğunu" söyledi. "Sendikamıza hoşgeldiniz" diyen Budak, bundan sonraki süreçlerde bu tarz eylemlerde sendikayla ortak hareket edilmesi gerektiğini ifade etti. Sınıf bilincinin kazanılması gerektiğini söyleyen Budak, geçmişten bugüne işçilerin mücadele tarihine de değindi. Kendinin genç yaşlarda yönetime geliş sürecini de anlatan Budak, genç ve bilinçli işçilerin yönetimlere geçmesi gerektiğini ifade etti.

Rıdvan Budak'ın konuşmasının ardından son sözü, işgal eyleminin ardından işine geri dönen Greif işçisinin eşi aldı. Geceyi selamladıktan sonra gösterdikleri birlikten dolayı tüm işçilere teşekkür etti. Çocuklarının gelecekleri için mücadeleye devam etme çağrısı yaptı.

Coşkulu bir atmosferde geçen gecede işgal eylemi ve direnişin ardından işine geri dönen Greif işçisi de söz aldı. Tüm işçi arkadaşlarına gösterdikleri dayanışmadan dolayı teşekkür eden işçi, birlik olununca saldırıları püskürtebildiklerini söyledi. Dayanışma gecesi, hep beraber çekilen halaylarla son buldu.

Kızıl Bayrak / Esenyurt

Greif'ta işgal kazandırdı!

İstanbul Esenyurt'ta, Hadımköy yolu üzerinde kurulu bulunan ABD sermayeli Greif fabrikasında uzunca bir süredir devam eden sendikal örgütlenme mücadelesi 8 Kasım'da yaşanan işten atma saldırısıyla yeni bir boyuta ulaştı. Sendikal örgütlenmeden duyduğu hazımsızlığı Ferhat isimli bir öncü işçiyi "daralma" gerekçesiyle işten atarak gösteren Greif yönetimine işçilerin yanıtı işgal ve direniş oldu.

Uzun soluklu mücadele

Büyük bir emek ve çabayla fabrikadaki sömürü ve kölelik koşullarına karşı DİSK/Tekstil'de örgütlenen işçiler, yetki süreci devam ederken işten atılan arkadaşlarına sahip çıkarak fabrikayı işgal ettiler. Geçtiğimiz haftalarda Greif'in Hadımköy ve Samandıra'da kurulu fabrikalarında sendikaya üyeliklerin tamamlanmasıyla yetki aşamasına giren ve bakanlık yetki onayının gelmesiyle toplu sözleşme hazırlıklarına başlayacak olan işçiler, böylesi bir süreçte yaşanan işten atma saldırısına karşı harekete geçtiler.

İki fabrikada da tepki

İplik bölümünde çalışan Ferhat isimli işçinin işten atılmasının ardından, arkadaşlarının işe geri alınması talebiyle eylem yapan işçilere 15.00-23.00 vardiyası da dahil oldu. İşten atılan Ferhat isimli işçi fabrika önündeki bekleyişe geçerken DİSK/Tekstil İstanbul Şube Başkanı Kazım Doğan da fabrika önünde bulundu. Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu da Greif işçilerinin eylemine fabrika önünde destek verdi. Greif işçileri, atılan arkadaşlarının işe geri alınması ve sendika düşmanlığına son verilmesini istediler. Greif'in Samandıra'daki fabrikasında çalışan 50 kadar DİSK/Tekstil üyesi işçi de sendikal örgütlülüklerine sahip çıktılar.

Yapılan eylemler karşısında geri adım atmak zorunda kalan patron atılan işçiyi geri aldı.

Kızıl Bayrak / Esenyurt

Birleşik Metal-İş Sendikası İzmir Şubesi'nin örgütlü olduğu Schneider Elektronik fabrikasında bir süredir devam eden sendikal iç gerginlikler eski baştemsilci Servet Üzrek'in işten atılmasıyla yeni bir boyuta ulaştı.

Daha önce temsilcilik hakkı elinden alınan ve yeniden seçilmesinin önüne geçilen Servet Üzrek gazetemize yaptığı açıklamada, işten atılma gerekçesinin herhangi bir yasal dayanağı bulunmadığını, mücadeleciler bir kimliğinin olmasından kaynaklı Birleşik Metal-İş yönetimiyle ters düştüğünü, bundan kaynaklı Birleşik Metal-İş yönetiminin kendisini hedef gösterdiğini iddia etti.

"Rapor aldığım gerekçesiyle işten atılmış olmam aslen bir ayak oyunudur" diyen Üzrek, "Aslında şube yönetimine muhalif olduğum için işten atıldım" dedi.

Kızıl Bayrak / Manisa

Kıdem tazminatına yönelik saldırı kapıda!

Türkiye işçi sınıfı bugün cumhuriyet tarihinin en şiddetli köleleştirme saldırısı ile karşı karşıya. Sermaye uşakları şimdi hamleyi vurmaya çalışıyor.

AKP'nin sermaye hükümeti olduğu günden bugüne 12 yıllık iktidarının en temel icraatı işçi sınıfının sahip olduğu son hak kırıntılarını da gasp etmek oldu. Bunun için kapsamlı yıkım saldırılarını kesintisiz bir şekilde devreye soktu. Saldırılarına karşı güçlü bir direnç görmediği koşullarda ise daha da pervasızlaştı ve kapitalist yıkımın dozunu arttırdı. Türkiye işçi sınıfı bu nedenle bugün cumhuriyet tarihinin en şiddetli köleleştirme saldırısı ile karşı karşıya. Sermaye uşakları şimdi bu köleleştirme saldırısında son hamleyi vurmaya çalışıyor. Esnek üretim modellerini, taşeronlaşmayı yaygın çalışma biçimi haline getirmek istiyor. İstihdam politikasını bu uygulamaların hayata geçirilmesi üzerine inşa ediyor.

Kıdem tazminatı hakkına uzunca bir zamandır göz diken AKP hükümetinin hazırladığı Ulusal İstihdam Stratejisi artı-değer sömürsünün artması anlamına geliyor ve başta tekelci sermaye olmak üzere tüm patronların yüzünü güldürüyor. Bir torbanın içine doldurulan bu saldırılar işçi maliyetlerinin düşürülmesi ve sınıfın tümünden köleleştirilmesi anlamına geliyor. Çalışma sürelerinin uzatılması, sefalet ücretleri, işçi sınıfının atomize edilerek parçalanması ve örgütlülüklerinin tasfiye edilmesi anlamına gelen esnek çalışma biçimlerinin ve kiralık işçi bürolarının amacı kural dışı çalışma koşullarını hâkim kılarak ücretli emeğin kendini koruması için sarıldığı direnç merkezlerini kırmak. Ve sınıfı bütün olarak savunmasız bırakmak.

İşte sermayenin saldırı planı dâhilinde kıdem tazminatı hakkının stratejik önemi var. Bir süredir sermaye hükümeti ısıtıp ısıtıp kamuoyuna sunduğu Ulusal İstihdam Stratejisi'ni kapitalist sistemin dünya ölçeğinde yaşadığı iktisadi krizin derinleşmesi ile birlikte hızla hayata geçirmeyi hedefliyor. Emperyalist-kapitalist sistemin tüm dünyada düğmesine bastığı, Brezilya'dan Şili'ye, Yunanistan'dan İspanya'ya ve Portekiz'e kadar işçi ve emekçilerin militan ve kitlesel grevlerle karşıladığı neo-liberal saldırılar, Türkiye cephesinde ise bir bir yasalştırılıyor.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik 10 Kasım'a kadar sendika konfederasyonlarına süre verdiğini açıkladı.

Faruk Çelik 11 Kasım Pazartesi günü patron ve işçi temsilcileri ile yaptıkları 3'lü danışma toplantısının ardından kıdem tazminatının fona devri için düğmeye basacaklarının sinyallerini verdi. Sermayenin sözcüleri şimdi demagojik söylemlerle ve aldatmacalarla işçi sınıfının gözünü boyayarak başta kıdem tazminatının fona devredilmesi üzerinden açığa çıkan işçi tepkisini kontrol altına almaya çalışıyorlar.

Hâlihazırda esnek üretim modellerinin ve taşeron çalışmanın fiilen genel bir çalışma biçimi haline getirdiği günümüzde kıdem tazminatı hakkının varlığı sermaye cephesinden ciddi yasal bir engele dönmüş

durumda. Faruk Çelik'in açıklamaları da bunu gösteriyor. Çelik, ilgili açıklamasında şunları söylüyor: *"Bundan dolayı hükümet programımızda fon uygulamasıyla işçi-işveren arasındaki bu ihtilafı ortadan kaldıralım, direk olarak aylık ücretini nasıl alıyorsa fon hesabına da bireysel hesabına da tazminat her ay düzenli yatsın. Böylece 'işçi-işveren arasında tazminat kavgaları kalsın anlayışıyla fon hesabına geçelim' diye taraflara teklifimiz oldu."*

Sermaye hükümeti içinde bulunduğu krizin faturasını işçi ve emekçilere ödetmek için bu saldırı paketini hayata geçirmenin yaratacağı tepkinin farkında. Bu nedenle taşeron işletmelerde çalışanların ve esnek koşullarda, küçük ölçekli işletmelerde çalışan işçilerin kıdem tazminatı hakkına kavuşturulacağı söylemleri ile köleleştirme saldırısını ambalajlayarak sınıfa yutturmaya çalışıyorlar. İş güvencesiz çalıştırılmadan kaynaklı kolaylıkla işten çıkartılan, yaşamını sürdürmek için sürekli iş değiştirmek zorunda bırakılan ve haklarının bilincinde olmayan milyonların yaşadığı bu ülkede, bu söylemlerle işçileri ve emekçileri ikna edeceklerini düşünüyorlar. Kapsamlı saldırıları değişik biçimlerde süsleyerek kitleleri ikna etmek konusunda önemli bir ustalığa ve deneyime sahip AKP iktidarı sınıfın geniş bölükleri örgütsüz ve dağınık olsa bile sınıf mücadelesinin yükselmesinden son derece ciddi bir tedirginlik duyuyor. Çelik'in AKP şefi Erdoğan'ın "uzlaşma çıkana kadar görüşmelere devam edin" talimatını verdiğini söylemesi, bir taraftan bu tedirginliğini, bir taraftan da sermaye iktidarının bu saldırıyı hayata geçirmek konusundaki kararlılığını gösteriyor.

DİSK Genel Başkanı Kani Beko'nun 'son kalemiz' olarak tanımladığı kıdem tazminatı hakkının gasp edilmesi girişimlerine karşı sendikal örgütlülüklerin, üretimden gelen gücü kullanma iradesini eksen alan somut bir eylem planı yok. Kıdem tazminatı hakkı bugün özellikle sendikal örgütlenme mücadelesi veren işçiler olmak üzere tüm işçiler için iş güvencesi anlamına geliyor. Bu saldırının bir ayağının sınıfın grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı olduğu ortada iken şu an için yalnızca DİSK'in başlattığı ve yürüyüşlerle sınırlı bir '#Direnişçi' kampanyası ile püskürtülemeyeceği açıktır. Ülkenin dört bir yanında sendikalaşan işçilerin istisnasız bir şekilde patronların baskısı ve işten atma saldırısı ile karşı karşıya kaldığı bugün, sermayenin saldırılarına karşı fabrikaları direniş alanlarına çevirmek işçi sınıfının temel görevidir. İşçi sınıfının üretimden gelen gücünü kullanarak grevler, işgaller ve direnişlerle hazırlanan bir mücadele hattı ile harekete geçmesi, yaşamsal öneme sahip bu saldırının püskürtülmesinin tek yoludur.

DİSK kıdem tazminatının gaspına karşı yürüdü

Kıdem tazminatının fona devrine ilişkin hazırlıklara karşı DİSK'in bölgesel eylemleri sürüyor. Kıdem tazminatı hakkına sahip çıkmak için #DİRENIŞÇİ kampanyası düzenleyen DİSK Konya ve Bursa'da eylemlere devam etti.

Metal işçileri kıdem için yürüdü!

11 Kasım Pazartesi günü Birleşik Metal-İş üyesi SCM, Prysmian ve Bosch işçileri, kıdem tazminatının fona devrine hayır demek için Mudanya Müzakere Meydanı'nda toplanarak Mudanya İskelesi önüne yürüyüş gerçekleştirdi.

Mudanya İlçe Jandarma Cezaevi İrtibat TİM Komutanlığı önüne gelindiğinde polis yürüyüşü engellemek istedi. "Kordon boyundan araçla geçilmesinin yasak" olduğu gerekçesiyle işçiler bir süre burada sloganlarla bekledikten sonra yürüyüşe devam edildi.

Mudanya iskelesine gelindiğinde ise Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu basın açıklaması gerçekleştirdi. Serdaroğlu, kıdem tazminatını sermayedarlara yedirtmeyeceklerini ve mücadeleye devam edeceklerini ifade etti.

Yürüyüşe yaklaşık 300 kişi katıldı.

Konya'da DİSK'ten #DİRENIŞÇİ eylemi

11 Kasım'da Konya Atatürk heykeli önünde toplanan DİSK üyesi işçiler kortej düzeni alarak ve sloganlar eşliğinde yürüyüşe geçti. Yürüyüş sırasında işçiler "Köleliğe geçit vermeyeceğiz!", "Kıdem tazminatı hakkımız gasp edilemez!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!" sloganlarını sık sık attılar. Yürüyüş, Konya'nın merkezinde bulunan Zafer Meydanı'nda yapılan basın açıklaması ile son buldu.

Basın açıklamasını DİSK Konya ve Nakliyat-İş Sendikası Bölge temsilcisi Ali Özçelik okudu. Özçelik açıklamada AKP'nin tazminatı fona devrederek, patronların ekmeğine yağ sürmeye çalıştığını ifade etti.

Konya halkının da desteklediği eyleme, Nakliyat-İş, Birleşik Metal-İş, Genel-İş ve Sosyal-İş üyeleri katıldı.

MİB'den mücadele çağrısı

Metal İşçileri Birliği kıdem tazminatının gaspına karşı yürüttüğü faaliyetlerle işçi ve emekçileri mücadeleyi büyütme çağırıyor.

Bursa'da standı yoğun ilgi

Sermaye ve AKP'nin kıdem tazminatı hakkını gasp etmeye yönelik saldırısına karşı Metal İşçileri Birliği Bursa'da mücadele çağrısını yükseltti.

Sınıf devrimcileri Fomara Meydanı'nda imza standı açarak, "Kıdem tazminatı iş güvencesidir! Kıdeme dokunma!" başlıklı bildirimlerin dağıtımını gerçekleştirdi.

Dağıtım boyunca kıdem tazminatı üzerinde oynanan oyunları teşhir eden konuşmalar yapıldı. Fona devirle işten atmaların kolaylaşacağı, kıdem tazminatı almanın hayal olacağı, tazminat miktarının azalacağı ve fonun yağmaya açılacağı dile getirildi. AKP'nin bu saldırıyı meşrulaştırmak için söylediği yalanlar teşhir edildi.

Emekçilerin standı ilgisi yoğundu. Zaman zaman uzun kuyruklar oluştu. Kısa sürede yüzlerce imza toplandı. İşçilerin yanı sıra emekliler, gençler ve ev kadınları da imza atarak işçi sınıfının kalan bu son hakkına sahip çıkılmasını istediler.

Manisa Metal İşçileri Birliği'nden kıdem paneli

Manisa Metal İşçileri Birliği, kıdem tazminatının fona devri yasa tasarısını tartışmak ve fon yasasının getirilmesini aktarmak için İşçi Kültür Sanat Derneği'nde (İKSD) bir panel gerçekleştirdi.

Yaklaşık iki hafta öncesinden başlayan panel ön hazırlıkları kapsamında, önce, kıdem tazminatının gaspını amaçlayan fon yasasına dair bir iç eğitim gerçekleştirildi. Eğitimin ardından, çalışma yürütülen fabrikalarda kıdem tazminatı ile ilgili sohbetler örgütlendi. Bazı kahvelerde yine bu konuya dair tartışmalar örgütlenerek panel çağrısında bulunuldu.

9 Kasım 2013 | Bursa

Kıdem tazminatının fona devri tartışıldı

Panel, İKSD temsilcisinin dernek çalışmasının geldiği aşama üzerine yaptığı açılış konuşmasıyla başladı. Ardından, kıdem tazminatının fona devredilmesine ilişkin bir sunum yapıldı. Sunumda, birçok saldırının yanı sıra kıdem tazminatının Türkiye işçi sınıfı için ne anlama geldiği, bu hakkın ortadan kaldırılması durumunda fon yasasının nasıl yansımalarının olacağı ele alındı. Yapılan aktarım sırasında panele katılanların sorularıyla tartışma renklendi.

Yapılan sunumun ardından MİB temsilcisi söz alarak hem kıdem tazminatı hakkının gaspı hem işçi ve emekçileri bekleyen diğer saldırılar karşısında örgütlülüğün öneminden bahsederek bütün işçileri MİB çatısı altında örgütlenmeye ve mücadele etmeye çağırdı. MİB temsilcisinin gerçekleştirdiği coşkulu konuşmanın ardından panel biterken, tartışmalar dernekte bir saat daha devam etti.

Kızıl Bayrak / Bursa-Manisa

Taksim'de kıdem tazminatı eylemine polis barikadı

Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu'nun çağrısıyla kıdem tazminatının gasp edilmesine karşı Tünel'de toplanan işçiler Galatasaray Lisesi önüne yürüyüş yapacaklardı. Ancak polis işçilerin toplanmaya başlaması ile birlikte İstiklal Caddesi'ne barikat kurdu ve işçilerin yürüyüş hakkını kullanmasına izin vermedi. İstiklal Caddesi üzerinde herhangi bir eyleme izin vermeyeceğini söyleyen polisler işçilere Tünel yahut Galatasaray Lisesi'nde basın açıklaması yapmaları dayatmasında bulundu. Sendika temsilcileri ise yürümek istediklerini ifade ettiler.

Yürüyüşün başlama saatine yakın Deri-İş Tuzla Şubesi'nden işçiler Galatasaray Lisesi yönünden sloganlarla eylemin başlama noktasına geldiler. Direnişçi Punto işçileri ise "Punto Deri'de atılan işçiler geri alınsın!" yazılı pankartları ile eylemde yer aldılar. Polis barikatının önünde bekleyiş yaklaşık bir saat kadar sürerken işçiler polisin faşizan tavrını "Emekçiye değil çetelere barikat!", "Yürüyüş hakkımız engellenemez!" ve "Baskılar bizi yıldırılmaz!" sloganlarıyla protesto ettiler.

Polis ile sendika yetkililerinin görüşmeleri sonucu yürüyüşe izin verilmemesi üzerine engellemeye karşılık on dakikalık oturma eylemi yapıldı. Yapılan on dakikalık oturma eyleminin ardından basın açıklamasına geçildi. Basın açıklamasını Yol-İş İstanbul 1 No'lu Şube Başkanı Erdem Arcan okudu. Basın açıklamasında kıdem tazminatının gaspedilmek istenmesi teşhir edilerek bu saldırı karşısında sessiz kalmayacakları ifade edildi. Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu adına yapılan açıklamada Türk-İş Yönetimi'ne de genel kurulda alınan 'genel grev' kararını hayata geçirme çağrısı yapıldı.

Basın açıklamasının okunmasının ardından eylem sona erdirildi. Eyleme ağırlıklı olarak TÜMTİS ve Deri-İş Sendikası'ndan işçiler katılım sağladı. YDSB ve DDSB eyleme kendi flamaları ile katılırken, TGS üyesi basın emekçileri de eylemde yer aldılar.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Aliağa-Çiğli İşçi Birliği kuruldu: Örgütlüysek güçlüyüz!

Farklı sektörlerden işçilerin katıldığı bir toplantıda sermayenin saldırılarına karşı topyekûn direnme inisiyatifinin açığa çıkarılması ve işçilerin örgütlenmesi sorunu tartışılarak Aliağa-Çiğli İşçi Birliği kuruldu.

“Kıdem hakkının gaspına, taşeronlaştırmaya, kadın istihdam yasasına ve kiralık işçi bürolarına karşı birleşiyoruz” şiarlı işçi toplantısı, Çiğli’de İşçi Kültür Sanat Evi Derneği’nde gerçekleştirildi.

Toplantıya çağrı yapmak amacıyla, farklı sektörlerden işçilerle görüşülerek, örgütlenmenin ve birleşmenin ihtiyacı tartışıldı. Çiğli AOSB’de bulunan tekstil ve metal fabrikalarına dağıtılan “Kıdem hakkımızı gasp ettirmeyeceğiz!” şiarlı bildirimlerle birlikte toplantı çağrıları yapıldı.

10 Kasım Pazar günü gerçekleştirilen toplantı için salona, “Düşük ücretlere, uzun çalışma saatlerine, taşeronlaştırmaya ve kölece çalışma koşullarına son! Köle değil işçiyiz. Örgütlüysek güçlüyüz!” şiarlı pankart ve Türkiye işçi sınıfı tarihine damgasını vuran direnişlerle, yerel direnişleri içeren resim sergisi asıldı.

Farklı sektörlerden işçilerin katıldığı toplantıda, sermayenin saldırılarına karşı **topyekûn direnme inisiyatifinin** açığa çıkarılması, işçilerin örgütlenmesi sorunu ve fabrikalarda yaşanan sorunlar tartışıldı. Üç saate yakın süren tartışmaların ardından, Çiğli ve Aliağa’da işçilerin öz örgütlenme gücünü açığa çıkarmayı hedefleyen, kıdem hakkının gaspına dur deme iradesi ve gücünü açığa çıkaran, sınıfın bilinçlenmesi yönünde çalışmalar yapılmasını ihtiyaç gören **Aliağa-Çiğli İşçi Birliği** oluşturuldu.

Saldırılarına karşı topyekûn direniş!

Toplantı, ilk olarak kıdem hakkının fona devrini içeren yasa taslağı hakkında bilgilendirme yapılarak başladı. Ardından, yeni yasalar ve yönetmeliklerle gündeme gelen sınıfa dönük saldırıların ancak sınıfın topyekûn direnişleriyle püskürtülebileceği ifade edildi.

Sınıf hareketi tarihinden, direnen ve kazanan direniş örnekleri verildi.

Bugün kıdem hakkı üzerinden yürütülen saldırının çok boyutlu olduğu ifade edilerek, işçilerin kendi taban örgütlenmeleri ve inisiyatifleri ile bu saldırıyı püskürtmeye dönük araçların üretilmesi ve komitelerle tabana doğru yayılması gerektiği belirtildi. Örgütlenme çağrısı yapıldı.

Ardından **Çiğli organize çalışan bir metal işçisi** söz alarak, güncel örneklerle, iş kazaları ve iş cinayetleri ile işçilerin yaşamının hiçe sayıldığı, yeni yasayla da iş güvencesinin tamamen ortadan kalktığı ifade etti.

Sigorta hakkı gaspedilen bir işçi, bilinçsiz bulunduğu sürece, işçilerin her türlü ezildiğini, haklarını kaybettiğini, oysa bilinçlenerek, mücadele etmek gerektiğini vurguladı.

Yıllarca işçilik yaparak emekli olmuş Güzeltepeliler bir emekçi, geçmiş deneyimlerini paylaşarak, işçilerin bilinçlenmesinin önemine işaret etti. Tersanede çalıştığı yıllardaki sosyal hakları için verdiği mücadele deneyimlerini paylaşan emekçi, “kapitalizmde yaşadığımızı unutmamalım ve kapitalizmi yıkmak için mücadele edelim” çağrısı yaptı. İşçi sınıfının ancak eşit, adil bir düzen olan sosyalizmle özgürleşeceğini ve kurtulacağını konuşmasına ekledi.

Bir metal işçisi söz alarak 15 dakikalık molalarını nasıl kazandıklarını anlattı ve birlikte hareket etmek gerektiğini vurguladı.

Toplantıda söz alan bir kamu emekçisi de esnek araçlarla, işçilerin örgütlenmesinin bir ihtiyaç olduğunu, komiteler, birlikler aracılığıyla örgütlenerek, somut planlamalar yapılmasını ve hayata geçirilmesini önerdi.

Çiğli organize çalışan bir kadın plastik işçisi de işçilerin en çok yasa hakkında bilgilendirilmeye ihtiyacı olduğunu, öğrendiklerinin hepsini, medya kanalıyla öğrendiği için yalan yanlış öğrendiğini ifade ederek, bilgilendirme toplantıları, broşürler hazırlanması gerektiğini belirtti.

Yıllarca **metal ve tekstilde çalışmış bir işçi** de semtlerde ve fabrikalarda alınacak toplantılarla komiteler oluşturmanın gerekliliğine işaret etti.

Bu tartışmaların ardından **Aliağa-Çiğli İşçi Birliği** kurularak, semtlere, fabrikalara yayılan komitelerle başta kıdem hakkı olmak üzere, sermayenin tüm saldırılarına karşı, sınıfın birliğini ve çıkarlarını savunacağını ilan etti. Başta kıdem hakkını gasp ettirmemek olmak üzere, sermayenin saldırılarına karşı direnç noktaları oluşturmak ve işçiyi hiçe sayan yasa taslaklarını çöpe atmak birliğin temel iddiasıdır.

İlk kararlar

Toplantının ikinci bölümünde, birliğin ilk olarak neler yapması gerektiği tartışıldı ve aşağıdaki kararlar alındı:

* **Aliağa-Çiğli İşçi Birliği** sınıfın çıkarları doğrultusunda kurulmuş olup, amaç ve ilkelerini hazırlayacağı bir deklarasyon yayınlayacaktır.

* İlk başta **kıdem hakkının gaspına dönük yasa taslağına ilişkin, sınıfı bilgilendirme amaçlı broşürler** hazırlanacak, işçilerin sağlıklı ve doğru bilgilere ulaşması sağlanacaktır. Fabrikalardan ve semtlerde dağıtımı yapılacaktır.

* Kıdem hakkının gaspına yönelik saldırıya ilişkin, ilk olarak, **yasa taslağının geri çekilmesini talep eden imza kampanyası** başlatılacak, fabrikalarda, semtlerde ve standlar aracılığıyla merkezi yerlerde imzalar toplanacak.

* Sosyal medyanın önemi düşünülerek, **web sitesi, Facebook, Twitter vb. ağlarla sosyal iletişim ağı** kurulacak ve yaygın bir paylaşım ağı oluşturulacaktır.

* Kahve ve ev toplantıları, fabrika toplantıları ile **birliğin tabana doğru yayılması sağlanacak, imkan olan yerlerde komiteler** aracılığıyla, işçi ve emekçilere örgütlenme alanları açılacaktır.

* Sendikalarla ve organize sanayide bulunan işyeri temsilcileri ile görüşülecek, birliğin amacı anlatılacak, saldırılara karşı programları sorulacaktır. Mümkün olan yerlerde, **eylem ve etkinlik** programlarının **birleştirilmesi** sağlanacaktır.

* **Aliağa-Çiğli İşçi Birliği**, ikinci toplantısını 24 Kasım’da kahvaltı ile gerçekleştirecek ve bu toplantı işçilerin katılımına açık olacaktır.

Toplantı, tartışmaların ve kararların ardından, yapılan iş bölümleri ile, 24 Kasım’da yeniden buluşmak üzere sona erdi.

“Süslü görüntünün altında emek hırsızlığı yatıyor!”

Baskı ve şantaj karşısında bu belgeyi imzalamayarak haklı fesih hakkını kullanan Kanatçı Haydar çalışanları ile çalışma koşulları ve lokantada karşılaştıkları baskıcı uygulamalar üzerine konuştuk.

İstanbul'da Bahçelievler Kocasinan Merkez Mahallesi'nde bulunan Kanatçı Haydar Lokantası çalışanlarının hakları gasp edilmeye çalışılıyor.

70 kişinin çalıştığı Kanatçı Haydar Lokantası Haydar Asan, Barış Asan, Fecire Asan ortaklığında bir işletme. Yaklaşık 1 aydır çalışanların tüm haklarını (fazla mesai ücretleri ve tazminat hakları) gasp etmeye yönelik saldırılar gündemde. Kanatçı Haydar patronları, bünyesinde çalışanlara zorunlu mesailer dayatıyor ve hak gaspları içeren belgeleri çalışanlara zorla imzalatırmaya çalışıyor. Haklarını çalan bu belgeyi imzalamayı kabul etmeyenler işten atılmakla tehdit edilirken, çalışanlar üzerinde baskı oluşturulmaya çalışılıyor. Baskı ve şantaj karşısında bu belgeyi imzalamayarak haklı fesih hakkını kullanan Kanatçı Haydar çalışanları ile çalışma koşulları ve lokantada karşılaştıkları baskıcı uygulamalar üzerine konuştuk.

- Öncelikle kendinizi tanıtabilir misiniz, ne kadar süredir Kanatçı Haydar Lokantası'nda çalışıyorsunuz?

- Ahmet Tekin: 6 senedir bu lokantada usta yardımcısı olarak gece gündüz çalışıyorum.

- Serkan Yayla: 2 yıllık çalışıyorum. Garson olarak çalışıyorum.

- Mahmut Korkmaz: 11 yıldır Kanatçı Haydar'da tatlı ustası olarak çalıştım.

- Ehya Kara: Ben de 2 yıl aşçı olarak çalıştım bu işyerinde.

- Abit Demir: 9 senedir aşçı olarak bu işyerinde çalıştım.

- Uzun yıllardır Kanatçı Haydar Lokantası'nda çalışanlar olarak çalışma koşullarınızdan bahsedebilir misiniz?

- Ahmet Tekin: Son 2 seneye kadar 16 saat çalıştırılıyorduk. Son 2 senedir de 8 saat çalışıyoruz ancak 6 saat de zorunlu mesai dayatılarak çalıştırılıyor. Hafta sonu iznimiz dahi yok. Hafta içi sadece 1 gün izin kullanabiliyoruz.

Resmi ve dini bayramlar da dahil hiçbir resmi tatilde izin kullanamıyoruz. Tatillerde de zorunlu çalışma dayatılıyor.

- Ehya Kara: Mesai ücretlerimiz eksik ödeniyor. Sigorta primlerimiz aldığımız maaştan değil de asgari ücretten gösteriliyor. Yani Kanatçı Haydar böylelikle hem vergiden kaçırıyor hem de düşük sigorta primiyle bizim emeğimizden alıyor.

- Mahmut Korkmaz: Çalışma koşulları çok ağır. Bir dakika bile nefes alamıyorsun, sürekli bir koşturmaca halindeyiz. Kesintisiz ve yoğun çalışmaktan kaynaklı beynen ve bedenen oldukça yıpranıyoruz. Ufak bir yanlışlıkta patronların küfürlerine, hakaretlerine, aşağılamalarına maruz kalıyoruz.

- Abit Demir: Burada patronun köylüleri ve akrabaları olan çalışanlar çok fazla. O yüzden istediklerini rahatça dayatıyorlar akrabalık ilişkileri üzerinden. Bizler gibi kabul etmeyenlere de sürekli baskı yapıyorlar.

- Serkan Yayla: Müşteriye şaşaalı görünmeye çalışanlar bizlerin emeğini sömürmekten geri durmuyorlar. Kanatçı Haydar'ın görünmeyen yüzü çalışanların durumudur. Patron sürekli alkol tüketiyor. Sarhoş olup bizlere hakaretler savuruyor. Bir keresinde yine sarhoşken birkaç arkadaşımız yan yana duruyor diye “Sizler hainsiniz. Benim parama, çalışmayıp ihanet ediyorsunuz” demişti. Bu da yetmezmiş gibi her yere kağıda yazı yazıp astı. Bu kağıtta da şöyle diyordu: “Kanatçı Haydar diyor ki; Emeğiyle çalışana aldığı para helali hoş olsun. İhanet edenin aldığı para zehir zikkim olsun. Çocuklarına hastane parası olsun aldığı para.”

Duvarlara astıkları bu kağıtların fotoğrafları bizde var. Bunları da sizinle paylaşacağız. Sanki bize sadaka verip lütfediyorlar. Bir ücret alıyorsak -ki bu bizim çalışmamızın karşılığında veriliyor- bu ücret bizim hakkımızdır. Sadaka almıyoruz.

-Bu koşullarda çalışma dayatılırken size bir de muvafakatname adı altında bir belge imzalatmaya çalıştılar. Bu belgeden bahsedebilir misiniz? Bu dayatmaya tepkiniz ne oldu?

- Serkan: Bütün haklarımızı gasp etmeye çalışan bir belge bu. Belgede, “Geçmişe dönük hiçbir hakkım yok, bütün haklarımı aldım” ibaresi yer alıyor.

Yanısıra her ne saatte çalışmamız istenilirse kabul edeceğimiz ve kabul etmediğimiz takdirde de kıdemimiz ve ihbarsız işten çıkarılmayı kabul ettiğimiz yazıyor. Birgün gelip bizlere bu belgeyi imzalayacaksınız yoksa işten çıkarılırsınız dediler. Bir kısmımız imza atmadık. Durumun, yani saldırının farkında olmayan arkadaşlarımız imzaladı. Bir kısmı işten atılma ve işsizlik korkusuyla belgeyi imzaladı. Bir ablamıza zorla imzalatıldı. Kadının okuma yazması yok, imza atmaya dahi bilmiyor. Bir saat boyunca bir masaya oturup zorlayarak baskıyla okumayı dahi bilmediği bir belgeyi imzalatıldı.

- Mahmut: Bu belgenin özeti şudur. Birinci bölümde geçmişimizi, 2. bölümünde ise geleceğimizi çalışıyorlar. Ben de bu belgeyi imzalamadım. Organize olup birbirimizi bilgilendirip, uyaramadık. Bir anda belgeyi getirip birçok arkadaşımıza imzalatıldılar. Biz ilk etapta toplam 17 kişi imza atmadık.

- İmza atmayan çalışanlara ne gibi baskılar yapıldı?

- Ahmet: Haklarımızı vermeden haklarımızı aldık diye imza attırmaya çalıştılar. Fiziksel, psikolojik baskı kurmaya çalıştılar atmayanlara. İşten atılmakla tehdit edildi sürekli. Bizleri baskıyla bezdirip kendimiz çıkışımızı verip tazminat hakkımızı gasp etmeye çalıştılar. Ücretlerimiz düşük olduğu için mesai ücretleri ile geçinmeye çalışan insanlarız. İmza atmayanları mesaiye bırakmamaya başladılar. Sonra imza atmayanlara çay yasağı getirdiler. Biz 15 gündür çay içmiyoruz işyerinde. Hakaret, baskı, sürekli kenara çekip konuşmalar vs. her şeyi yaptılar ama imzalamadık.

- Abit: Bunların hukuksuzlukları saymakla bitmez. Kıbrıs'ta da işletmeleri var. Kaçak işçi götürüp çalıştırıyorlar. Sınıra geldiğinde tatil yapmaya geldim diyerek 1 aylık izin belgesi alıyorsun. 1 ay burada çalıştırıyorlar kaçak olarak, sonra tekrar İstanbul'daki şubelerine gelip çalışmaya devam ediyorsun. Bu hukuksuzluklar saymakla bitmez. Tüm bunların üzerine bir de bu belge çıktı. Artık yeter dedik imzalamadık. Ben bu belgeye imza atsam onurumu çiğnemiş olacağım. Onur ne demek? Kimi arkadaşlarımız bunun bile bilincinde değil. İmza atsaydık, yarın çocuklarımız bize işçi ne, sınıf ne diye sorunca “bu konularla ilgilenme” diyecektik. Çünkü kendimiz ihanet etmiş olacaktık.

- Şu an imza atmayanlar olarak bir dizi çalışan haklı fesihle işten ayrıldınız. Bundan sonraki süreçte ne yapmayı planlıyorsunuz?

- Serkan: Bize baskı kurup kendimiz işten çıkınca kıdemimizi, ihbarımızı geriye dönük ödenmeyen mesai, yol ücretlerimizi almayacağımızı sandılar. Haklarımızı bilmediğimizi sandılar. Biz bu durumla karşılaşınca Esenyurt İşçi Kültür Evi'ne gidip bilgi ve destek aldık. Kendimiz işten çıktığımız takdirde dahi bu koşulların haklı fesih olduğunu, Kanatçı Haydar ve Teneke adıyla iki farklı şirket gibi gösterilmesine rağmen burada sendikalaşma hakkımız olduğunu da söylediler. Haklarımızın bilincinde az sayıda arkadaş olarak dik durduk. Şu an haklı fesih hakkımızı kullanarak işten çıktık. Bugün noterden işyerine ihtar çektik. Daha sonra da dava açacağız.

- Ehya: Yakında da dava açarak hukuki olarak tüm haklarımızı alma mücadelesi vereceğiz. Eğer biz çalışırken bir arkadaşımızı işten çıkartsalardı imza atmayanlar olarak biz de işten çıkıp kapı önünde eylem yapacaktık. Bunları da konuştuk arkadaşlarla. Şu an haklı fesih durumumuz olduğu için hukuksal olarak bir mücadeleye girişeceğiz.

- Son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı?

- Mahmut: Kanatçı Haydar'ın gerçek yüzü budur. Bu süslü görüntülerin ardında bizim çalınan emeklerimiz yatıyor. Herkesten isteğimiz bunları teşhir etmeniz. Teşhir olsunlar ki bu gidişata bir son verilsin. Benim çocuğum şu an 7. sınıfa gidiyor. Burada çalışmaya başladığımda 2 aylıktı. Yıllarımı verdim buraya. Bu belgeyi imzalamadığım için hiç pişman değilim. Şu an çocuğumuzun yüzüne bakabiliyorum. Son söyleyeceğim şey, çocuklarımızın yüzlerine bakabilmek için dik durmamız gerektiğidir.

- Ehya: Kanatçı Haydar'a künefe, izgara vb. ustası alınıyor diye Sabah gazetesine ilan vermişler. Herkesi arayıp ‘biz burada çalışmayız’ demeye çağırıyorum. Sizler de böyle bir tepkiyle bizlere destek olursanız seviniriz.

Yeni dönem bi

Partimiz uzun bir dönemdir yeni bir tarihsel döneme girilmiş olduğunu vurguluyor. Dünya çapında olayların seyri, özellikle 2000'li yıllardan başlayarak yaşananlar, yeni tarihsel dönem olgusunu çok daha elle tutulur hale getirdi. Bir yanda emperyalist-kapitalist dünya kriz dinamiklerini kontrol etmekte giderek zorlanırken, diğer yanda buna yeni bir düzeyde emperyalist nüfuz mücadeleleri ve bunun ürünü savaş dalgası eşlik etti. Bu sürecin 2007-08'de ABD'de başlayan iktisadi çöküşle yeni bir aşamaya sıçradığı biliniyor. Kapitalist dünyanın ancak 20. yüzyıldaki iki büyük bunalımıyla karşılaştırılan bu büyük depresyonu, son beş yıldır dünyadaki olayların seyrini belirleyen en temel gündem durumunda. Son beş yıl aynı zamanda dünya çapında yeni sosyal patlamalara, emperyalistler arası güç dengelerinde çeşitli değişimlere ve bunlara paralel olarak ikinci bir bölgesel savaş dalgasına sahne oldu. Günümüzde sözkonusu tarihsel dönem perspektifini doğrulayan ve dünya çapında derinleşip yayılan bu tablodan etkilenmeyen, çok yönlü emperyalist bunalımın sonuçlarıyla yüzyüze gelmeyen alan kalmamış gibidir.

Yeni tarihsel dönemin Türkiye'deki yansımaları

Türkiye'nin toplumsal-siyasal süreçleri de yeni tarihsel dönemin belli başlı belirtilerini sergiliyor ve onun temel karakteristikleri üzerinden şekilleniyor. Dünya kapitalizminin şiddetlenmekte olan son büyük ekonomik bunalımı, Türkiye'de de çöküş dinamiklerini biriktirmeye devam ediyor. Bir yandan sürekli büyüyen borçlarla ekonominin ayakta tutulabilmesi, diğer yandan faturanın açık ya da dolaylı biçimlerde sınıf ve emekçi kitlelere ödetirilebilmesi sayesinde, Türkiye'nin krizden az etkilendiği yanılsaması hala da yaratılabiliyor. Fakat ekonominin dış borç, cari açık, büyüme oranı, alımgücü paritesi vb. verileri, bu yanılsamanın sürdürülebilmesinde sona gelindiğini gösteriyor.

Türkiye emperyalist hegemonya bunalımındaki derinleşmenin, dolayısıyla emperyalist saldırganlık ve savaş politikalarının da canlı bir arenası durumundadır. ABD emperyalizminin başını çektiği batılı emperyalist ittifakın saldırgan siyaseti, Türk devletini Ortadoğu'da fiilen tüm halklara düşmanlık güden başlıca tetikçi haline getirmiş bulunuyor. Gerek Libya'ya saldırıya verdiği destek gerekse ikibuçuk yıldır Suriye'deki gerici iç savaşta açıktan üstlendiği kanlı misyon, bunun en uç ifadeleri oldular. Dış politikadaki saldırganlığın tırmanışı, bu dönem boyunca NATO'nun silah, radar üssü, asker vb. yığınağındaki artışla da sürdürüldü. Emperyalizmin yeni dönem çıkar ve tercihlerine göre yapılandırılan saldırgan Türk dış politikası, içinde bulunduğumuz tarihsel dönemin en belirgin yansıması

oldu.

Büyük toplumsal sarsıntılar dönemi

Yeni tarihsel dönemin Türkiye'deki yansımalarının son halkasını ise Haziran'daki büyük sosyal patlamayla birlikte devam edegelen süreç oluşturdu. Türkiye'nin işçi-emekçi kitleleri, ilerici-aydın dinamikleri ve gençlik yığınları, son üç yıldır dünya çapında gündemi belirleyen sosyal patlamalar kervanına görkemli bir giriş yaptılar. Düne kadar toplumsal yaşamın üzerine bir karabasan gibi çöken iktidarlaşmış dinsel-gericilik, büyük halk hareketi sayesinde ağır bir darbe yedi. AKP iktidarı şahsında medyasıyla, işbirlikçi burjuvazisiyle, partileriyle, baskı ve şiddet aygıtlarıyla tüm düzen cephesi büyük bir sarsıntıya uğrarken, toplumsal mücadele dinamiklerinde bir bilinç yenilenmesi, mücadeleye katılım anlamında bir ileri sıçrayış yaşandı. Nereden bakılırsa bakılsın, yeni bir Türkiye'de yaşadığımız konusunda hemen hiç kimsenin bir itirazı yok.

Haziran Direnişi'nden çok da uzak olmayan bir dönemde, 2012 sonbaharında toplanan TKİP IV. Kongresi, "*Dünyanın ve Türkiye'nin geleceğinde büyük toplumsal sarsıntılar, toplumsal devrimlere doğru büyüyebilecek büyük birikimler*" olduğunu vurgularken, temelsiz bir iyimserlikle değil, tarihsel dönem perspektifiyle hareket ediyordu. Dinsel-gericiliğin toplumsal muhalefet güçlerinde karamsarlığı derinleştirdiği bir sırada TKİP'nin bu değerlendirmeleri, "dünya olaylarının seyrini tarihsel sürecin bütünlüğü içinde, marksist teorik-sınıfsal bakış ile tarihsel perspektifi birleştirerek ele alma"sına dayanıyordu. Haziran Direnişi, Türkiye'nin geleceğindeki büyük toplumsal sarsıntıların kendiliğinden ama görkemli bir ilk açılışı oldu. Devamının geleceğinden artık kimse şüphe duymuyor. "Bu daha başlangıç, mücadeleye devam!" şiarı da bunu anlatıyor.

Direnin yarattığı etkilenme ve birikim

Uzun yıllardan sonra gündeme gelen bu büyük patlamanın ve haftalarca süren militan eylemlerin hareket halindeki kitlelerin bilincinde büyük değişimler yarattığından kuşku duyulmamalıdır. Öğrencisi, işçisi ve emekçisiyle dönemin gençlik kitlesi ana gövdesiyle hareketin içinde yer aldı. Bu yer alış çoğu durumda hareketin militan niteliğini belirleyecek bir düzeydeydi.

Bu büyük halk hareketi, Türkiye'nin tüm güçleriyle eylemler içinde yer alan ilerici-sol ve devrimci birikimini de dolaysız olarak etkilemiş durumdadır. Şüphesiz sol hareketin ezici bölümünü oluşturan reformist akımlar kimliklerine uygun bir tarzda hareket ettiler. Kitlelerin düzenle keskin bir şekilde karşı karşıya kaldığı durumlarda, geriye çeken bir tutum takındılar.

Halihazırda ellerinde tuttıkları güç ve olanakları (kitle tabanı, sınıf mücadelesinin bazı önemli mevzileri, kadro niceliği vb.) kendiliğinden harekete geçmiş kitlelerin militanlığının bile gerisinde tuttular. Direniş konusunda yürüyen tartışmalar henüz için bu yanlarına çok girmiş değil. Fakat direnişin ortaya çıkardığı militan potansiyel ile henüz reformist akımların saflarında da olsa devrimci özlemlere sahip sol kitle tabanı mutlaka bunları da sorgulayacak ve kanalını bulduğunda yönünü ihtilalci devrimciliğe çevirecektir.

31 Mayıs patlamasının nedenlerini, güçlerini, bugüne ve geleceğe etkilerini sürekli değerlendirmelere tabi tutan öteki bir odak ise düzen cephesidir. AKP iktidarı bu büyük hareketi kontrol altında tutmak için öncelikle faşist baskı ve devlet terörüne başvurdu. Öte yandan, ulusalcı-sol olarak tanımlanan burjuva akım, emekçilerin yaygın katılımıyla süren direnişi kendi denetimine alıp salt AKP karşıtlığına sıkıştırarak doğrultusunda küçümsenmeyecek bir pratik sergiledi. Düzen medyasının da etkin katılımıyla sürdürülen bu çabanın öteki ayağını ise kendiliğinden hareketin içinde politize olmaya başlayan kitlelerin, özellikle de yeni dönem gençliğinin sol ve devrimci hareketlere yönelmesini engellemek oluşturdu. Örgüt ve siyaset düşmanlığı üzerinden sürdürülen bu kampanyanın, AKP'nin uyguladığı polis teröründen daha az etkili olmadığı açıktır. Taksim Meydanı'nda özellikle solu-devrimcileri hedefleyen 11 Haziran'daki azgın polis saldırısında, solun militan kesimleriyle, militan emekçilerin, gençlerin ve kadınların yalnız bırakılması, esasta devrimci örgüt ve politika düşmanlığı yapan bu güçlerin eseri olmuştur.

Yeni dönem Türkiye'sinde egemenler bir yandan militarizme ve silahlanmaya, diğer yandan baskı ve terör kuvvetleri olarak polis, ordu, yargı, cezaevi sistemi vb.'ni tahkim etmeye ağırlık verirken, bir yandan da gelişen toplumsal hareketleri düzen sınırlarında tutmanın politik alternatiflerini hazırlamaya bakıyorlar. Bu çabaların AKP'nin kitle desteğinin zayıfladığı dönemlerde çok daha yoğunlaşacağı açıktır. Haziran Direnişi'nin ilk haftalardaki güçlü basıncının, iktidar bloku olarak dinsel-gerici akım içinde bile çatlakların daha görünür hale gelmesine, hatta alternatif oluşturma eğilimlerine yol açtığı unutulmamalıdır.

Güncel bir sorun olarak devrime hazırlık hedefi

Yeni tarihsel dönem değerlendirmesinde dünyada ve Türkiye'de bunalımlar ve savaşlarla birlikte "toplumsal devrimlere doğru büyüyebilecek birikimlere" işaret eden partimiz, önündeki en temel

İlinci ve pratiği

göreve şu sözlerle işaret etmişti:

“Tüm alanlarda, tüm cepelerde devrime hazırlık, onun tüm çalışmasının ve mücadelesinin kalbinin attığı şaşmaz hedeftir. Bu hazırlığın tayin edici halkası sınıfla devrimci temellerde birleşmektir, sınıf hareketini devrimcileştirmektir, sınıfı geleceğin devrimine çok yönlü olarak hazırlamaktır. TKİP'nin uzun yılları bulan çabalarına, bu doğrultuda elde ettiği son derece önemli deneyimlere ve bu alandaki ilk önemli kazanımlara rağmen, partiyle sınıfın devrimci birliği hala da çözülme bekleyen bir sorundur. Türkiye'nin devrimci geleceği bu sorunun çözümüne bağlıdır. Türkiye'de olayların yeni dönemine proletarya sosyalizminin damgasını vurabilmesi bu doğrultuda alınacak esaslı mesafeye bağlıdır.” (TKİP IV. Kongre Bildirisi, Ekim 2012)

Devrime hazırlık hedefi ve bunun tayin edici halkası olarak sınıfla devrimci temellerde birleşme ihtiyacı, yeni tarihsel dönem içinde alabildiğine güncel ve yakıcı bir sorun olarak öne çıkmaktadır. Yaz boyunca dünyada ve Türkiye'de yaşanan olaylar Kongre Bildirisi'ndeki belirlemenin ne denli isabetli olduğunu çarpıcı biçimde göstermiştir. İlk hiç beklenmedik bir anda Türkiye görkemli ve sarsıcı bir sosyal patlamaya sahne olmuştur. İkinci olarak bu hareketin, işçi sınıfının devrimci önderliğinden yoksun olduğu için, kitleliliğine, militanlığına ve soluğuna rağmen, sermaye düzenine etkisi belli bir sınırdan kalmıştır. Gene yaz sürecinde gündeme gelen ve yer yer 30 milyona yakın insanın katılımından söz edilen Mısır'daki ikinci sosyal patlama, sınıfın devrimci önderliğinden, bunun örgütlü biçimi olarak devrimci sınıf partisinden yoksunluk koşullarında, emperyalistler ve yerel egemenler tarafından bir kez daha kontrol altına alınmıştır. Sorun bu denli güncel ve yaşamsaldır.

Devrime hazırlık bilinci

Dönemin görev ve sorumluluklarını devrimci temelde omuzlayabilmek, sürece böyle bakamayanların işi olamaz. Bir başka deyişle yeni dönemde devrime hazırlık, her şeyden önce bir bilinç sorunudur. Yeni dönemin devrim partisi, bu partinin örgütü ve kadrosu olabilmek, öncelikle tarihsel dönem kavrayışını her bakımdan özümsemiş bir bilince dönüştürmekle mümkündür. Bunun hangi düzeyde yapılmış olduğunu ise yaşam ve faaliyet pratiği gösterecektir.

Hali hazırda yeni tarihsel dönem bilincinin sınamadan geçtiği bir süreç yaşamış bulunuyoruz. Kimi yerel örgütlerimiz ve yoldaşlarımız yeni dönemin ihtiyaçlarına yanıt üretmekte, daha doğru deyimle silkinip yenilenmekte başarısız kalırken, bir dizi yerel örgüt ve parti militanı ise partinin yüzünü ağartan

Yeni dönem bilinci, tüm bu görevleri hayata geçirmekte anahtar rolü oynayacak ihtilalci örgütlülüğün sürekli tahkim edilmesinde, örgüt saflarında devrimci-militan kimliğin eylemli süreçler içinde geliştirilmesinde karşılığını bulabilmelidir.

pratiklere imza atabildiler. Devrime hazırlık hedefi için bu kadarının yetersiz kalacağı, dönemin olanaklarını güce dönüştürmek için tüm parti bünyesinin yeni dönem bilinciyle seferber olması gerektiği, tüm kadro ve örgütlerin mükemmel işleyen bir organizmanın yapı taşları haline gelmesi-getirilmesinin zorunluluğu yeterince açık olmalıdır.

Başta da belirttiğimiz üzere, bir devrim toprağı olarak Türkiye'de artık her bakımdan yeni bir dönem açılmıştır. Bu dönemi kazanmak istiyorsak, parti kongresinin de vurguladığı gibi, güne dünün kalıplarıyla, alışkanlıklarıyla, kanıksanmış faaliyet düzeyiyle yanıt veremeyiz. Tarihsel dönem bilincinin pratik karşılığı bir dizi alandan yansıyabilmelidir.

Yeni dönemin pratik gerekleri

Bu çerçevede ilk sırayı hala da politik önderliğe dayalı çalışma tarzının sorunları alıyor. Başta yönetici kadrolar olmak üzere parti güçlerinin önemli bir bölümü, yaşanan dönemin ortaya çıkardığı zengin deneyime, her aşamasında dayattığı büyük ihtiyaçlara, büyük bir motivasyon ve moral yaratan atmosferine rağmen parti yayınlarını besleyip güçlendirmekte, daha doğru bir deyimle partinin yayın araçları üzerinden kolektif önderliğinin gerçekleştirilmesinde verili zaafiyeti sürdürebildiler. Oysa tüm partililerin partinin düşünsel-yazınsal üretimine etkin katılımı, döne döne tartıştığımız çalışma tarzının olmazsa olmazıdır.

Öte yandan, kimi yerel örgütler, böylesi dönemlerde hayati düzeyde belirleyici olan etkin yerel inisiyatifi göstermekte, özellikle de bunu kitlelerin eylemine önderlik alanında sergileyebilmekte atıl kalabildiler. Oysa öteki bazılarının olumlu pratiğinin doğruladığı gibi, etkin yerel inisiyatif politik önderliğe dayalı çalışma tarzının ikinci olmazsa olmazıdır ve dönemin de tanıklık ettiği gibi hareketli dönemlerde çok daha büyük bir önemi vardır.

İkinci sırada partinin hem kitle tabanını hem de kendi niceliğini büyütme anlamında kitleleşme sorunu gelmektedir. Parti kongremiz bu sorunu, darlığı kırmak, niteliğin geliştirilmesi için niceliğin sıçramalı büyümesi olarak da tanımlamıştı. Haziran Direnişi'yle açılan dönem, küçümsenemeyecek bir mücadele potansiyelini politizasyon sahnesine sürdü. Henüz kendiliğinden hareketin sınırlarında bir bilinç taşıyan

bu potansiyelin önemli bir kesimini işçi-emekçi kökenli gençlik oluşturmaktadır. Politik müdahaleye, dolayısıyla sol ve devrimci yönelimlere açık bu potansiyelin devrime kanalize edilebilmesi, herkesten çok devrime hazırlanan bir partinin sorumluluğudur.

Bunun için ajitasyon, propaganda ve örgütlenmede olduğu gibi kitle çalışmasında da mevcut kalıpları kırmak gerekmektedir. Başta işçi ve emekçi öğeleri olmak üzere politikaya ilgi duymaya başlayan bu gençlik birikiminin kazanılması, onların yaşam, çalışma veya eğitim alanlarını her zamankinden daha büyük bir enerjiyle döne döne kuşatmaksızın mümkün olmayacaktır. Bunun öteki yanını ise olanakların olduğu her yerde eylemli süreçleri örgütlemek, gelişen eylemlere etkin ve militan bir şekilde katılmak ve eylemli önderlik inisiyatifini sergileyebilmek oluşturuyor.

Yeni dönem bilincinin pratik karşılığı üçüncü olarak, dönemin ortaya çıkardığı potansiyeli ve sınıf içindeki kesintisiz çalışmamızın imkanlarını değerlendirerek, sınıf içinde mevziler kazanmak konusunda sonuç almak anlamına geliyor. Bu alanda mesafe almak, sınıfa etkin müdahalenin, diğer bir deyişle onu mücadele sahnesine çekmenin, dolayısıyla da sınıf hareketini devrimcileştirmenin en kritik halkasıdır. Üstelik bu alanda muazzam bir boşluk olduğu Haziran Direnişi sürecinde bir kez daha ortaya çıkmıştır. Koşulların çok daha olgunlaştığından, güç ve olanaklarımızın düne göre daha fazla olduğundan şüphe duymak için hiçbir neden yoktur. Gelinek yerde mesele, uzun yıllardır hedefli ve soluksuz bir çalışma yürüttüğümüz belli başlı sanayi havzalarında hedefe kilitlenerek sonuç almayı başarmaya bakıyor.

Son olarak yeni dönem bilinci, tüm bu görevleri hayata geçirmekte anahtar rolü oynayacak ihtilalci örgütlülüğün sürekli tahkim edilmesinde, örgüt saflarında devrimci-militan kimliğin eylemli süreçler içinde geliştirilmesinde karşılığını bulabilmelidir. Türkiye'de süregiden polis devleti uygulamaları, Türk burjuvazisinin iç ve dış politikasındaki savaş ve saldırı çizgisi, bunun bir gereği olarak düzenin faşist baskı ve terör aygıtlarını sürekli güçlendirmesi, illegal-ihtilalci örgütlenmeyi, yasadışı faaliyet ve araçları güncel planda çok daha yakıcı hale getirmektedir. Tüm parti örgütleri ve her bir partili sürece bunların gerektirdiği ihtiyaçlar ve sorumluluklar üzerinden bakabilmelidir.

(TKİP Merkez Yayın Organı Ekim'in Kasım 2013 tarihli 291. sayısından alınmıştır...)

15. yılda devrimci, kitleesel ve coşkulu etkinlik!

“Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!” gecesi bir ayı aşkın bir süreyi kapsayan yoğun politik-pratik faaliyetin ardından başarı ile gerçekleştirildi. Geceye, ağırlığı gençlerden oluşan bin kişi katıldı.

9 Kasım 2013 | Wuppertal

Devrim şehitleri ve Cigerxun anıldı

Ekim Devrimi'nin 96., partimizin kuruluşunun 15. yılı vesilesiyle düzenlediğimiz etkinlik, katılımcıların selamlandığı kısa açılış konuşması ile başladı. Ardından kitle, Almanca ve Fransızca söylenen Enternasyonal Marşı eşliğinde, dünyada ve Türkiye'de bugüne dek devrim ve sosyalizm mücadelesinde yitirdiğimiz değerlerimiz için saygı duruşuna çağrıldı.

Saygı duruşunu, Erzincan Halk Oyunları Ekibi'nin sahne alması izledi. Halk oyunları ekibinin zaman zaman türküler eşliğinde sergilediği gösteri beğeni ile izlendi.

Sonra, tüm çağdaşları gibi Ekim Devrimi'nden ve bu büyük devrimin lideri Lenin'den derin biçimde etkilenen ve bunun dolaysız ifadesi olarak şiirlerini 'Lenin'in Şafağı' adlı kitapta toplayan değerli Kürt ozanı Cigerxun selamlandı. Gecenin, "Kürtlerin Nazım Hikmeti" olarak nitelenen bu değerli ozanın 29. ölüm

yıldönümünde gerçekleştirildiği belirtilerek, genç dost sanatçı Delil Delois sahneye çağrıldı. Delil Delois'in seslendirdiği türküler beğeni ile dinlendi, salona hareketlilik kattı.

Devrime hazırlık çağrısı

Bertolt Brecht'in "Parti nedir?" adlı şiirinin okunmasının ardından, partimiz adına konuşma yapması için bir yoldaş kürsüye davet edildi. İçinde bulunduğumuz dönemin 'bunalımlar, savaşlar ve devrimler dönemi' olduğu dile getirilen, devrime hazırlığın ve bu çerçevede de devrimci sınıf ve devrimci partinin olmazsa olmaz olduğunun altı çizilen konuşma ilgi ve dikkatle dinlendi.

Gençlik coşku yaydı

Konuşmadan sonra, Haziran Direnişi'nden seçilmiş görüntüleri kapsayan kısa bir sinevizyon eşliğinde, Haziran Direnişi ruhunu salona taşıyan, bu büyük halk hareketinden esinlenerek yazılıp söylenen birbirinden coşkulu ve güzel türkülerini söyleyen gençlik korusu sahne aldı. Gençlik korusu oldukça başarılı bir sunum yaptı. Büyük bir sempati topladı, coşkulu bir atmosferin oluşmasını sağlayarak, bir kez daha geceye damgasını vurdu.

Gecenin ilk yarısının finalinde, Hitler faşizmine karşı sayısız kahramanlık örnekleri ile dolu, kadını, erkeği, genci, yaşlısı ile Sovyet işçi ve emekçilerinin baştan sona direnişini anlatan iki kişilik bir tiyatro oyunu sergilendi. Ekim Devrimi'nin eserlerinin savunulması çerçevesinde ortaya konan direnişten kareleri içeren bir sinevizyon eşliğinde sergilenen tiyatro gösterisi son derece başarılıydı. Katılımcılar tarafından sempati ve beğeni ile karşılandı, yoğun alkış aldı.

Türküler, marşlar, halaylar...

Etkinliğin ikinci bölümü sinevizyon gösterisi ile başladı. Yunanistan'dan İspanya'ya, İngiltere'den Amerika'ya, Tunus ve Mısır'dan İtalya, Portekiz ve Brezilya'ya dünyada gelişen sınıf ve kitle hareketlerinden, emekçi halk isyanlarından karelerden oluşan, tüm gelişmelerin döne döne partimizin döneme ilişkin tespit ve öngörülerini doğruladığının altını çizen sinevizyon ilgiyle izlendi. Özellikle Haziran Direnişi'ne dair bölümler coşku ve sloganlarla karşılandı.

Sinevizyonu Grup Su'nun dinletisi izledi. Grup Su, seslendirdiği devrimci türküler ve halayları ile oldukça başarılıydı. Bir anda salona hareket getirdi, coşkulu bir atmosferin oluşmasını sağladı.

Etkinliğin finalinde Haluk Tolga İlhan ve ekibi sahneye çıktı. Merakla beklenen İlhan ve ekibi söyledikleri türküler ile beğeni topladı.

Gece, yeni bir mücadele yılında yine birlikte olma çağrısının ardından sona erdi.

Etkinlikten notlar

* Etkinlik, hedeflediği politik, pratik ve moral tüm hedeflerine ulaşmayı başardı. Kendi öz çalışmamız üzerinden oluşan programı, her çalışmada verilen mesajları ve çağrılarını ile devrimciydi. Daha önceki gecelerden farklı olarak, bu kez gerçekten de coşkuluymdu. Başından sonuna dek her vesileyle devrim ve sosyalizm vurgusu ve bu çerçevede de kavgayı büyütme çağrısı yapıldı. Yurtdışının bilinen güçlüklerine, olumsuz atmosferine karşın geceye başarı olarak nitelediğimiz bir katılım gerçekleşti. Tüm bu özellikleri ile gecemiz arzuladığımız gibi devrimciydi, coşkulu ve kitleeseldi.

* Gecemize geçen yılkinden farklı olarak yerli ve Türkiyeli devrimci partiler belli bir ilgi gösterdi. Yerli ilerici ve devrimci partilerden MLPD ve DKP, Türkiye'den TKP/ML, MLKP, MKP, Anadolu Federasyonu, Özgürlük Dayanışma, Kaldıraç ve Güney Dergisi geceye katılarak stand açtı. Ayrıca TKP/ML, MKP ve MLKP mesajları ile geceyi selamladılar. MLPD MK adına bir temsilci kendi mesajlarını okuyarak etkinliğimizi ve partimizi selamladı. Bir temsilci de DKP gençliği adına kısa bir açıklama yaptı.

* Gecemizin en anlamlı anlarından biri de Türkiye'den, başta İstanbul İl Komitesi olmak üzere, partimizin çeşitli örgütlerinden gelen mesajlar gözle görülür bir sevinç ve coşku ile karşılandı, sloganlarla selamlandı.

* Gecede Gezi tutsakları için bağış toplandı.

* Bu yılki gecemiz de başarılıydı. Bu başarı da, bir kez daha, gerçek bir emeğin ve asgari bir başarı ile yürütülen politik çalışmanın eseridir.

Yurtdışından komünistler

Güdümlü Suriye muhalefeti İstanbul'da toplandı

Suriye'de yıkıcı savaşın tetikçileri ve kışkırtıcıları, İstanbul'da 2 gün süren bir toplantı gerçekleştirdi.

Suriye'deki yıkıcı savaştan çıkış yolu bulmak için gündeme getirilen Cenevre-2 Konferansı, bir türlü toplanamıyor. Rusya'nın baskısıyla Cenevre-2'yi kabul eden ABD, pratikte ayak sürüyor. Güdümlü muhalefet ve onu yönlendiren güçler ise, halen savaşı körüklemekle meşguller.

Gelinen noktada, Suriye'deki yıkıcı savaşın kışkırtıcıları, tüm saldırganlıklarıyla deşifre olmuş durumdadır. Bunlar; güdümlü muhalefet, Türkiye, Suudi Arabistan, Katar gibi Amerikancı rejimler ve nihayetinde bizzat batılı emperyalistlerdir.

Tetikçilerden "savaşa devam"

İstanbul'da iki gün süren bir toplantı gerçekleştiren tetikçi muhalefetin başı Suriye Ulusal Koalisyonu (SUK), kendi içinde bile anlaşamadı. Birbirleriyle de kavga eden tetikçilerin bir kısmı, Cenevre'ye gitme eğilimindeyken, bir kesim ise, ancak şartları kabul edilirse, konferansa katılabileceğini açıkladı.

İstanbul'a gelen ABD'nin eski Suriye Büyükelçisi Robert Ford ve Türk devletinin güdümünde gerçekleştirilen toplantı sonrasında, SUK adına yapılan açıklamada, "Beşar Esad rejiminin yerine geçici hükümetin kurulması şartıyla Cenevre-2 Konferansı'na katılmaya hazırız" denildi.

Tetikçi muhalefetin talebi bununla da sınırlı değil. SUK sözcüsü Halid Salih tarafından yapılan açıklamada, "Cenevre-2'ye Suriye muhalefetinin silahlı kanadı temsilcilerinin de katılmasını istiyoruz" ifadeleri de yer aldı. Burada kast edilen ÖSO (Özgür Suriye Ordusu) çeteleri değil, El Kaide tetikçisi cihatçı katillerdir.

Her iki talebin de bu koşullarda gerçekleşmesi mümkün değil. Zira aylar önce üstünlüğü ele geçiren Suriye Arap Ordusu, bazıları stratejik olan birçok bölgeyi ele geçirirken, Esad'ın istifa etmesini kimse beklemiyor. Cihatçı çetelerin Cenevre Konferansı'na katılmalarını ise, sadece BAAS yönetimi değil, - güdümlü SUK hariç-, Suriyeli muhalifler de kesin olarak reddediyor.

Görüldüğü üzere SUK, yerine getirilmesi mümkün olmayan şartlar öne sürerek, savaşın devamını

dayatıyor. Güdümlü olan bu düşün takımının, bir başlarına "savaşa devam" kararı almaları imkansızdır. Bu tetikçileri finanse eden Suudi Arabistan-Katar ikilisi ile onlara sınırları açan, eğiten, her konuda destek sunan AKP iktidarı da, savaşın devamını istiyor.

Eğer finanse edenler, silahlandırılanlar, eğitenler isteseydi, bu tetikçiler de mecburen savaşın bitmesinden yana tutum alırlardı. Ancak adı geçen üç Amerikancı rejim, (Türkiye-Suudi Arabistan-Katar), halen tüm olanaklarını savaşın bitmesini engelleme yönünde kullanıyorlar.

Tetikçilerle hamileri açmazda

Hem tetikçiler hem bölgedeki hamileri, Esad yönetimini yıkma histerisinden kurtulabilmiş değiller. Ancak ne kendileri ne sahadaki tetikçileri bunu yapabilecek güçtedir. Bundan dolayı, fiili bir savaş başlatma gücünden yoksun olmasına rağmen, ABD'den medet umuyorlar. Rusya ile anlaşmasına rağmen, Obama yönetiminin kaypaklık yapıp ayak sürümesinin temel nedeni, bölgedeki işbirlikçi rejimlerin tutumudur.

SUK çatısı altında toplanan tetikçilerle bölgedeki hamilerinin politikasını, "Suriye'yi yakıp yıkmaya ve

insan kıyımına devam" şeklinde özetlemek mümkündür. Diğer bir ifadeyle, "savaş ne kadar uzarsa, BAAS yönetimi o kadar zayıflar, iktidardan alacağımız pay da buna göre büyür" politikası izleyen tetikçilerle hamileri, buna rağmen çok tedirginler...

Güdümlü muhalefet, kendi iç bütünlüğünü sağlama yeteneği ve iradesinden yoksundur. Zira bu çatı altında toplanan kliklerin arkasındaki güçlerin de çıkarları bazı konularda çatışıyor. Esad yönetimini yıkmak isteyen Türkiye-Katar-Suudi Arabistan üçlüsü, kendi içinde de çatışıyor. Bu çatışma, doğal olarak güdümlü SUK bileşenlerine de yansıyor.

Bu arada SUK'a yakın duran ÖSO'nun bir kesimi, BAAS yönetimiyle pazarlığa oturmaktan yana. Güdümlü muhalefet adına yapılan bazı açıklamaların birbiriyle çelişmesi bundandır. ÖSO'nun savaş alanında yediği darbeler, bu açmazı daha derinleştiriyor. Savaşı uzatarak konumunu güçlendireceğini hesap eden güdümlü muhalefet, çatışmalarda mevzi kaybediyor. Bu da cephedeki etkisini zayıflatıyor. Güdümlülerin kararsızlık ve çelişik halleri, cepheye aldıkları darbelerle doğrudan bağlantılıdır.

SUK çatısı altında toplanan güdümlülerin bu hali, onları himaye eden devletler için de geçerlidir. Suriye halkının ödediği ağır bedeller, bunların umurunda bile değil. Ama herkes pazarlıktan alacağı payı büyütme derdinde. Nitekim AKP iktidarı ve Katar emirinin aynı anda iki ipte oynadıklarına dair haberlere daha sık rastlamaya başladık. Hem savaşı kışkırtıyorlar hem olası bir çözüm durumunda, Baas yönetimiyle yeniden ilişki kurmanın yollarını arıyorlar.

Kasım ayında toplanacağı bildirilen Cenevre-2 Konferansı, düşün tetikçi takımı ve hamilerinin yıkıcı savaşın devamını istemelerinden dolayı, bir kez daha ertelendi. Görünen o ki, konferansın bu yıl toplanması mümkün olmayacak.

Çatışmaların başlayıp yayılmasında BAAS yönetiminin belirgin bir rolü vardı. Ancak gelinek yerde yıkıcı savaşın devamından sorumlu olanlar, esas olarak güdümlü muhalefet ve onun arkasındaki Amerikancı rejimlerdir.

Rojava'da Geçici Yönetim ilan edildi

Bir süredir Rojava'da çalışmaları sürdürülen Batı Kürdistan Geçici Yönetimi, 12 Kasım günü ilan edildi. Yönetim, Rojava'yı Afrin, Kobani ve Cizir olmak üzere 3 kantona ayırdı. Qamişlo'da Kürt, Arap, Çeçen ve Hıristiyan temsilcilerden oluşan 82 kişilik Genel Meclisi kuruldu.

Alınan kararla Meclis Divanı belirlenirken, açıklama yapan Hekem Xelo, her bölgenin de kendi meclisini oluşturacağı ve genel meclise temsilci gönderileceğini aktardı.

Genel Meclis Kurulu bünyesinde de Geçici Yönetim Denetleme ve Takip Konseyi oluşturulduğu, bu konseyin de Kürt, Arap, Çeçen ve Hıristiyanların bulunduğu 61 kişiden oluştuğu kaydedildi. Ayrıca 13 kişiden oluşan Genel Meclis Kurulu'nun Dar Komitesi oluşturulduğuna dikkat çekilerek, bu komiteninse 2'si Afrin, 2'si Kobani ve 9'u da Cizirê bölgesi temsilcilerinden oluştuğu açıklandı.

Filistin halkı ABD'nin sahte çözümünü reddediyor

Ortadoğu gezisinin önemli bir kısmını, Filistin-İsrail görüşmelerini yeniden canlandırmak için harcayan Kerry, bir neticeye varamadan bölgeden ayrıldı.

Her fırsatta, "İsrail'in özel hamisi benim" diye böbürlenen ABD emperyalizminin, Filistin sorununun çözümü için "arabulucu" diye sahneye çıkması, iğreti bir çözümün bile mümkün olamayacağı anlamına geliyor. Nitekim bir kısmı gerilimli geçen Kerry'nin mekik diplomasisi, kayda değer bir sonuç yaratmadan son buldu.

ABD, elbette Filistin sorunundan kurtulmak istiyor. Nitekim Kerry'nin bölgede on gün gibi uzun bir süre kalması, bunu kanıtlıyor. Ancak ABD, Filistin halkının temel taleplerini karşılayacak bir çözüm için çaba sarf etmiyor. Uyduruk vaatlerle, Filistin halkının teslim bayrağını çekmesini istiyor. Bu istek ise, "olmayacak duaya amin demek" gibi bir şey.

Hem "arabulucuyum" demek hem -İsrail adına-Filistin halkına böyle bir dayatmada bulunmak, kaba bir küstahlıktır. Bundan dolayı ABD'nin baskısı Filistin yönetiminin pasif bir bekleyişe sürüklenmesi dışında bir işe yaramıyor. Zira Filistin halkı, temel sorunları çözümlene kadar direnişe devam edeceğini, şimdiki kadar pek çok kez kanıtlamıştır.

Nitekim Kerry'nin ziyaretini protesto eden Filistin'in direnişçi örgütleri, sahte çözüme karşı olduklarını, yükselttikleri şiarlarla dile getirdiler. İşgale karşı direnişin meşru bir hak olduğunun vurgulandığı eylemde, ABD'nin "arabulucu" değil sorunun kaynağı olduğuna dikkat çekildi.

İsrail'e ayak bastığında ırkçı-siyonistlerden yana olduğunu ilan eden Kerry, Filistin yönetimi lideri Mahmut Abbas ve diğer Filistinli yetkililerle, birden fazla kez görüştü. Ürdün'ün başkenti Amman'da yapılan son görüşmede ise, Kerry'nin toplantıyı terk etmesine yol açan bir gerilimin yaşandığı bildirildi. Belli ki, İsrail'in savunucusu Kerry'nin önerdiği "çözüm", Abbas gibi bir uzlaşmacının bile kabul edemeyeceği cinsten.

İsrail'in çıkarlarını savunmakla yükümlü olduğunu ilan eden bir "arabulucu" istemeyen Filistin halkının çoğunluğu, zaman kaybindan başka bir işe yaramayan görüşmelerin yeniden başlatılması girişimlerini kayıtsızca izlemekle yetiniyor. Çünkü, arada kesintiye

uğrasa da, 20 yıldan beri İsrail'le yapılan görüşmelerden, Filistin halkı lehine bir şey çıkmadı. Tersine, bu süreci fırsat bilen Siyonist İsrail, Filistin halkına karşı dört koldan saldırılarını aksatmadan sürdürdü.

Kerry'nin işi, himaye ettiği İsrail'de daha da zordu. Zira Siyonistler, ABD'nin ulaşmak istediği iğreti çözümü bile baltalayacak kadar küstahlar. Öyle ki, yasadışı Yahudi yerleşimleri inşa etmekten bile vazgeçmiyorlar. Kudüs'te ise, "etnik arındırma" politikasını sürdürüyorlar. İsrail ordusu sık sık ev baskınları düzenleyerek Filistinli genç ve çocukları keyfi olarak tutukluyor. Sık sık da Filistinli gençleri katlediyor. Gazze üzerindeki boğucu ablukayı kaldırmak bir yana, gevşetmeye bile yanaşmıyor, vb...

Hal böyleyken, Filistinlilerin görüşmeleri engellediğini iddia edecek kadar da pişkin olan Siyonist şefler, son günde Kerry'i bile çileden çıkardılar. Siyonist medyaya demeç veren Kerry, "İsrail Filistin yönetimiyle görüşmelerin başlatılması için gerekli adımları atmayacaksa, o zaman Üçüncü İntifada'ya hazır olmalıdır" demek zorunda kaldı. Kerry, Filistin televizyonuna verdiği demeçte ise, Yahudi yerleşimlerinin yasadışı olduğunu söyledi. Ancak, İsrail'in her olasılığa hazır olduğunu açıklayan siyonist şefler, Kerry'nin çıkışından pek etkilenmiş benzemiyorlar.

Kerry'nin "mekik diplomasisi"nin kayda değer bir sonuç yaratmaması beklenen bir şeydi. Zira ABD'nin özel himayesi devam ettiği sürece, İsrail'in masa başı görüşmelerde en ufak bir taviz vermesi beklenemez. Bundan dolayı ABD politikası, kendi kendini başarısızlığa mahkûm eden bir politika olmanın ötesine, halen geçebilmiş değil.

Kazanımların ancak direnişle mümkün olabileceğini, tarihsel deneyimleriyle öğrenen Filistin halkı ise, ABD'nin dayattığı görüşme maskaralıklarına itibar etmiyor. 70 yıldan beri bedeller ödeyen bu direnişçi halk, onursuz teslimiyeti reddetmeye de devam ediyor.

Arafat anmalarına saldırı

Arafat'ın 9. ölüm yıldönümü olan 11 Kasım günü bir dizi şehir merkezinde anma yürüyüşleri düzenlendi.

Batı Şeria'da gösteriler düzenleyen Filistinliler eski Filistin Kurtuluş Örgütü lideri Arafat'ın posterlerini taşıyarak, katillerin bulunmasını ve yargılanmasını istediler. El Fetih'in çağrısıyla Beytullahim, El-Halil ve Nablus'taki yürüyüşlere ise İsrail askerleri saldırdı. Askerler Filistinli gençlere gaz bombası ve plastik mermiyle müdahale etti.

Beytullahim'de ırkçı utanç duvarına doğru yürüyüş yapan gençler, İsrail askerlerinin saldırısına taşlarla karşılık verdi.

Arafat'ın zehirlenerek öldüğünün kesinleşmesi kitlelerin öfkelerini arttırdı.

Geçtiğimiz günlerde yayınlanan rapora göre Arafat'ın naaşında normalden kat kat fazla radyoaktif polonyum elementi çıktı. İsviçreli doktorların raporundan rahatsız olan Siyonist rejim ise raporu karalamaya çalışarak suikast iddialarının üzerini kapatmaya çalıştı. İlerleyen günlerde Fransız doktorların raporu yayınlanacak.

Bulgaristan'da faşizm yükselişte

İrkçi örgütler ve neo-Nazi holigan grupları Bulgaristan Milliyetçi Partisi'ni (NPB) kurdu. Yeni kurulan faşist parti Sofya'da yaptığı kurultayda "hedef" belirlendi. NPB'nin önüne koyduğu hedeflere göre Suriyeli sığınmacıların, azınlıkların ve eşcinsellerin yaşadıkları bölgelerde, milisler halinde devriye gezilecek. Yeni faşist partinin başkanı Simeon Kostadinov "İhtiyaç duyulduğunda müdahale edeceğiz" diyerek milislerin görevlerini açıkladı.

Bulgaristan'da bir diğer ırkçı - faşist parti ATAKA'nın mecliste 23 milletvekili var.

Sofya'da yaşanan bir saldırı ise bahsedilen faşist milislerin şimdiden iş başında olduklarını gösteriyor. Beş kişilik faşist bir grup Pirotska Sokağı'nda sığınmacıların kaldığı bir pansiyona saldırarak kapıları ve pencereleri kırdı. Pansiyondaki sığınmacılar saldırıdan kurtulmayı başardılar ancak aynı sokakta Metin T. isimli bir Türk, grup tarafından linç edilmeye çalışıldı. Metin T.'nin komada olduğu söyleniyor. Geçen hafta Suriyeli bir çocuk faşistler tarafından bıçaklanmıştı.

Bangladeş'te polis saldırısı

Bangladeş'in başkenti Dakka'da on binlerce konfeksiyon işçisinin ücret artışı talebiyle başlattıkları protesto gösterileri 12 Kasım'da da devam etti. İşçiler başkentin çok önemli bir kavşağını işgal ederken, eylemi engellemeye çalışan kolluk kuvvetleriyle çatıştılar.

Polisin gösterilere plastik mermi ve gaz bombalarıyla saldırmaması sonucu çok sayıda konfeksiyon işçisi yaralandı.

Geçen hafta hükümetin görevlendirdiği kurul asgari ücretin yüzde 77 oranında artışla 66.25 dolara yükseltilmesini onaylamıştı. Asgari ücretin 100 dolar olmasını talep eden konfeksiyon işçileri ise, bu taleplerinin karşılanması için mücadeleye devam ediyor.

Bulgaristan'da çatışma

Bulgaristan'da 150 gündür süren hükümet karşıtı protestolar yayılarak devam ediyor.

12 Kasım günü, başkent Sofya'da 'Adalet Yürüyüşü' adı altında gerçekleştirilen hükümet karşıtı protestolarda gençler ve emekçiler, Sofya'daki meclis binasını kuşattılar. Meclis binası çevresinde insan zinciri oluşturan "Erken Uyanan" öğrenciler ve polis arasında çatışmalar yaşandı. Öğrencilerin başlattığı gösterilere emekçiler de destek veriyor.

Gösteride iki eylemci yaralanırken, beş kişinin gözaltına alındığı bildirildi.

Protesto eylemleri nedeniyle başta Sofya Üniversitesi olmak üzere, öğrenciler tarafından kuşatılan birçok üniversitede eğitime ara verilmek zorunda kalındı.

Kamboçya'da polis saldırısı

Kamboçya'da çalışma şartlarının iyileştirilmesi ve ücret artışı talebiyle sokaklara çıkan tekstil işçileri, haftalardır gösteriler düzenliyor.

12 Kasım günü başkent Phnom Penh sokaklarında toplanan işçiler, Başbakan Hun Sen'in evine doğru yürüyüş gerçekleştirdiler. Polisin saldırısına karşı direnen işçiler, çöp tenekelerini yakıp barikatlar kurdular. Çatışmada polisin attığı kurşunla, yol kenarında piriç satan 79 yaşındaki bir kadın hayatını kaybetti. Olayda beş kişi de yaralandı.

Polisin eylemcilere gerçek mermiyle saldırdığı bildiriliyor.

Kamboçya'da tekstil işçileri, en fazla 110 Amerikan doları maaş alabiliyorlar.

Geçtiğimiz Temmuz ayında rapor yayınlayan Uluslararası Çalışma Örgütü, Kamboçya'da işçilerin çalışma şartlarının kötüleştiği konusunda uyarıda bulunmuştu.

Hindistan'da grevcilere saldırı

Hindistan'ın Jammu ve Kashmir illerinde Chenani-Nashri tüneli yapımında çalışan bin 500 inşaat işçisi başlattıkları grevlerini kararlılıkla sürdürüyorlar.

Avusturyalı "Leighton Welsun Contractors" tekeli Jammu-Srinagar otobanına bağlanan 9 km uzunluğundaki tüneli inşa ediyor. İnşaat işçileri ücretlerinin düşük olmasını protesto ediyorlar ve aksatılan ücretlerinin ödenmesini talep ediyorlar.

Grev yapan işçilere saldıran polis ile göstericiler arasında çatışma çıktı. Polis 250 işçiyi gözaltına alırken en az 90 kişi de yaralandı.

Dört kıtada işçi sınıfı grevde!

Kapitalist-emperyalist sistemin dayatmalarına karşı her kıtada işçi sınıfı grev silahını kuşanarak haklarını savunmaya devam ediyor.

İşçi sınıfı üretimden gelen gücünü kullanarak hak gasplarına karşı direnirken, sefalet dayatmasına karşı talepler yükseltiyor.

İspanya başkentinde çöpçülerin grevi ikinci haftasında

Madrid'de bin 134 temizlik işçisinin işten çıkarılması planı ve maaşlarda yüzde 40 oranında kesinti kararlarına karşı eyleme geçen 6 bin temizlik işçisi ve bahçıvan, geçtiğimiz hafta grev başlatmıştı.

Temizlik işçilerinin grevi nedeniyle Madrid sokaklarında dağ gibi çöp birikti. Geçtiğimiz hafta pazartesi günü temizlik işçileri ve şehir parklarında çalışan bahçıvanlar protesto gösterisi düzenlemişler ve süresiz greve gittiklerini açıklamışlardı. O günden bu yana iş durdurma eylemi sürüyor.

Temizlik işçileri, çalışma süresine bağlı olarak 500-1300 Euro arasında aylık alıyorlar. Patronun düşündüğü kısıtlama sonucu işçiler 200 Euro daha az aylık alacak. İşçiler hem işten atılmalarını durdurulmasına hem de ücretlerin düşürülmesine karşı direniyorlar.

Madrid'deki işçilerin bu mücadelesi, 1993 yılından bu yana gerçekleştirilen ilk büyük eylem.

Güney Afrika'da tarım emekçileri greve gitti

Güney Afrika'da tarım emekçilerinin son grevinin üzerinden bir yıl geçmişken yeniden greve gidildi. Western Cape eyaletinde tarım emekçileri, ücret artışı talebiyle grevdeler. Sendikalar Le Roux'a ait 4 çiftlikte çalışan 2 bin tarım işçisini greve çağırılmıştı. Geçtiğimiz yıl da sezon işçileri, asgari ücretin yükseltilmesi için grev yapmıştı.

Zimbabve'den işçi getiren patronlar, asgari ücreti aşağıya çekmeye çalışıyorlar.

Nepal'de CPN genel greve çağırıldı

Nepal'de seçimlere birkaç gün kala, Nepal Komünist Partisi/Maoist (CPN) önderliğinde harekete geçen 33 parti, tüm ülkede genel grev çağırısı yaptı. Grev nedeniyle pazartesi günü bütün okullar ve işyerleri kapalı kaldı, sokaklar ise bomboştur. Polis greve katılan 50 kişiyi gözaltına aldığını açıkladı.

CPN iktidardaki geçici hükümetin anayasaya uymadığını söyleyerek, seçimlerde boykot çağırısı yapıyor.

Kolombiya'da Nestle'de açlık grevi

Kolombiya'da bir sendikacı daha öldürüldü. Geçtiğimiz hafta cumartesi günü Bugalagrand kentinde kimliği belirsiz kişi veya kişiler tarafından öldürülen SINALTRAINAL Sendikası'nın aktif çalışanı

olan işçi, 25 yıldır Nestle'de çalışıyordu. Sendika, kısa bir süre önce üyelerinin öldürüleceği ile ilgili bir SMS almıştı.

Liderlerinin katledilmesine rağmen sendika, Nestle tekeline karşı mücadeleyi sürdürüyor. 12 Kasım'da birçok sendikacı faşist paramiliter grupların saldırı ve tehditlerine karşı açık grevine başladı.

Kolombiya, dünyada faşist paramiliter çeteler tarafından en fazla sendikacının katledildiği ülkedir.

Libya'da öğretmenler 3 günlük greve gitti

Libya'da öğretmenler giderek kötüleşen çalışma koşullarını protesto etmek için hafta başında 3 günlük greve gitti. Öğretmenler, ayrıca maaşlarının yükseltilmesini talep ediyorlar.

Grev nedeniyle başkent Trablusgarp'ta okulların yüzde 95'i kapalı kaldı.

Libya'da 500 bin öğretmen düşük maaşla çalışmak zorunda bırakılıyor. Hafta başında öğretmenler, taleplerine dikkat çekmek için Zawiye kentinde petrol rafinerisinde blokaj eylemi gerçekleştirmişlerdi.

Fransa'da eylemler sürüyor

Fransa'da işten atılmalara ve vergilerin yükseltilmesine karşı gerçekleşen protestoların, işgallerin ve grevlerin arkası kesilmiyor. Diplomalrının devlet tarafından tanınması için haftalardır grev yapan 6 bin ebe Paris'te gösteri düzenledi.

Bu arada Amiens'de Goodyear lastik fabrikasında çalışan yüzlerce işçi işyerinin kapatılması planlarına karşı işyerini blokaj eylemlerini sürdürüyorlar. France Télévision kanalında çalışan basın emekçileri de işten atılmalara karşı bir günlüğüne greve gittiler.

Şili'de çöp işletmelerinde süresiz grev

Şili'nin liman kenti Valparaiso'da 16 Ekim'de çöp işletmelerinde çalışan işçilerin ücret artışı talebiyle başlattıkları süresiz grev, devam ediyor. Grev, diğer kentlere de sıçramış durumda. Sokaklarda çöp yığınlarının büyüdüğü bildiriliyor.

Portekiz'de feribot ve demiryolu işçileri 1 haftalık grev yaptı

Portekiz'in başkenti Lizbon'da hükümetin transport sektöründe planladığı kısıtlamalara karşı, Tejo feribot çalışanları, bir haftalık grev ilan ettiler. Grev, 6 Kasım'da REFER demiryolları işçileri de katıldı. 7 Kasım günü ise Comboios de Portugal und CP Carga demiryolları işçileri de 24 saatlik greve giderek, mücadeleye katıldılar.

Haziran'dan 6 Kasım'a mücadele sürüyor...

YÖK düzenine ve gerici baskılara karşı direniş devam!

Geride bıraktığımız 6 Kasım göstermiştir ki, Haziran ruhu halen dimdik ayakta. "Gençlik Direniş!" çağrımız devam etmelidir. Çünkü direniş özgürleştirmektedir.

direnin sloganları vb. öne çıktı. Sadece bu bile Haziran Direniş'i'nin gençliği ve gençlik hareketini hangi düzeyde etkilediğini ortaya koymaktadır.

Bu yılki eylemlerde politik gündemler olarak devletin baskı politikaları, özellikle üniversitelere polis girmesi, yasaklamalar, engellemeler, devletin katliamcı kimliği, gerici, ODTÜ direniş gibi başlıklar işlendi. Ancak eylemlere tüm bu sorunlara karşı mücadeleyi AKP karşıtı bir çizgiye indirgeyen reformist bakış hakimdi. Bu da bir yanıyla süreçte YÖK ve YÖK düzeni karşıtlığından çok AKP karşıtlığının öne çıkmasına, sadece AKP karşıtlığı üzerinden gerçekleştirilen eylemler düzenlenmesine neden oldu. Bu politik zayıflık kitlelerin bilincinden öte gençlik siyasetlerinin dar, reformist ufkunun ya da ufuksuzluğunun bir ürünüydü.

6 Kasım'ın politik gündemlerinden doğru bakıldığında reformizmin gençlik hareketi üzerindeki geriletici ve düzen sınırlarına hapsedici etkisini rahatlıkla görebiliriz. Bir dizi yerelde genç komünistlerin gerçekleştirdiği müdahaleler toplam 6 Kasım süreçlerini ve eylemlerini yönlendirme etkisi yaratamamış ve reformist cendereyi kıramamış olsa da anlamlıydı. Zira gençlik siyasetlerinin iradesizlikleri, apolitiklikleri, sürüklenişleri göz önüne alındığında toplam süreçlere müdahale etmeye çalışan, Haziran Direniş'i'ndeki ruhu ve iradeyi YÖK düzenine karşı mücadeleye yöneltmeye çalışan bir bakışla hareket ettik. Bu konudaki ısrarımızın sonuç vereceğinin bilinciyle müdahalemizi sürdürmeliyiz.

Forumlar ve 6 Kasım süreçlerinin örgütlenmesi

Geçtiğimiz yıllara göre çok daha yaygın, gerçekleştiği yerlerde çok daha birleşik eylemler örgütlenmiş oldu. Her iki olgunun da Haziran Direniş'i'nin birleştirici-kolektif ruhunun ve tüm ülkeye yayılan etkisinin sonucu olduğunu söyleyebiliriz.

Bu yaygınlığın ve birleşikliğin sağlanmasında özellikle Haziran Direniş'i'nin geri çekilmeye başladığı dönemlerde direniş ruhunun devam etmesini, korunmasını ve kazanımlarının kalıcılaştırılmasını hedefleyen forumların üniversitelerdeki ayaklarının etkili olduğu açıktır. Bir dizi ilde ve üniversitede 6 Kasım süreçleri forumlar üzerinden örgütlenmiş oldu. Elbette ki siyasal öznelerin müdahalesi ve birçok yerde siyasetlerin belirleyiciliğinde olsa da forumlar sayesinde 6 Kasım süreçlerinin salt siyasetlere daralmasını ötesine geçildi.

Geçtiğimiz yıllarda YÖK karşıtı mücadeleyi siyasal

öznelerle düzen, YÖK veya AKP arasında bir mücadeleye indirgeyen biçimler, fiili olarak boşa düşmüş oldu. Ancak özellikle reformist siyasetlerin dar grupçu yaklaşımları, az olsun bizim dediğimiz olsun-bizim olsun mülkiyetçi bakışı, bu süreçte forumlar üzerinden mücadeleye katılan, inisiyatif alan birçok öğrenciyi sürecin dışına çıkarttı, darlaşmaya yol açtı. Forumları karar alamaz hale getiren, kısırtılı tartışmalarla boğan, kararları oldubittiye getiren, gündemleri "sonra tartışırız" diye geçtiren, kararları telefon, sosyal medya üzerinden kendi aralarında alan ve dayatan, sloganların belirlenmesinde bile "sosyal medyaya yazarız en çok beğeni alanları kullanırız" diyen bakış 6 Kasım eylemlerinin örgütlenmesini de sekteye uğrattı.

Reformizmin tüm bu bozguncu rolüne karşın forumlar eylemlerin yaygınlığında ve birleşikliğinde önemli bir rol oynadı. Bu bile forumlara müdahalenin önemini, tüm eksikliklerine, reformizmin tüm olumsuz etkisine rağmen forumların bugün için gençlik hareketine müdahale etme ve örgütlenme araçlarından birisi olduğunu ve direnişin 6 Kasım süreci üzerindeki etkisini ortaya koymaktadır.

Süreç, geçtiğimiz sayıdan bugüne hem dergimizde hem de Kızıl Bayrak'ta 6 Kasım üzerine ortaya koyduğumuz değerlendirmeleri doğrulamış, dönemin başında öne çıkarttığımız "Gençlik direniş!" çağrımızın karşılık bulabileceği bir zemin olduğunu göstermiştir. Haziran Direniş'i ve özellikle gençlik kitleleri içinde yarattığı etki bir bilinç ve irade olarak gençliğin ruhuna şu veya bu düzeyde işlemiş durumdadır. Bugün için sorun bu potansiyelin harekete geçirilmesidir, devrimci politik bir hat ile buluşmasıdır. Sorunların kaynağının düzen olduğu gerçeğinin, özgürlüğün bu düzenin yıkılmasında olduğu fikrinin, tek kurtuluşun devrimde, sosyalizmde olduğu perspektifinin kavratılmasıdır. Bu kavrayışla harekete yön verilmesidir.

Bu amaçla forumlara müdahalenin önemi devam etmektedir. Forumlar birçok yerde ve üniversitede sönümlenmeye, daralmaya başlamış olsa da 6 Kasım süreçleriyle beraber yaşanan canlanma ve forumlarda yapılacak 6 Kasım değerlendirmeleri üzerinden eksiklikler aşılabılır. Elbette ki bizler için forumlar olmazsa olmaz örgütlenme araçları değildir. Ancak müdahale edilmesi gereken, kendi gündemlerini tartışıp karar alabilen, kitlelerin inisiyatifini geliştiren ve özneleştirilen dinamik bir yapıya kavuşturulmaları gerekmektedir.

Forumlar, üniversitelerin ilk açıldığı dönemde bir dizi üniversitede yüzlerce genci bir araya getirmiş ve bu sahiplenme gençliğin örgütlenme ihtiyacının ve

Bir 6 Kasım sürecini daha geride bıraktık. YÖK'ün kuruluşunun yıldönümü olan 6 Kasım'ın tek bir günden ibaret bir eylem olmadığını, toplam bir yıl boyunca gençlik hareketinin biriktirdiklerinin ortaya konulduğunu söylemiştik. Bu kez tüm bir yıldan ziyade Haziran Direniş'i ile biriktirmeye başladıklarımızla bir 6 Kasım süreci yaşamış olduk. Bu yanıyla toplamında bu sürecin politikaları, gündemleri, örgütlenme biçimleri 6 Kasım'a yansıdığı kadar, zaafı, eksiklikleri ve darlıkları da yansımış oldu. Ancak diyebiliriz ki bir karikatür veya minyatür olarak...

6 Kasım'ın gündemleri

YÖK protestolarının yapıldığı hemen hemen bütün illerdeki eylemlerde Haziran Direniş'i, direniş ruhu, Haziran şehitleri (özellikle Ali İsmail Korkmaz),

isteğinin bir göstergesi olmuştur. Bu ihtiyacın karşılanması elbette ki devrimci önderlik boşluğunun doldurulmasıyla da sıkı sıkıya bağlıdır. Kendiliğinden bir hareketin düzene karşı devrimci politik bir hat oluşturamayacağı açıktır. Ancak buradaki temel sorun devrimci önderliğin kitlelerin inisiyatifini açığa çıkartan, onları özneleştiren bir hat ortaya koyabilmesi ve müdahaleyi taban örgütlülüklerini güçlendirecek tarzda yapabilmesidir.

Önümüzdeki dönem ve yüklenme alanları

YÖK ve YÖK düzeni olduğu gibi karşımızda durmaktadır. Gençlik YÖK'ü ve YÖK düzenini yıkmaktan vazgeçmediğini haykırmıştır. Bu haykırış bir irade beyanıdır. Önümüzdeki süreçte bu iradeyi güçlendirmek, örgütlemek, devrimci politik bir hatta kavuşturmak genç komünistlerin görevidir.

Düzenin baskı politikaları devam etmektedir. Polisin üniversitelerimize girmesi halen gündemdedir ve çok kısa bir zamanda pratik adımlarının atılacağından kuşku duymamak gerekir. Halihazırda üniversitelerimizde ÖGB-polis terörü yaşanıyor zaten. DTCF'de, Kızılay'da, KOÜ'de, Akdeniz Üniversitesi'nde yaşanan saldırılar, kurulan barikatlar, engelleme girişimleri devlet terörünün güncel görünümüdür. DTCF'de işgali gerçekleştiren 7 öğrencinin tutuklanması bunun başka bir boyutudur. Yine 6 Kasım sürecinde bir dizi üniversitede açılan soruşturmalar düzenin boş durmadığını göstermektedir.

Önümüzdeki süreçte gericiliğin çok daha fazla güçlendirilmeye çalışılacağı açıktır. "Kızıl erkekli kalınmayacak" fetvası, AKP şefinin üniversite öğrencilerine "Evlenin!" çağrısı, toplumda gericiliğin güçlendirilmesi, gençliğin gericilikle, toplum baskısıyla sindirilmeye çalışılmasıdır. Barınmadan beslenmeye ve ulaşım kadar bir dizi sorun yakıcılığını korurken, gençliğe yönelik böylesi politik manevraları boş çıkartmak, bu sorunlar etrafında birleşik bir mücadele hattının örülmesinden geçmektedir.

Tüm yaşam alanlarına gericici müdahaleler yapmaya çalışan, bireysel ve toplumsal özgürlükleri kısıtlamaya kalkan düzen bu vesileyle kendi taraflaşmasını yaratmakta, kendi cephesini güçlendirmektedir. Toplumcu mücadelede birleştirecek politik bir hattın ve gündemin oluşturulmasına izin vermemektedir. Bizlerse elbette ki gericiliğe karşı mücadele edeceğiz, gericici söylemleri teşhir edeceğiz. Ancak bunu sadece AKP karşıtlığı üzerinden ve gericiliğin kullandığı yöntemlerle ve araçlarla değil, toplumu suni iki kampa bölecek bir tarzda değil, birleştirici bir tarzda yapacağız.

Geride bıraktığımız 6 Kasım göstermiştir ki, Haziran ruhu halen dimdik ayakta. "Gençlik Direnişe!" çağrımız devam etmelidir. Çünkü direniş özgürleştirmektedir. Direnişe çağrımız, özgürlük, devrim, sosyalizm çağrımızın karşılık bulmasını sağlayacaktır.

Çünkü devrim günceldir. Hayatın akışı bunun kanıtlarıyla doludur. Ekim Devrimi, devrimin gerçekleştirilmesinin tarihsel kanıtıdır. Yeni Ekimler'in Partisi'nin varlığı devrimin bu topraklardaki güvencesidir. Hiç kuşku yok ki bu bilinç ve güvence gençlik alanındaki mücadelemizle daha da büyüyecektir.

(Ekim Gençliği'nin Kasım 2013 tarihli 147. sayısından alınmıştır...)

YÖK Başkanı konuştu...

"Özgürlük üniversitelere bol geliyor!"

YÖK Başkanı verdiği röportajla bir yandan "demokrat" maskesini koruyor diğer yandan yeni yasakları gerekçelendirmeye çalışıyor.

Üniversiteler yeni öğretim yılına yeni yasaklar ile girdi. YÖK'ün yeni yönetmeliğine göre afiş ve pankart asmak, bildiri dağıtmak ya da basın açıklaması düzenlemek artık 'suç'. Kısacası üniversitelerde 12 Eylül faşizminin gölgesi olan YÖK, zaten kısıtlamakta olduğu düşünce ve ifade özgürlüğünü bu sefer açıkça yasaklıyor.

Tabi ki bu kısıtlama paralı, gerici, şoven ve anti-bilimsel eğitime karşı çıkanlara yönelik olacak. Onun haricinde satırın, bıçağın, fikri olarak da her türlü gericiliğin girebildiği üniversitelerde ilerici, devrimci düşünce ve pratiğe yönelik faşist baskı tırmandırılacak. 'Önleyici uzaklaştırma' ile üniversite yönetimlerinin istemediği hiçbir öğrenci üniversitenin kapısından adımını atamayacak.

'Akademide faşizm'

Geçtiğimiz günlerde YÖK Başkanı Çetinsaya, 12 Eylül artığı kurumun kuruluş yıldönümü vesilesiyle "Akademik Özgürlük Bildirgesi" ismi verilen bir açıklamada bulunmuştu. Bu bildirmede üniversitelerde siyasi, sosyal konularda fikir ve düşüncelerin serbestçe sunulup, tartışılabileceğini söyleyen Çetinsaya'nın bu açıklaması ile eşzamanlı olarak ise Resmi Gazete'de 'akademide faşizm' yönetmeliği yayınlandı. Yeni yönetmelik ile bir defa daha ortaya çıktı ki, YÖK Başkanı yalana dayalı "özgürlük" söylemlerine devam etti/ediyor.

Akademide faşist yasakları temellendirmeye çalışan Çetinsaya, bu konuda yeni açıklamalarda bulundu.

"Üniversiteler istedi biz yasakladık"

YÖK Başkanı, yeni gelen faşizan yasaklarla ilgili bahane olarak üniversite yönetimlerinin bu konuda "baskı yaptığını" söyledi. Yeni yasaklarla ilgili sorulara cevap veren Çetinsaya, bu konuda göstermelik değişiklikler yapılan 2012 yönetmeliğinin üniversitelere 'bol' geldiğini söyleyerek, şu şekilde devam ediyor:

"Kamuoyu önünde gençleri disiplinsiz yetiştiren, aykırı hareket etmeye yönlendiren bir disiplin yönetmeliği algısı yaratıldı. Aralık 2012'den itibaren öğrenci olayları artmaya başlayınca ve hızlanınca, paydaşlarımızdan (üniversitelerden, rektörlüklerden) çok eleştiri geldi. Yoğun bir şekilde öğrenci olaylarının artmasını disiplin yönetmeliğinin gerekli mekanizmaları sunmamasına bağladılar. Biz de ağır bir bombardıman altında kaldık. Öyle bir noktaya geldi ki paydaşlardan gelen eleştirilere direnemedik, gelen dilekçeler, raporlar doğrultusunda değişiklik yapma ihtiyacı duyduk. Paydaşlarımızın taleplerini alarm zillerini görmezden gelemeziz."

Çetinsaya "önleyici uzaklaştırma'yı da şu demagojik sözlerle savunmaya çalışıyor:

"Uzaklaştırma maddesi, "hemen" demiyor. "Uzaklaştırma istenebilir" diyor. Bu değişikliği isteyenler, şu argümanı gerekçe gösterdiler: Bir fakülte düşünün, mesela Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi. Öğrenci arkadaşını silahla tehdit etmiş, bıçakların karıştığı kavga olmuş. Bu öğrencinin ertesi gün okula gelmeye devam etmesi eğitim-öğretimi, olayları tetikler."

YÖK Başkanı, "Yargıda bile soruşturma tamamlanmadan cezalandırma yapılmıyor" sorusu karşısında topu bir kere daha paydaşlarına atıyor:

"Gelen eleştirileri görebiliyorum ama bunun altında kalamazdık. 'Sizin bu maddeleriniz yüzünden öğrenci olayları artıyor' eleştirileri vardı ve göğüsleyemedik sonuçta."

Timsah gözyaşları arasında yasaklar arttırıldı

Afiş ve pankartın eski yönetmelikte de yasak olduğunu belirten Çetinsaya, bu yasağın alınmasına dair 'üzüntü' içerisinde ve gelen eleştirileri "anlayabildiğini" söylüyor. Timsah gözyaşları döken YÖK Başkanı o koltukta sermayenin baskı ve terörünü uygulamak için oturuyor. Bu yüzden mahcup bir şekilde konuşuyor:

"Zaten afiş ve pankart için izin almak vardı yönetmelikte. Bildiriyi de kapsamı yönünde talep geldi. Tartışmalara sebep oldu ama genel kurulun takdiridir. Şiddet içermeyen bir eylem olarak bildirinin disiplin suçu sayılmasıyla ilgili eleştirileri rahatlıkla anlayabiliyorum. Ancak paydaşlarımızdan izole bir şekilde karar veremiyoruz."

Ardından da 6 Kasım'da yayınlanan "Akademik Özgürlük Bildirgesi" hemen ardından gelen akademide faşizm yönetmeliğine dair ise Çetinsaya şunları vurguluyor:

"Doğal olarak (2012'de çıkan ve 7 Kasım'da değişen) bu disiplin yönetmeliği Türkiye'ye bol mu geldi? İnsanların o özgürlük havasını soluyamaması tabii ki üzücü. Akademik kültür manasında bir sorun olduğunu gösteriyor. Bildirgenin güme gitmesi de beni üzdü. Yönetmeliğin daha az kısıtlayıcı şekilde olmasını isterim. Doğrudur, akademik özgürlükler konusunda bir tedirginlik var Türkiye'de."

Avcılar'da 14 Aralık çağrısı

14 Aralık'ta Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi'nde düzenleyeceği "Direnişe, özgürleşmeye..!" etkinliğinin hazırlıklarını başlatan Devrimci Liseliler Birliği, 9 Kasım Cumartesi günü Avcılar Marmara Caddesi üzerinde stand açarak liselilere seslendi.

Standda "Gericiğe, faşizme, emperyalizme karşı direnişe, özgürleşmeye!" şiarlı DLB afişleri asılırken, Liselilerin Sesi, Kızıl Bayrak ve Ekim Gençliği satışı da yapıldı. Liselilerle direniş süreci ve eğitim alanında yaşanan sorunlar üzerine sohbetler gerçekleştirilen faaliyet sırasında İstanbul DLB'nin 14 Aralık'ta gerçekleştireceği etkinliğin davetiyeleri de liselilere ulaştırıldı.

Standda ayrıca direniş sürecinde İzmir'de gerçekleştirilen operasyon sonucunda tutuklanan BDSP'li hasta tutsak Burcu Koçlu'nun serbest bırakılması talebiyle imza da toplandı.

DLB'liler ayrıca "Gezi şehitleri ölümsüzdür!", "Özgürlük Devrim Sosyalizm!", "Gerçekçi ol imkansız istel-Che", "Direnişe, özgürleşmeye!" şiarlı DLB'nin yeni çıkan stickerlarını Avcılar ve Beylikdüzü'nde yaygın biçimde kullandılar.

Liselilerin Sesi / Avcılar

DTCF'de Ekim Gençliği çalışması

DTCF Ekim Gençliği, 6 Kasım'da fakültede yaşanan polis terörünü teşhir çalışmaları yürüttü, gençliği direnişe, örgütlenmeye çağırdı.

6 Kasım'da Amed'de, Antalya Akdeniz Üniversitesi'nde ve DTCF'de yaşanan polis terörüne ilişkin hazırlanan ozalitler fakültenin dört bir yanına asıldı. DTCF'de yaşanan işgale ve polis vahşetine genişçe yer veren ozalit, öğrenciler tarafından ilgiyle karşılandı. Ozalitlerin yanında "Gençlik Direnişe" şiarlı afişler kullanıldı.

Ayrıca okulda stand açılarak Ekim Gençliği ve Kızıl Bayrak gençliğe ulaştırıldı.

Ekim Gençliği / DTCF

Özgürlük sokakta, mücadeledede!

Bugün kapitalizmin egemenliği altında birçok yönden tutsak edilsek de beyinlerimiz özgür olduğunda geleceğe daha farklı bakarız.

Özgürlük nedir, nasıl birşeydir? Elle tutulup, gözle görülür mü? Özgürlüğün sınırı var mıdır? Bu sorulara verilebilecek en iyi yanıt, özgürlüğün mücadele olduğudur. Ancak ve ancak mücadele eden insan özgürleşebilir. Yaşadığı sorunlar karşısında susmayan, sesini çıkaran, itiraz eden ve değiştirme iradesi gösterenler özgürlüğün tadına varırlar. Bugün kapitalizmin egemenliği altında birçok yönden tutsak edilsek de beyinlerimiz özgür olduğunda geleceğe daha farklı bakarız. Milyonların ayağa kalktığı Haziran Direnişi'nde isyanın ateşiyle bu özgürleşmeyi yaşadık. Sokaklara çıktık ve özgürlüğün tadını aldık. Bu tadın damağımızdan gitmesine izin vermeye de hiç niyetimiz yok.

Yaşadığımız coğrafyada tanık olduğumuz her gelişme tespitlerimizi doğruluyor. Bu düzenin şefleri "demokrasi paketi" adı altında ilan ettikleri fermanla bize ve tüm dünyaya yalan söylüyorlar. Pakette belki dişe dokunur bir şeyler vardır diye açıp bakıyoruz ama koskoca bir sıfır görüyoruz.

Tamam diyoruz, anadilde eğitim bu kez geçiyor. Bakıyoruz, sadece parası olan anadilde eğitim alacakmış. Yani anadilde konuşmak sadece parası olanın sahip olacağı bir hakmış. Asimilasyoncu politikalar değişti mi diye bakıyoruz. Zorunlu din derslerinin kaldırılması şöyle dursun gerici

uygulamalar hız kazanmış. Yapılmayanlar uzatılabilir, ama uzun lafın kisası ortada bize dair bir şey yok. Payımıza ne kadar demokrasi düştüğüne karar verenler ODTÜ'den yol geçirmek için zorbalıkta sınır tanımıyorlar.

Onlar bizlerin özgür, sorgulayan beyinler olmamız için çabalarken kendimizi direniş ve mücadele saflarında buluyoruz. Çünkü, direnmekten başka çaremiz yok. İşte bu yüzden direnişte ve direnerek özgürleşeceğimizi biliyoruz. Özgürlüğe ve özgür bir geleceğe susadık. İnsanın insan tarafından sömürülmediği, eşitsizliklerin son bulduğu, insanca bir düzen yani sosyalizm özlemiyle yanıp tutuşuyoruz.

Bizlere çizilen sınırları kabul etmiyoruz. Sınırsız ve sınıfsız bir dünyayı kendi ellerimizle yaratmak için kolları sıvadık. Artık hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağı kesin. Nazım Usta'nın da dediği gibi; "Ve zafer hiçbir şeyi affetmeyecek kadar tırnakla sökülüp koparılacaktır."

İşte bunun için; sömürücü zorbaların saltanatını yıkmak için direniş saflarını sıkılaştıralım. Liselerde, dersanelerde ve tüm alanlarda dalga dalga büyüyelim ve geleceğe yürüyelim.

(Liselileri Sesi'nin Kasım 2013 tarihli 54. sayısından alınmıştır...)

Yurtta kalan kadın öğrenciler isyan etti

Kadın öğrenciler Zonguldak'taki Karaelmas Yurdu'nda insanca barınma koşulları için eylem yaptılar.

10 Kasım akşamı Bahçelievler Mahallesi'nde bulunan yurt önüne çıkan kadın öğrenciler, yurttaki sıcak suyun akmadığını, yatakların eski ve pis olduğunu, kaloriferlerin yanmadığını söyleyerek bu duruma sloganlarla tepki gösterdiler. Çevredeki evlerde kalan öğrenciler de yurttaki eyleme geçen arkadaşlarına destek için yurt kapısına geldiler. Bazı öğrenciler de buldukları odaların ışıklarını yakıp söndürerek eyleme destek sundu.

Yurtta kalan öğrencilerden Tuğçe Akaltun, yurttaki su sıkıntısı yaşadıklarını, sürekli elektrik aksamında sorunlar yaşandığını açıkladı ve sözlerine şöyle devam etti: "Kaloriferlerde sürekli sıkıntı çıkıyor. Odalarımız küçük. Bizlere küçük dolaplar veriliyor. Odalarımıza buzdolabı verilmiyor. İkinci öğretimde kalan arkadaşlarımız akşam yemeğine yetişemiyor. Atıştırmalık bir şeyler almak istediklerinde ise kabul edilmiyor ve alamıyorlar. Sadece içecek almamız söylendi. Duşta sürekli sorun çıkıyor. Ya kabinlerde problem oluyor ya da her gün sıcak su bulamıyoruz. Soğuk suyla yıkanmak zorunda kalıyoruz."

Başka bir öğrenci ise, "Her gün sularımız kesiliyor. Kaloriferler yanmıyor. Yataklarımız 15-20 senelik. Dolaplar eski. Yurt çok pis. 300 kişi var ama 50 kişilik yemek çıkıyor" şeklinde konuşarak yurttaki 'barınamama' koşullarını dile getirdi.

Tepkiler üzerine öğrencilerin yanına gelen yurt müdürleri yaşanan sorunlar için "tadilat" bahanesi sundu. Yurt müdürleri binadaki sorunların çözümü için çalıştıklarını, kaloriferdeki arızanın giderilmesi için uğraştıklarını, 300 adet yeni yatağın da geldiğini ve eskileriyle değiştirileceğini söylediler.

Bunun üzerine eylem bir süre daha devam ettirilerek sona erdirildi. Yurt önüne gelen polisler ise desteğe gelen öğrencileri yurt çevresinden uzaklaştırmaya çalıştı.

Haziranlar'ı Yeni Ekimler'e taşımak için ileri!

Yaşasın sosyalist işçi-emekçi iktidarı!

Yeni bir resim çizmenin, yeni bir tarih yazmanın zamanıdır. Bunun için 96 yıl önce işçi ve emekçilerin en önemli ve hala daha aşılamamış olan iktidar deneyiminin, Ekim Devrimi'nin ışığında ilerlemeliyiz.

Haziran'ın sokaklarının üzerine kaplamıştır Paris'in gökyüzü. İşçi sınıfının elinde Ekim'in açtığı yolun haritası. Ayak sesleri duyulur geleceğe yürüyenlerin...

Haziran Direnişi ile toplum, uzun süredir gömüldüğü sessizlikten sıyrıldı. Korku duvarlarını yıkan toplum, günlerce sokaktaydı ve bütün dünyanın gözü direnişteydi. Artan baskıya karşı, yaşama müdahaleye karşı bir öfke patlamasıydı. Barikatlarda, parklarda kurulan ortak yaşamda bu düzene dair umutların tükendiğini ve yeni bir yaşam arayışını gördük. Hareket ilerleyecek perspektiften yoksun kalınca sönümlendi. Hareketin sokaktaki çatışma hali geriye çekilmiş olsa da sömürüye, saldırganlığa, gericiliğe karşı öfke birikmeye devam ediyor. Haziran Direnişi'ne dair değerlendirmelerimizde sıkça söylediğimiz gibi işçi sınıfının mücadele alanında talepleri ile yer almaması sürecin tıkanmasının belirleyici noktalarından biriydi.

Doğanın talanla yaşanamaz hale getirildiği, işçi ve emekçilerin kötü çalışma ve yaşam koşullarına mahkum edildiği, emperyalist savaşlar ve saldırganlıkla tüm dünyanın kan gölüne çevrildiği, açlığın ve yoksulluğun pençesinde kıvrandırıldığı bir barbarlık, bir ücretli kölelik düzenindeyiz. Kapitalizm bu kadar pervasızca saldırıyor, çünkü korkuları büyüyor ve buhranlarının sonuçlarını yaşıyor.

Saltanat koltuklarında oturan patronlar an be an sömürü planlarını yaparken işçi ve emekçilerin devrimci mücadelesini güçlendirmek sınıf devrimcilerinin önündeki önemli bir görev olarak durmaktadır. Haziran Direnişi'nin yarattığı coşku ve mücadele deneyimi ile işçilerin, emekçilerin, gençlerin, kadınların yaşadıkları sorunlara karşı örgütlenmesini, taleplerle sokağa çıkılmasını sağlamak için çabanın yoğunlaştırılması gerekiyor.

Taleplerimizle sokağın sesi yükselmeli!

İnsanlık ve doğaya sömürden, yıkımdan başka bir

şey sunmayan bir kapitalizm gerçeği var. Sermaye sınıfı ve AKP hükümeti yarattığı sorunların içerisinde işçileri, emekçileri, gençleri, kadınları, ezilen halkları can çekistirirken, emeğimiz sömürülürken, düşüncelerimiz kelepçelenirken, geleceğimiz karartılırken yaptıkları icraatları allayıp pullayarak sunuyor ve kalın bir sis perdesi ile gözleri görmez kılmaya çalışıyor.

Sermayenin sözcüsü düzen partileri seçim çalışmalarını bir süredir yürütüyorlar. Haziran Direnişi'nin etkisini kırmaya çalışanlar var, direniş sürecindeki AKP karşıtlığını arkasına alıp hesap sorma çabasında olanların çözüm arayışını sandığa sıkıştırırmaya çalışanlar var. Yoğunlaştırılmış vaatler, yalanlar sürecine start verilirken bir taraftan da kıdem tazminatı örneğinde olduğu gibi haklar gasp edilmeye çalışılıyor, örgütlenmeye dönük saldırganlık artıyor. Hızlısından en göze çarpanlarını sıralasak: Taşeronlaştırma, esnek çalışma, açlık sınırının altında ücretler, iş cinayetleri... "En az üç çocuk" denilerek

kadınların eve hapsedilmesi, kadına yönelik şiddetin % 1400 artması... Eğitimin, sağlığın ticarileştirilmesi... Artan diplomalı işsizlik, geleceksizlik... Demokrasi paketi, sahte barış söylemleri, Rojava sınırına dikilen utanç duvarı...

Tepeden tırnağa örgütlü bir şekilde sermaye sınıfının diktatörlüğü karşımızda. Ve seçimler bu diktatörlüğün üzerini örtmektedir, sözde toplumun kendi seçimini yaptığı demokratik süreçler olarak gösterilmektedir. Ve başka bir alternatif bulamayan emekçiler dört yıldan dört yıla "geleceklerini" belirlemektedirler, güya "sorunlarını çözecek" kişi veya partilere yüzlerini dönmektedirler.

Sorunlarımız bu kadar derin ve yoğunken işçi ve emekçilerdeki sandık yanılısamasını kırmalıyız. Düzen partilerinin yalanları bir yana, ülkeyi yeniden kurmaya çalışanların, burjuva cumhuriyetini savunanların, burjuvazinin bayrağına sarılanların karşısına birliğimizi ve örgütlülüğümüzü güçlendiren devrimci bir mücadele hattıyla çıkmalıyız. Sermaye diktatörlüğünün tüm baskı ve yasaklarına rağmen sokağın sesini yükseltmeliyiz.

Ekim Devrimi işçi sınıfına ve ezilen halklara yol gösteriyor!

Kapitalizmden, bu çürümüş düzenden işçi ve emekçiler, gençlik hiçbir şey beklemiyor. Karşısında gördüğü resim; geleceksizlik ve karanlık. Bu resmin kötü görünen yerlerini silerek sorunun çözülmeyeceği de aşikar. Paris Komünü'nde, Ekim Devrimi'nde işçilerin insanlık adına çizdiği toplum tarihin sayfalarında.

Yeni bir resim çizmenin, yeni bir tarih yazmanın zamanıdır. Bunun için 96 yıl önce işçi ve emekçilerin en önemli ve hala daha aşılamamış olan iktidar deneyiminin, Ekim Devrimi'nin ışığında ilerlemeliyiz.

Esenyurt'ta komitelerle hazırlıklar sürüyor

Esenyurt Yeşilkent Mahallesi'nde gece çalışması ve devrimci siyasal faaliyet yoğunlaşarak devam ediyor. Gece çalışması kapsamında mahalle komitesi bir toplantı gerçekleştirdi.

Toplantıda geçtiğimiz günlerde gerçekleşen Alevi miting üzerine değerlendirme yapıldı. Miting değerlendirilirken aynı zamanda AKP hükümetinin son dönemde işçi ve emekçilere yönelik baskı ve saldırı politikalarına karşı güçlü bir teşhir çalışmasının gerekliliği tartışıldı. Toplantı gece çalışmasının değerlendirilmesinin ardından önümüzdeki günlerde gerçekleşecek etkinlik ve işçi toplantısının ön sürecinde örülecek faaliyetinin planlaması yapılarak son buldu.

Toplantı sonrasında Yeşilkent Mahallesi'nde yoğun yazılama yapıldı ve etkinlik çağrısının bulunduğu afişler asıldı. İşçi ve emekçilerin gerçek kurtuluş umudu sosyalizm, sokaklara işlendi. Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu imzasıyla "Özgürlük, Devrim, Sosyalizm!" şiarları sokaklara ve caddelere yazıldı. Faaliyet mahalledeki emekçiler tarafından yoğun ilgi ile karşılandı. Faaliyet esnasında tanışılan emekçiler 30 Kasım'da gerçekleşecek gece ve 17 Kasım'da gerçekleşecek etkinliklere çağrıldı.

Kızıl Bayrak / Esenyurt

Her yer Feniş, her yer direniş!

Merhaba dostlar,

Bizler İzmir Kırıklar 1 No'lu F Tipi Cezaevi'nden BDSP'li Gezi tutsaklarıyız. Öncelikle haklarınızı almak için yaktığınız direniş ateşini selamlıyoruz. Dostlar, tutsak olsak da direnişinizi takip ederek ve sizlere selam göndermeyi bir borç ve görev bilerek mektup yazıyoruz.

Dostlar, uzun bir zaman boyunca maaşlarınızı alamama, aldığınız zaman ise zaten çok az olan maaşınızın bir kısmını alma sorununu yaşadınız. Zaten zor olan geçiminizi sürdürmeye çalıştınız. Siz zorla geçinirken patronunuz Sedat Aloğlu malına mal, mülküne mülk, parasına para katmaya devam etti. Gazete sayfalarında Aloğlu dünden bugüne nasıl zenginleştiğini tam sayfa anlattı. Bu zenginliğini sizin emeğinizi sömürerek sağladığını hepimiz biliyoruz. Bu süreç içerisinde bir de sendika ve baş temsilcinizden darbe yediniz. Sizler, üretenler maaşlarınızı alamazken, baş temsilci gününü gün ediyordu. Tüm bu yaşananlara karşı artık tepkisiz kalmamanın, patronun keyfi tutumları karşısında durmak için eylem kararı aldınız. Önce vardiya çıkışlarında "Yönetim istifa!", "Susma sustukça sıra sana gelecek!" sloganlarını atarak eyleminizin ilk kıvılcımını yaktınız. Bu süreç içinde temsilciniz, yaşanan sorunların çözümü için vardiya girişi ve çıkışlarınızda bildiri dağıtan sınıf kardeşlerinize müdahale etmeye çalışarak aslında sizlerin yanında olmayıp da işverenin yanında olduğunu bir kez daha gösterdi.

Dostlar, bu süreç içinde bazı saldırılarla karşı karşıya kaldınız. İş durdurma eyleminin 5. gününde Çelik İş Genel Başkanı fabrikaya gelerek sizlerin umudunu kırmaya ve birliğinizi bölmeye çalışan bir konuşma yaptı. Sizlerin çıkarlarını savunacağına patronun yanı sıra tavır takınarak eyleminizi kırmak için türlü oyunlar oynadı. Sendika ağası sandık kurarak güya eyleme devam kararını sizlerin için verin dedi. Sizler "eylemliliğe devam, biz hakkımızı böyle alacağız" diyerek sendika ağası ve patrona tok bir cevap verdiniz. Bütün bu eylemlilik karşısında işveren paranızı yatırmak zorunda kaldı. Sizler, Feniş Alüminyum direnişçileri bu süreçte belirli kazanımlar elde ettiniz. Birincisi, eylemliliğe geçme sebebi olan maaşlarınızı aldınız. İkincisi birliğinizi, kararlılığınızı ve

üretimden gelen gücünüzü görmüş oldunuz.

Direniş içerisinde temsilci seçimine gidildi. Bu süreçler boyunca kıllarını bile kıpırdatmayan, eylemlerinizi bitirmek için uğraşan temsilciler istifa etti. Yeni yapılan temsilci seçimine sizler tercihinizi taban inisiyatifinin ön plana çıkaran adaylardan yana kullandınız. Sendikadan çıkarıldığı adayları büyük farkla sandığa gömdünüz. Bu büyük bir kazanımdır. Sizler tarafından yaşanan bu önemli kazanım diğer fabrikadaki işçilere öğretici olacaktır.

Dostlar, bütün bu yaşanan süreçler sonrasında patronunuz maaşlarınızı yine vermeyerek arsızlığını tekrar gösterdi. Dahası kıdem hakkınıza saldırıldı. Bu saldırı karşısında tekrardan direniş kararı aldınız. Bu direniş sizler ve sizleri destekleyenlerle büyüyor. Yürüyüşler, basın açıklamaları, oturma eylemleri ve fabrika işgali bunlardan birkaçı. Dostlar, direniş kazanmak için daha bir kaç ay önceki pratiğinize bakmanız yeterli olacaktır. Orada sizin tecrübeleriniz, kararlılığınız ve kendi inisiyatifiniz duruyor. Bunları daha da harmanlayıp direnişe devam etmelisiniz.

Dostlar, ücret ve kıdem tazminatı işçi sınıfının kan ve can bedeliyle kazanmış olduğu ve bu nedenlerle asla vazgeçmeyeceği iki temel hak. Bu yüzden direnişçi Feniş Alüminyum işçileri sadece kendileri için değil aynı zamanda Türkiye işçi sınıfı için direnmektedirler. Direnişçi Feniş Alüminyum işçileri kazanırsa Türkiye işçi sınıfı kazanacak, kaybederse Türkiye işçi sınıfı kaybedecektir.

Sizler, direnişçi Feniş Alüminyum işçileri, haksızlığa karşı çıkarak bir bayrak yükselttiniz. Bizler de milyonların başkaldırdığı Gezi Direnişi'nde yer alarak haksızlığa ve adaletsizliğe karşı başkaldırdık. Ve bu yüzden de tutuklandık. Bizler biliyoruz ki içerde ve dışarıda, zulmün olduğu her yerde direniş vardır ve varolacaktır.

Sizleri tekrardan Gezi Direnişi'nin tüm coşkusu ve kızılıyla, tüm devrimci coşkumuzla selamlıyoruz.

Özgür günlerde ve mücadele alanlarında görüşmek üzere.

Yaşasın Feniş direnişimiz!

Her yer Feniş, her yer direniş!

BDSP'li Gezi tutsakları / İzmir

Direnişe karşı 'cadı avı' sürüyor

Sermaye devleti Haziran Direnişi'nin ardından başlattığı 'cadı avı'nı sürdürüyor. Direniş sırasında büyük korkuya kapılan düzen temsilcileri soruşturma, sürgün ve gözaltılara devam ediyor. Son aylarda onlarca kişiyi tutuklayarak F tiplerine gönderen sermaye mahkemeleri, şimdi Gezi'ye özel ekipler kurarak soruşturulan kişi sayısını arttırdılar.

"Bin soruşturma"

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı, gösterilere katılanlarla ilgili olarak "Toplantı ve gösteri yürüyüşleri yasasına muhalefet" suçundan 6 ayrı iddianame hazırlayarak 137 kişi hakkında dava açmıştı. "Kamu malına zarar verme", "Görevli polise direnme" gibi suçlarda sürdürülen soruşturmalar ise tek bir soruşturma dosyasında birleştirildi. Devam eden soruşturmada 500 kişilik şüpheli sayısının arttığı öğrenildi. Ankara Emniyeti Güvenlik Şube'de oluşturulan özel ekip, 1 ay süren eylemlere ilişkin MOBESE, polis kamerası ile TV görüntüleri üzerinden incelemesini sürdürerek yeni "şüpheliler" belirledi. Emniyet, görüntülerden tespit ettiği kişileri "şüpheli" olarak savcılığa bildirdi. Savcılık da bu kişileri soruşturma dosyasına ekledi. "Şüpheli" sayısının şimdiden 800'ü bulunduğu ifade edildi. Bu kapsamda açılan davaların da eklenmesiyle Ankara'daki Gezi eylemlerinde sanık sayısının 1000'e çıkması bekleniyor.

Sürgünler devam ediyor

Direnişe yönelik yargı terörü tüm hızıyla sürerken okullarda da sürgünler devam ediyor. Geçtiğimiz haftalarda Ankara'da bulunan 100'ü aşkın okul yöneticisi ve müdürü sürgün edilmişti.

Bu hafta ise Gebze Anadolu Lisesi İngilizce öğretmenini Meral Akkaya hakkında Facebook'taki fotoğraflarına dayanarak soruşturma açıldı. Eğitim-İş Sendikası üyesi olan Akkaya, açılan soruşturmanın ardından Kandıra Ballar Köyü'ndeki ortaokula tayin adı altında sürgün edildi.

Gebze'de soruşturma terörü için eğitim denetmenlerinin görevlendirildiği, bir dizi okulda öğrenciler üzerinden öğretmenlerin hedef alındığı ifade ediliyor.

Feniş'te direniş sürüyor!

Feniş işçileri, hakları için bir yandan işgali sürdürürken, bir yandan da eylemler gerçekleştiriyorlar.

Feniş işçileri bir yandan direnişlerini sürdürürken bir yandan da iş cinayetinde hayatını kaybeden Feniş işçisi Nizamettin Önelge için yaptığı eylemlerle Sedat Aloğlu'nun da arkadaşlarının ölümünden doğrudan sorumlu olduğunu söylüyorlar.

Feniş işçisi iş cinayeti kurbanı!

8 Kasım günü çalıştığı inşaattan düşerek ağır yaralanan Feniş işçisi Nizamettin Önelge 9 Kasım'da hayatını kaybetti.

Feniş patronunun ücretlerini ve tazminatlarını gasp ettiği işçilerden Nizamettin Önelge, yevmiyeci olarak inşaatta çalışmak zorunda kalmıştı.

Önelge'nin hayatını kaybetmesiyle patronların işlediği cinayetlere bir yenisini daha eklendi. Önelge'nin çalıştığı inşaatta işçi güvenliği önlemlerini almayan inşaat sahibi kadar, haklarını gasp ederek inşaatta çalışmak zorunda bırakan Feniş patronunun da ölümünden sorumlu olduğunu söyleyen işçiler 12 Kasım günü Önelge için yaptıkları yürüyüşte fabrikadan başlayarak Gebze merkeze kadar yürüdüler. Kent Meydanı'nda bir açıklama yapan işçiler Önelge'nin ölümünden patron Sedat Aloğlu'nun sorumlu olduğunu ifade ettiler. Eyleme DHL işçileri, BDSP ve ÜİD-DER de destek verdi.

Volkan Yaraşır'dan eğitim semineri

Feniş işçilerine, direniş alanında eğitim seminerleri veren araştırmacı yazar Volkan Yaraşır 11 Kasım günü yine fabrikada işçilerle biraradaydı.

"Emek-sermaye çelişkisi" üzerine anlatım yapan Yaraşır, sermaye sınıfı ile işçi sınıfının uzlaşmaz çelişkisini anlattı. Patronların, işçilerin alması gereken ücretten çalarak kârı, zenginlikleri elde ettiklerine işaret etti. Patronların, işçileri yoksulluk ve açlıkla 'terbiye' ederek kölece çalışma koşullarına mahkum etmeye çalıştığını bir yandan da banka kredisi ve kredi kartları ile de borçlandırarak sisteme bağımlı hale getirdiğini ve hareketsiz bıraktığını belirtti.

Feniş fabrikasında dayanışma ziyaretleri

Direnin 68. gününde Halkların Demokratik Partisi (HDP) direnişteki Feniş işçilerini ziyaret etti. Saat 15.00 civarında fabrikaya gelen HDP bileşenleri, direnişle dayanışmayı yükselteceklerini belirttiler.

Direnisteki Feniş işçilerine Hak-İşe bağlı Büro-İş Sendikası da 13 Kasım'da bir ziyaret gerçekleştirdi. Direnişi selamlayarak mücadelelerine dair sohbet ettiler.

Kızıl Bayrak / Gebze

ODTÜ'de işçiler grev dedi

ODTÜ'de bulunan işçiler, 13 Kasım günü sendikaları Tez Koop-İş eşliğinde toplu sözleşme sürecine kayıtsız kalan yönetimi protesto ettiler.

ODTÜ Rektörlük binası önünde biraraya gelen işçiler "Kızılı erkekli direniyoruz!", "Taşeron işçisi köle değildir!" dövizleri ile eyleme başladılar. Burada okunan basın açıklamasında "yaşanan toplu iş sözleşmelerinde anlaşmaya varılmadığı, işveren sendikasının bu süreçte olumlu adım atmadığı için sürecin grev aşamasına geldiği söylendi. Bu süreçte teklifi kabul eden Kamu-İş'in de güvenilirliğini yitirdiği ifade edilerek "patron sendikasının yanında olduğunu bir kez daha göstermiştir" denildi. Kamu-İş'in işbirliği teşhir edildi.

Basın açıklamasının ardından Rektörlük kapısına grev kararı asıldı. 24 Kasım'a kadar toplu sözleşme sürecinde olumlu bir durum yaşanmazsa tüm işçilerle birlikte greve gidileceği söylendi. Buradaki eylem programı sonlandırıldıktan sonra ODTÜ içerisinde bir yürüyüş gerçekleştirildi.

Ekim Gençliği / ODTÜ

BDSP'den Punto işçilerine ziyaret

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP) direnişlerinin 94. gününde Punto işçilerini ziyaret etti.

13 Kasım'da direnişçi işçileri ziyaret eden BDSP'liler "Punto'da direniş kazanacak! Yaşasın sınıf dayanışması!" şiarlı ozalit açarak sloganlarla direniş alanına yürüdüler. Sınıf devrimcileri "Punto'da direniş kazanacak!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!" sloganlarıyla işçilerin yanına yürürken direnişçi işçiler de "Yaşasın sınıf dayanışması!" sloganıyla onları karşıladılar.

Direnin alanına gelindiği zaman sloganlar hep birlikte atılmaya başlandı.

Direnin işçiler adına destek ziyaretine gelenleri selamlamak için konuşma yapan Ramazan Aygün, hem gerçekleştirdikleri bu ziyaret için hem de sık sık ziyaret ederek de desteklerini sundukları için BDSP'lilere teşekkür etti.

Aygün'ün konuşmasının ardından BDSP adına bir konuşma yapıldı. Konuşma üç ayı aşkın bir süredir direnen işçilerin selamlanmasıyla başladı.

Konuşmanın devamında işçilerin sendikalaşma haklarını kullandıkları için işten atıldıkları ifade edilerek, direniş aynı kararlılıkla devam ettiği sürece işçilerin kazanacağı belirtildi. Son olarak başta kıdem tazminatının gaspı olmak üzere işçi sınıfına yönelik saldırıların olduğu bir dönemde sergilenen direnişin diğer işçiler açısından da örnek olduğu ifade edilerek konuşma sonlandırıldı.

Yapılan konuşmaların ardından halaylar çekilerek sloganlar atılmaya devam etti. Ziyaret işçilerle yapılan sohbetlerin ardından sonlandırıldı.

İşçiler bir yandan direnişlerini sürdürürken bir yandan da 22 Kasım Cuma günü gerçekleştirecekleri dayanışma etkinliğinin hazırlığını yapıyorlar. Etkinlik 22 Kasım'da Zeytinburnu Belediyesi Kazlıçeşme Adeniz Salonu'nda yapılacak.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Gezi Direnişi yarılanamaz!

Gezi ruhuyla, 26 Kasım'da İzmir Adliyesi'ne!

Taksim Gezi Parkı'nın sahiplenilmesi ile başlayan direniş, yıllardır yoğun baskı ve sömürü koşulları altında yaşatılan milyonlar tarafından büyütülmüş, tüm devlet şiddeti, polis terörü ve medya karalamalarına karşın gün geçtikçe sokaklara, meydanlara, kentlere taşmıştır.

Bu süre zarfında, binlerce insan yaralanmış, 6 genç insanımız katledilmiş, onlarcası sakat bırakılmış ve yine onlarcası tutuklanmıştır. Sermaye devleti, bu süreç boyunca acz içerisinde saldırmış, elindeki tüm mekanizmaları, kolluk güçlerini, medyasını, yargı terörünü seferber etmiş ancak meydanların zapt edilmesini, sokağın gücünü engelleyememiştir.

Gaz bombaları, TOMA'ları ve mermileriyle saldıran sermaye devleti, ardından medya terörünü devreye sokmuş, hedefler göstermiş mücadeleyi bölmeye çalışmıştır. Aynı zihniyet, kitle hareketinin yavaş yavaş zayıflamasını fırsat bilerek, tutuklama terörünü devreye sokmuştur. Dün iktidarın talimatıyla kullanılan gaz bombaları ve plastik mermilerin yerini bugün aynı talimatlarla devreye sokulan yargı terörü almıştır. Saldırı boyut değiştirmiş, en başta ilerici, devrimcilere dönük bir cadı avına dönüştürülmüştür. Bu kapsamda, İzmir'de de Temmuz ayının başından itibaren ardı ardına yapılan operasyonlar, ev baskınları ile 59 kişi tutuklanmıştır.

Bugün 24 kişi hala Şakran ve Kırıklar hapishanelerinde tutuklu bulunmaktadır.

Yanısıra, Manisa, İzmir, Ankara, Adana ve İstanbul başta olmak üzere bir çok kentte binlerce kişiye soruşturmalar ve davalar açılmaktadır.

İzmir'de Gezi operasyonlarının üçüncü dalgasında tutuklanan BDSP'li sınıf devrimcileri ve genç komünistlerin ilk mahkemesi ise tutuklandıktan ancak 5 ay sonra, 26 Kasım'da görülecektir. Bunun kendisi burjuva hukukunun bile hiçe sayıldığı, "adil ve bağımsız" yargının sadece kurulu kapitalist sistemin bekası ve çıkarları için uygulandığının açık göstergesidir.

İnsanlık onuru işkenceyi yenecek!

Bugün Antalya'da, Sincan'da, Edirne'de, Şakran'da, Kırıklar'da yapılmak istenen şey, devrimci iradenin teslim alınmaya çalışılmasıdır. Şakran'da kadın tutsak

Elif Kaya hapishaneye getirildiği ilk gün "ince arama adı altında" çıplak aramaya zorlanmıştır, görüşçülere de benzer yıldırma politikaları uygulanmaktadır. Hasta tutsaklar sağlık kontrolüne götürüldüklerinde kelepçe takılmak istenmektedir. Gezi Direnişi'ni sindirmeye yönelik geliştirilen operasyon sonucunda tutuklanan Burcu Koçlu, ağır kas rahatsızlığı olmasına rağmen halen cezaevinde tutulmaktadır.

Kırıklar F Tipi'nde de içerideki devrimci tutsaklara dönük baskılar gün geçtikçe artırılmaktadır. Devrimci tutsaklar, adli tutsak muamelesine maruz bırakılmakta, telefon görüşlerinde tekmi dayatılarak, telefon görüşleri engellenmektedir. Hücre cezaları ardı sıra gelmekte, tutsaklar tecrit altına alınmaktadır.

Bu daha başlangıç...

Sermaye devletinin içerde devrimci tutsaklara yönelik uyguladığı baskı ve şiddet, dışarda da işçi ve emekçilere uygulanmaktadır. Bugün binlerce işçinin geleceğini ilgilendiren kıdem tazminatı hakkı gasp edilmek isteniyor. Kadın istihdam projesi adı altında kadınlar eve kapatılmak isteniyor. "Kızlı-erkekli" tartışması ile bir taraftan gençliğin üzerindeki denetim mekanizması yoğunlaştırılıyor, öte yandan bütün bir topluma koyu bir gerici dayatılıyor.

Sermaye devletinin, nesnel olarak yılların birikimi üzerinden yükselen kitle hareketinin önünü kesme şansı yoktur. Kitle hareketi yıllara yayılarak toplumun derinliklerinde mayalanmış ve Gezi Direnişi ile su yüzüne çıkmıştır. Hareketin karşısında ezberi bozulan sermayenin temsilcisi AKP iktidarı, hareketi öncüsüz bırakma saldırısı ile öncelikle devrimcileri hedef almıştır. Oysa bu topraklarda zindan direnişleri, devrimci iradenin ne denli kuvvetli olduğunu sermaye sınıfına defalarca ve defalarca göstermiştir.

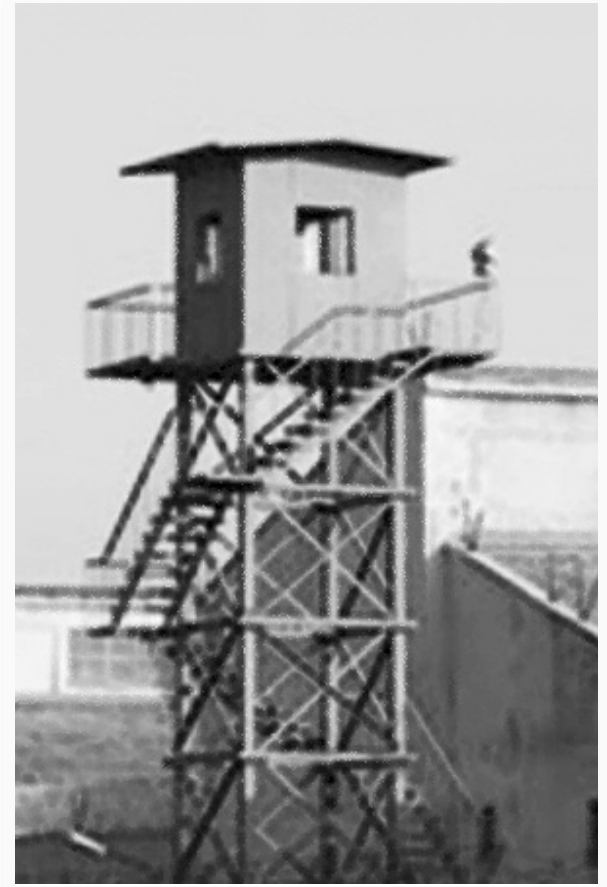
Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu olarak, tüm işçileri, emekçileri, ilerici, devrimci ve demokratları Gezi davasına, Gezi Direnişi'ne ve Gezi tutsaklarına sahip çıkmaya, 26 Kasım'da, İzmir Adliyesi'nde (Bayraklı) olmaya çağırıyoruz.

Tarih: 26 Kasım Salı

Yer: Bayraklı Adliyesi

Saat: 09.00

Bağımsız Devrimci Sınıf Platform

Malatya E Tipi Hapishanesi'nde açlık grevi bitirildi

Malatya E Tipi Hapishanesi'nde tutsakların başlattığı açlık grevi kazanımla bitirildi.

Halkın Günlüğü gazetesinin haberine göre Malatya E Tipi Hapishanesi'ndeki baskı ve uygulamalardaki keyfiyete karşı süresiz-dönüşsüz açlık grevi başlatan TKP/ML ve MKP dava tutsakları, 13 günlük eylemin sonunda taleplerin kabul edilmesi üzerine eylemi bitirdiler.

Tutsakların 25 Ekim günü başlayan açlık grevine çıkılmasına neden olan ve idarenin geri adım attığı uygulamalar şöyleydi:

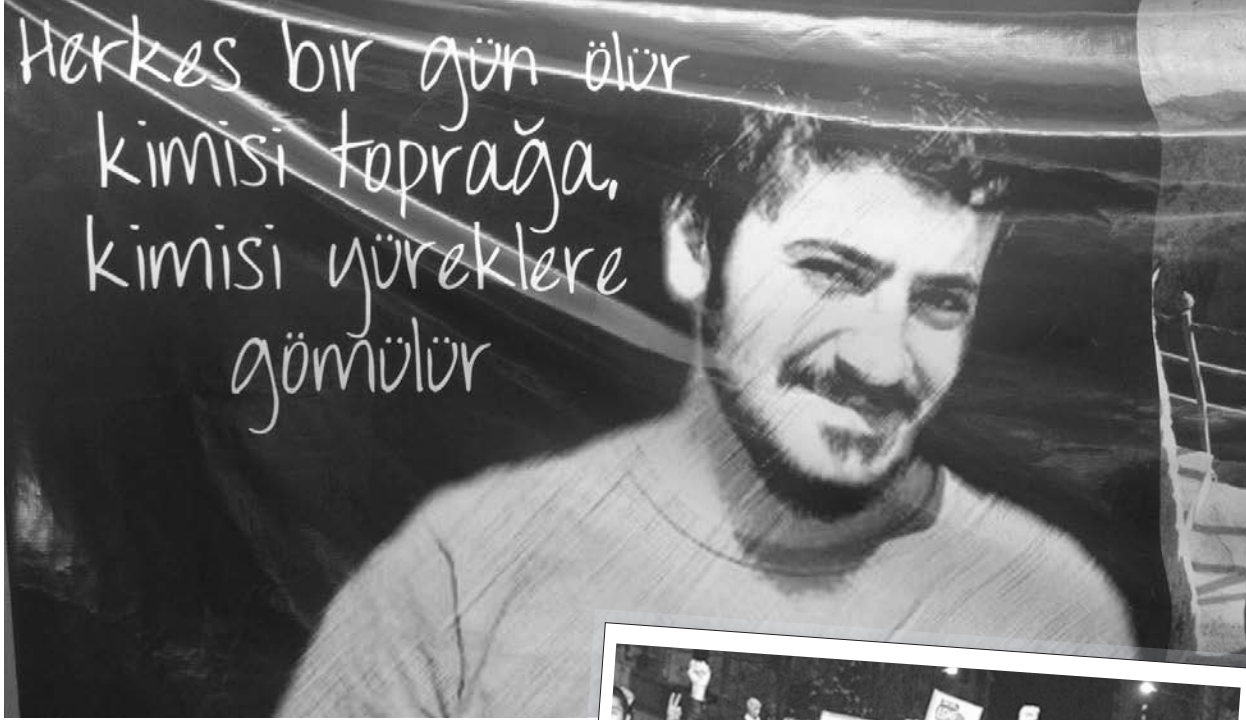
- 1- Hastaneye götürülürken ters kelepçe ve kol saati çıkartması.
- 2- Mahkemeye çıkarılırken ters kelepçe takılması.
- 3- Hasta tutsakları hastaneye götürülmeyerek hapishane revirinde tedavi yerine işkence yapılması.
- 4- Ziyaretçilere yönelen, ince arama adı altında cinsel taciz, çıplak arama saldırıları.
- 5- Kırılan masa sandalye gibi demirbaş kapsamına giren eşyaların yenilenmesi gereken masrafların tutsaklardan alınması.
- 6- Haftalık iki saat olup bir saate indirilen spor hakkının sohbet haklarının olmaması, koşu arası sohbet haklarının kaldırılması.
- 7- Hastaneye götürülürken ters kelepçeli muayene edilmesi."

Tutsaklar sürgün edildiler

Açlık grevi nedeniyle tutsaklardan Erdi Sıdar, Selçuk Çelik ve Hıdır Bakır'ın Kırıkale F Tipi Hapishanesi'ne sürgün edildiği belirtildi. Ayrıca tutsakların ailelerinden alınan bilgilere göre, Hıdır Bakır'ın darp edildiği öğrenildi.

“Halkın adaletinden kaçamayacaksınız!”

Ali İsmail Korkmaz'ın katledilmesi ile ilgili davanın Eskişehir'den Kayseri'ye alınması kararı, sokaklara çıkan binler tarafından protesto edildi.

Ali İsmail Korkmaz davası Kayseri'ye kaçırıldı

Eskişehir'de Ali İsmail Korkmaz'ın dövülerek öldürülmesine ilişkin davanın görüldüğü Eskişehir 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 'güvenlik' gerekçesiyle yargılamanın başka bir ilde yapılmasına yönelik Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğü'ne yaptığı başvuru neticelendi.

Konuya ilişkin Eskişehir Valiliği, İl Emniyet Müdürlüğü ve Cumhuriyet Başsavcılığı'nın raporunu inceleyen Ceza İşleri Genel Müdürlüğü, Korkmaz davasının güvenlik gerekçesiyle başka bir ilde görülmesine karar verdi. Kararı değerlendiren konuyla yetkili Yargıtay 5. Ceza Dairesi ise davanın Kayseri'de görülmesine karar verdi. Buna göre, Korkmaz davası Kayseri Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülmeye başlanacak.

Yer değişikliği protesto edildi

12 Kasım'da Eskişehir Espark önünde biraraya gelen kitle “Davayı kaçırabilirsiniz ama halkın adaletinden kaçamayacaksınız” pankartı açarak, sloganlarla valilik binasına doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş polis barikatıyla kesilerek engellendi. Burada “Polis simit sat, onurlu yaşa”, “Sık bakalım...”, “Ali'nin katili AKP'nin polisi!” sloganlarını atan kitle polis barikatının kaldırılmasını istedi. Polis barikatının geri çekilmesi ile valiliğe yakın bir mesafede açıklama yapıldı.

Emek ve Demokrasi Güçleri adına basın açıklamasını Eğitim-Sen Şube Başkanı Ender Pervane yaptı. Pervane, davanın Kayseri'ye kaçırılmasını protesto ederek, davayı kaçırıp katilleri aklamaya, delilleri karartmaya çalışanların, halkın adaletinden kaçamayacağını vurguladı.

Katil polis Şahbaz'ı avukatlar bile görmeyecek!

Katil polis Ahmet Şahbaz'ın Ankara'da süren yargılaması sırasında mahkeme heyeti SEGBİS ile uzaktan ifade almayı kabul etmişti. Elektronik sistemle Şahbaz'ın savunması Urfa'dan alınacak. Ankara 6. Ağır Ceza Mahkemesi, Ethem'in ailesi adına davaya giren avukatlara Urfa'da bulunmaları için davetiye göndermedi. Bu nedenle müşteki avukatları, sadece Ankara'daki mahkeme salonundan telekonferans yoluyla sanığa soru sorma durumunda olacak.

Katil polis Şahbaz ilk duruşmaya, peruk, takma bıyık, takma kaş ve gözlükle gizlenerek gelmiş, kimliğin gizlendiği anlaşılmışa rağmen mahkeme heyeti, suç olan bu eylemi tutanağa geçirmemişti. İlk duruşmada yapılması gereken kimlik tespiti yapılmamış, dava dosyasında sanığın fotoğrafı ve nüfus kimlik fotokopisi bile konulmamıştı.

“Evlatlarımızı alana kadar sokakları bırakmayacağız!”

Gezi Tutsak Aileleri İstanbul ve İzmir'de her hafta yaptıkları eylemlerine devam ediyorlar.

İstanbul

Gezi Tutsak Aileleri Platformu Galatasaray Lisesi önünde gerçekleştirdiği eylemin 20. haftasında tutsaklara özgürlük istedi.

Oturma eyleminde ilk olarak Kamber Saygılı bir konuşma yaptı. Hükümetin sözde ahlak bekliliği yaparak “kızıl erkekli” öğrenci evlerine saldırdığını ifade eden Saygılı, resmi genelevlerin olduğunu ve devletin buralardan vergiler aldığını hatırlatarak iktidarın ahlak anlayışını teşhir etti.

Platform adına basın açıklamasını ise tutsak Haydar Akdeniz'in kardeşi Kezban Akdeniz okudu. Açıklamada, hükümetin gençliğe yönelik yeni saldırılar hazırladığı belirtilerek bunun nedeninin ise Gezi eylemlerinde gençliğin ön planda yer alması olduğu söylenerek bu saldırıların gençliğin özgürlük talebini engelleyemeyeceği ifade edildi.

Açıklamada Ali İsmail Korkmaz'ın ölümüyle ilgili davanın 20 Kasım'da, Mehmet Ayvalıtış davasının ise 21 Kasım'da Kartal'da görüleceği duyurularak sahip çıkma çağrısı yapıldı.

İzmir

Gezi tutsak yakınlarının bu haftaki oturma eylemine “Arkadaşımı merak ediyorum”, İzmir Kadın Platformu da destek verdi. 9 Kasım'da gerçekleşen eylemde Gezi Tutsak Aileleri, yakınları ve arkadaşlarıyla birlikte İş Bankası'na doğru yürüyüşe geçti. Önde direniş tutsaklarının resimlerini taşıyan kitle sık sık “Gezi tutsakları yalnız değildir!”, “Bu daha başlangıç mücadeleye devam!”, “İçerde dışarda hücreleri parçala!”, “Devrimci tutsaklar onurumuzdur!”, “Katil devlet hesap verecek!” sloganları attı.

Yürüyüş sırasında Antalya Hapishanesi'nde kadın tutsakların erkek gardiyanlar tarafından taciz edildiği konuşmalarla teşhir edildi. Devletin şiddet, baskı ve taciz politikalarının birçok hapishanede uygulandığı söylendi.

Basın açıklamasında ise “Faşist devlet terörü bir kez yakılan bu isyan ateşini söndüremeyecektir. Gezi tutsak aileleri olarak bizler sokağın gücünü yeniden keşfettik ve evlatlarımızı alana kadar da sokakları bırakmayacağız.” denildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul - İzmir

Kartal'da "Özgürlük, devrim, sosyalizm!" şiarı yükseldi!

BDSP, "Özgürlük, devrim, sosyalizm!" şiarıyla örgütlediği etkinliklerin ilkini Kartal'da gerçekleştirdi.

7 Kasım'da Hasan Ali Yücel Kültür Merkezi'nde gerçekleştirilen etkinlik, açılış konuşmasıyla başladı.

"Bu daha başlangıç mücadeleye devam diyenler hoşgeldiniz!" denilerek başlayan açılış konuşmasında işçiler, emekçiler, kadınlar, gençler, baskı ve asimilasyon dayatmalarına maruz kalan halklar, Haziran Direnişi'nde sokakları terketmeyenler selamlandı.

Konuşmada, Yeni Ekimler'in Partisi'nin bu topraklarda sürdürdüğü devrim yürüyüşünün devam ettiği ifade edilerek komünist hareketin 15. yılında kararlılıkla sürdürdüğü sosyalizm mücadelesini büyütme çağrısı yapıldı.

Ayrıca devrim yürüyüşünde komünist hareketin gücünü devrim şehitlerinin bıraktığı mirastan, Habipler'in, Ümitler'in, Haticeler'in ve Alaattinler'in yükselttiği parti bayrağından aldığı vurgulandı.

Ardından tüm devrim şehitleri ve Gezi Direnişi sırasında yitirilen Abdullah, Ethem, Ahmet, Mehmet, Medeni, Ali İsmail ve Gülsuyu'nda çetelerin katlettiği Hasan Ferit için saygı duruşuna çağrı yapıldı. Saygı duruşu "Devrim şehitleri ölümsüzdür!" sloganıyla bitirildi.

Tutsak sınıf devrimcileri etkinliği selamladı

Saygı duruşunun ardından zindanlardan gelen

mektuplar okundu. İlk olarak Gezi Direnişi sonrasında İzmir'de tutuklanan Kırıklar ve Şakran cezaevlerindeki BDSP'li tutsakların mektubu okundu.

Tutsak BDSP'liler, Ekim Devrimi'nin 96. yılını kutladı ve komünist hareketin 'eğilmektense kırılmayı tercih eden' pratiğiyle bu mirasın taşıyıcısı olduğunu gösterdiğini ifade ederek şu sözlerle mektubu sonlandırdı: "Yoldaşlar, 'Özgürlük, Devrim, Sosyalizm!' şiarıyla örgütlediğiniz etkinliğinizi Kırıklar ve

Şakran'dan BDSP'li Gezi tutsakları olarak tüm devrimci coşkumuzla selamlıyoruz. Yüreklarimizin sıkılı yumruklarınızda attığını bir kez daha haykırıyor ve kavganın özgürlük kokan sokaklarında tekrar buluşmayı diliyoruz."

Ardından TKİP dava tutsaklarının yolladığı mesaj okundu. Etkinliğin selamlanmasıyla başlayan mesaj özgürlük, devrim, sosyalizm şiarının yeni Ekimler'i büyütme çağrısı olduğu ifade edilerek şu sözlerle sonlandırıldı: "Devletin katliamcı ve tecritçi politikalarının sonucu olarak bizler zindanlarda mücadeleyi yürütüyoruz. Sizlere Ekim Devrimi'nin 96. Yeni Ekimler'in Partisi'nin 15. yılında selam olsun. Partiyi kazandık partiyle kazanacağız!"

Zindanlardan gelen mesajların okunmasının ardından türkülerini seslendirmek için sanatçı Volkan Şahin sahneye çağrıldı. Şahin, Haziran Direnişi sırasında düşenler için yazdığı ezgiyi de seslendirerek beğeni topladı. Yaptığı konuşmayla da "96 yıl önce ayakların baş olabileceği gösterildi. Selam olsun 17 Ekim sabahına uyananlara" diyerek Ekim Devrimi'ni selamladı.

Sınıfın devrimci programı altında birleşme çağrısı

Ardından BDSP temsilcisi sahneye çıkarak bir konuşma yaptı. BDSP temsilcisi, 15 yıl önce atılmış

önemli bir adımın sonucu olarak biraraya geldiğini belirterek sözlerine başladı. 150 yıllık bilimsel sosyalizmin, 96 yıllık Ekim Devrimi'nin ve 15 yıllık mücadelenin temsilcisi olarak burada olduğunu ifade etti.

Konuşmanın devamında, devrim ve sosyalizm mücadelesini yürütmenin zor olduğu fakat komünistlerin işçi sınıfının tarihine yaslanarak ayakta kaldığı ifade edildi. Baskının, zulmün olduğu her yerde bir başkaldırının olacağı ifade edilerek komünistlerin bu başkaldırıya doğru yön vermek misyonunu taşıdığı söylendi. Haziran Direnişi'nde, bugüne kadar biriken öfkenin patladığı fakat işçi sınıfının öncülüğü olmadığı için bir sonuca ulaşamadığı ifade edilerek işçi sınıfının tarihsel rolüne işaret edildi. Bu nedenle işçi sınıfının örgütlenmesi gerektiğine vurgu yapıldı. İşçi sınıfının sosyalist iktidarını kurmak için sınıfın devrimci programı etrafında birleşme çağrısı yapıldı.

15 yıl önce işçi sınıfına öncülük edecek partinin kurulduğu ifade edilerek "Özgürlük, devrim, sosyalizm!" şiarının, devrimci sınıf programını her alana taşımak ve devrimci partiyi işçi sınıfıyla et ve tırnak gibi bütünleştirmek anlamına geldiği vurgulandı.

İşçi sınıfının diğer katmanlara öncülük edecek tek sınıf olduğu ifade edilen konuşma özgürlük, devrim ve sosyalizm mücadelesini büyütme çağrısıyla sonlandırıldı.

Feniş direnişçileri etkinlikte

Ardından sahneye "Her yer Feniş her yer direniş!" sloganıyla Feniş işçileri çıktı. Feniş işçileri adına yapılan konuşma, mücadelede kendilerini yalnız bırakmayan sınıf devrimcilerine teşekkür edilerek başladı. Konuşmanın devamında yaşadıkları süreç özetlendi ve hakları için fabrikayı işgal ederek direnişlerini sürdürdükleri belirtildi. Feniş işçileri de "Her yer Feniş, her yer direniş!" sloganıyla sahneden indi.

Coşkuyla sona erdi

Ardından Haluk Tolga İlhan şefliğinde Öteki Sesler Korosu sahne olarak Anadolu ve Karadeniz ezgilerini kendi tarzlarında seslendirdiler.

Gebze İşçilerin Birliği Derneği de gönderdiği mesajla etkinliği selamladı.

Mesajın okunmasının ardından Haluk Tolga İlhan sahne aldı. Büyük bir beğeniyle seslendirilen türkülerin ardından halay parçalarıyla bütün salonu halaya kaldırdı.

Musa Kurt da türkülerıyla sahne olarak etkinliğe katkı sundu. Kurt dinletisini "Yaşamak direnmektir" parçasıyla sonlandırdı.

Son olarak Karadeniz yöresine ait oyunlarıyla sahneye çıkan Halk Oyunları Ekibi'nin sergilediği performans etkinliğe katılanları da coşturdu.

Halayların ardından mücadeleyi büyütme çağrısıyla etkinlik sonlandırıldı.

AKP'nin Suriye açmazı derinleşiyor

Esad rejimine yönelik askeri bir emperyalist müdahalenin gerçekleşmemesi, AKP hükümetini gittikçe güçlenen bir Batı Kürdistan gerçeği ile yüz yüze bıraktı.

Ortadoğu'da halk hareketlerinin başlamasının ardından emperyalistlerin hakimiyeti elde tutma gayretleriyle başlattığı müdahaleler ve bunun sonucu olarak ortaya çıkan çatışmalar, yeni biçimler alarak devam ediyor.

Batılı emperyalist güçler Libya'ya yönelik emperyalist müdahalenin ardından gözlerini Suriye'ye dikmişlerdi. Ancak gerek Suriye'de çatışan güçlerin çıkarlarının çeşitliliği, gerekse emperyalist güçlerin Suriye ve Ortadoğu politikalarında ortaya çıkan çelişkiler, Suriye'deki sürecin seyri üzerinde belirleyici oldu.

Emperyalistlerin tetikçiliğini yapan gerici çeteler, askeri başarısızlıklar artıkça birbirleriyle çatışır hale geldiler. Tüm planlarını emperyalist bir desteğe, dahası müdahaleye endeksleyen bu gerici kamp, gelinen aşamada Esad rejimi karşısında artık herkesin kabul ettiği bir yenilgi yaşıyorlar. Artık tartışılan şey, savaş muhalifleri de bir parça memnun edecek biçimde sonlandırabilmek.

Bu süreçte anlamlı bir inisiyatif göstererek kazanımlar elde eden Batı Kürdistan halkı, (elbetteki özellikle son dönemde büyük bedeller ödeyerek) Ortadoğu'da etkin unsur haline geldi. Bu iç çatışmalarda eğer bir kazanan aranacaksa bu kesinlikle gericilerin katliamlarına karşı göğüs gererek kazanımlarını korumaya çalışan Kürt halkı olmuştur.

Gel gelelim bu çetrefilli sürecin kaybedenlerine. Elbette emperyalist saldırganlığın baş aktörü ABD, Suriye'de saplandığı bataklıkta kaybedenlerin ilk sırasında yer alıyor. Zira bütün dünya, ABD emperyalizminin Ortadoğu'da özellikle Suriye sorunu karşısında ciddiyetini ve en son hegomon güç olma iddiasını kaybettiğini tartışıyor.

Sürecin diğer bir kaybedeni elbette ki Türkiye burjuvazisidir. Sürecin başında Esad rejimine karşı net bir tavır koyan, ona karşı en az onun kadar kanlı dinci-gerici çeteleri destekleyen AKP hükümeti, şu durumda tam bir açmaz içerisinde.

Türkiye'de bu yeni gelişmeler karşısında tüm köşe

yazarları, AKP için süreci doğru okuyamama eleştirilerinde bulunuyorlar. Oysa ki AKP'nin sorunu süreci doğru okuyamamak değil politik açmazlara sahip bir devlet olmasıdır. Irak'a yönelik emperyalist müdahaleden bu yana sermaye devletinin en büyük korkusu büyük Kürdistan'ın kurulması ihtimalidir. Bu açıdan sermaye devleti tarafından gerici güçlerin desteklenmesini bir seçimden çok bir zorunluluk olarak görmek gerekir.

Tüm çabalarına ve savaş kışkırtıcılığına rağmen Esad rejimine yönelik askeri bir emperyalist müdahalenin gerçekleşmemesi, AKP hükümetini gittikçe güçlenen bir Batı Kürdistan gerçeği ile yüz yüze bıraktı. Dahası PKK'ye yakın güçlerin Rojova'da inisiyatif alması AKP gericiliğinin açmazlarının çok daha derinleşmesine neden oldu.

AKP hükümeti ve sermaye devleti son bir umutla Kürt halkına karşı yeni bir manevra geliştirmeye çalışıyor. AKP iktidarı Barzani'yle ilişkiler geliştirerek hem PKK/PYD - KDP arasındaki çelişkilerden faydalanmak ve hem de iç politikada özellikle yerel seçimlerde Barzani'nin etkisini muhafazakar Kürtler ve söylenene göre bazı aşiretler üzerinde kullanmak istemektedir. Son günlerde gerçekleşen karşılıklı ziyaretlerin ve Barzani'nin Diyarbakır'da ağırlandmasının gerisinde "çözüm" sürecinden de anlaşılacağı üzere Kürt halkını aldatmak ve oyalamak niyetleri bulunmaktadır.

Ancak BDP'lilerin de ifade ettiği gibi "Kürt seçkinleri" üzerinden Kürt halkından destek bulmak öyle kolay görülmemektedir. Özellikle Rojova gibi Kürt halkı için büyük bir heyecan kaynağı olan bir deneyim ortada dururken...

Her şeye rağmen ABD'nin basıncıyla Irak ve İran'la arasını düzeltme trafiği içerisinde olan AKP hükümeti görünen o ki bu tavrıyla kendisini iktidarda tutan en önemli dayanaklardan biri olan "çatışmazlık ortamı ve barış sürecini" de kaybedecek.

Bir Kızıl Bayrak okuru

Kobani'de bombalı saldırı

Bomba yüklü araçla düzenlenen saldırıda 11 kişi yaşamını yitirdi, 23 kişiye yaralandı.

Heyva Sor ve İnsan Hakları Derneği binası karşısında gerçekleştirilen saldırıda ölenlerin 5'inin çocuk olduğu açıklandı. Çocuklardan 2'sinin Hema'dan göç eden ailelerin çocuğu olduğu ifade edildi.

17 yaralının Kobani'deki hastanede tedavi altına alındığı, durumu ağır 7 kişinin Urfa'daki hastanelere gönderildiği belirtildi.

Katalan polisine plastik mermi yasak!

Katalan Parlamentosu plastik mermiyle bir kişinin gözünü kaybetmesi üzerine 3 yıl sonunda kullanımını yasaklama kararı aldı. Parlametionun yıllar sonra bu kararı almasında eylemli tepkilerin büyümesinin etkili olduğu vurgulanıyor.

Üç yıl önce İspanya'nın Dünya Kupası'nı kazanması üzerine başlayan eğlenceler sırasında polisler çatışma çıkmış, İtalyan yüksek lisans öğrencisi Nicola Tanno plastik mermiyle yaralanarak bir gözünü kaybetmişti.

İspanyol mahkemeleri bu üç yıl içinde sorumluluğun polise ait olduğu hükmünü kabul etse de polisler korunmaya devam edildi. Düzen yargısı asıl sorumlu polisleri "tespit edemedini" açıkladı.

Plastik mermi kullanımını yasaklatan süreçte gözünü kaybeden Tanno'nun, diğer polis şiddeti kurbanlarıyla birlikte bir dernek kurmasıyla başladı. "Stop Bales de Goma" (Plastik Mermiye Hayır) derneği, kitlesel eylemler ve toplantılar düzenledi. Kitle hareketinin basıncıyla sonunda Katalan Bölge Parlamentosu, olayın incelenmesi için bir komisyon kurdu. Parlametionun kararı uyarınca Katalan polisi 30 Nisan 2014'ten itibaren plastik mermi kullanamayacak.

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2013/44 * 15 Kasım 2013

Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Tayfun Altıntaş
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Millet Cd. Selçuk
Sultan Cami Sk. No 2 / 9 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25
e-mail: info@kizilbayrak.net
twitter: @kizilbayraknet
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: ESMAT Matbaacılık
M. Nezh Özman Mah. Yüksel Sk. No: 19
Güngören / İstanbul

Kadına yönelik şiddet evde, işyerinde, okulda, hapishanede sürüyor!

Kadına yönelik şiddete karşı örgütlü mücadeleye!

Bültenimiz yayına hazırlanırken bir kadın cinayeti haberi daha gazete sütunlarına düştü. Özel bir rehabilitasyon merkezinde çalışan Raziye Buruk (37), kocası tarafından kalbinden bıçaklanarak öldürüldü. Binlerce kadın cinayetine bir yenisini daha eklendi. Gazeteler, kendi meşreplerine göre haberini yaptılar bu yeni kadın cinayetinin. Kimisi olayın magazinini ele aldı. Bazıları bu vahşi cinayete rağmen, kocayı mazur(!) gösteren gerekçeler arayacak kadar alçaldı. Bu arada yetkililer göreve çağrıldı, timsah gözyaşları döküldü, mühim ağızlar açıklamalar yaptılar; "gerekli tedbirleri alıyoruz..."

Bu arada bizlerin aşına olduğu kadın cinayetleri istatistikleri yeniden basında kendine yer buldu:

"Adalet Bakanlığı'nın verilerine göre, kadın cinayetleri 2002 ile 2009 yılları arasında yüzde 1400 artış göstermiş. 2002 yılında öldürülen kadın sayısı 66 iken 2009'un ilk yedi ayında bu sayı 953'e çıkmış. Resmi kayıtlara göre, 2003'te 83, 2004'te 128, 2005'te 317, 2006'da 663, 2007'de 1011, 2008'de ise 806 kadın cinayeti işlenmiş... Son 3 yılda ise 1040 kadın cinayete kurban gitmiş". Gerçek rakamların bunların kat kat üstünde olduğunu ise herkes biliyor.

Dünyadaki durum da çok parlak değil. Yerkürenin dört bir yanında her gün binlerce kadın vahşi cinayetlere kurban gidiyor.

Yüz binlercesi ise cinsel, fiziksel, ruhsal ve ekonomik şiddete maruz kalıyor. Savaş, yoksulluk, sefalet gibi kapitalizmin yarattığı binbir illet önce biz kadınları vuruyor. Bu sistemde şiddete maruz kalmak, kadın olmanın ayrılmaz bir parçası olmayı sürdürüyor.

Olaylara yüzeysel bakıldığında, tüm bu şiddetin sebebi olarak erkekleri görmek mümkündür. Gerçekten de öldüren, tecavüz eden, döven, aşağılayan, baskılayan, kısacası şiddeti uygulayanlar erkek. Bu böyle olmakla birlikte, erkeğe de kadına da bütün rollerini veren, onu şekillendirip biçimlendiren bir sistemle karşı karşıyayız.

Kasalarını tıka basa doldurmak dışında hiçbir şeyi önemsemeyen bir avuç sömürücü asalağın, milyarlarca emekçiyi sömürmesini mümkün kılan kapitalizm, diğer yıkım ve felaketlerin olduğu kadar kadının maruz kaldığı şiddetin de esas sorumlusudur.

Kapitalist sistemin kadına biçtiği en temel rol çocuk doğurup büyütme, ertesi günü emeğini

patrona tekrar satabilsin diye eşinin her türlü ihtiyacını karşılamak, gerektiğinde ise ucuz iş gücü olarak piyasadaki yerini almaktır. Hiçbir şeye değer vermeyen kapitalist sistemin aileye biçtiği "kutsal rol" bile buradan gelmektedir. Zira özünde "ücretsiz sosyal hizmet" olması gereken işler (ev işleri, çocuk bakımı gibi), ailede kadın tarafından yerine getirilmektedir. Bu uğursuz çark, kapitalist sistemin, halen kendini yeniden üretmesini kolaylaştıran önemli unsurlardan biridir. Binlerce yıl öncesinden devralınan ve kadının köleliğini perçinleyen değer(sizlik) yargıları, sadece erkeği kadının sahibi ve reisi olarak görmesini sağlamaz, aynı zamanda kadını da kendi kaderine razı etmeye çalışır. Bu rezil "kader"e isyanın başladığı yerde, bu çarkın temel direği olan şiddet devreye girer. Kadının, "ikinci sınıf cins" rolü dayatan sisteme karşı -bilinçli/bilinçsiz- isyanını bastırmak için şiddete başvuran erkek, bir piyon işlevi görerek, kendisi de alçaltıcı bir duruma düşmektedir.

Burjuva devletin yasaları ve onun uygulayıcıları erkekleri değil, kokuşmuş kapitalist sistemi koruma derdindedir. Kadına yönelik şiddet konusunda çıkarılan göstermelik yasalara rağmen hakim, savcının, polisin bu konuda şiddeti meşru gören bir konumda olması, onların cinsiyetlerinden değil, bu rezil düzenin bekçileri olmalarındandır.

Erkeğin şiddeti uygulayan olması, cinsiyetinden değil, sistemin kendisine biçtiği rolden kaynaklanmaktadır. Farkında olarak ya da olmayarak bu rolü üstlenen hiçbir erkek masum değildir elbette. Ancak erkek şiddeti sonuçtur. Bu sonuca karşı mücadele etmek zorunludur, ancak yeterli değil. Bununla birlikte, esas olan sorunun kaynağına, yani şiddeti üreten kapitalizm bataklığına karşı mücadele etmektir.

Bizler, şiddet başta olmak üzere kadının üzerindeki her türlü baskının bu sömürü düzeninden kaynaklandığını ve bu düzen ortadan kalkmadıkça tam anlamıyla ortadan kalkmayacağını biliyoruz. Bundan dolayı kadınların karşı karşıya kaldığı fiziki, psikolojik ve ekonomik şiddete karşı yükselttiğimiz mücadeleyi, aynı zamanda kapitalizmi yıkma mücadelesiyle birlikte ele alırız.

Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Ve Uluslararası Dayanışma Günü 25 Kasım'da alanlarda olacağız. Kadın cinayetlerinin durdurulmasını isteyeceğiz. Okulda, işyerinde, evde, sokakta, savaşımlarda ve cezaevlerinde kadınlara yönelik taciz ve tecavüzlerin son bulmasını isteyeceğiz. Kadına yönelik şiddete hayır diyeceğiz. Kadının kurtuluşunun sınıfsız, sömürsüz, eşit, özgür, yani sosyalist bir dünya yaratmakla mümkün olacağını bir kez daha haykıracağız.

Kadına yönelik şiddete son!

Kadın erkek elele, örgütlü mücadeleye!

(Emekçi Kadın Bülteni'nin

Kasım 2013 tarihli sayısından alınmıştır...)